

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. juni 2008****Torsdag den 12. juni 2008 kl. 16.00****Dagsorden (fortsat fra 11. juni 2008):**

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): God aften. Velkommen igen til, tror jeg nok, det sidste møde inden sommerferien. Mødet bliver altså genoptaget.

Jeg har modtaget afbud fra Finn Rudaizky, der er syg, og Majbritt Mamsen og Winnie Berndtson har meldt afbud på grund af arbejde.

Finn Rudaizky og Winnie Berndtson har anmodet om, at punkt 49, 50 og 51 vedrørende medlemsforslag om Socialudvalgets besparelser udsættes.

Derudover er der omdelt en sag om midlertidigt valg, som jeg foreslår, at vi behandler sammen med de øvrige sager om røkeri i udvalg, og det vil sige, at sagen kan indplaceres efter nr. 64. Er der bemærkninger til det? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet.

Som I ved fra i går, så fejres kåringen af København som bedste storby på Rådhuspladsen i dag fra kl. 17 til 18. Gruppeformandskredsen har drøftet muligheden for at suspendere mødet i dette tidsrum, så vi kan fejre kåringen med københavnere. Der har været lidt forskellige meldinger på, om der er enighed om, om vi skal suspendere mødet eller ej. Jeg foreslår, at vi suspenderer det mellem kl. 17 og 18 og vil spørge, om der er nogen, der har noget imod det, eller om der er nogen, der ønsker afstemning.

Morten Kabell (Ø): Jamen jeg vil sige, at jeg synes, det er en rigtig dårlig ide. Jeg synes, det er fint, at Monocle har kåret København til verdens dejligste by at leve i. Jeg er ikke nødvendigvis uenig på nogen måde i denne kåring.

Men jeg er derimod meget uenig i, at man skal suspendere et borgerrepræsentationsmøde for at deltage i noget, som vel basalt set er en selvpromovering, og det er ikke nødvendigvis personligt, men som kollektiv eller på lignende måde. Det synes jeg faktisk ikke er bystyrets opgave. Der er blevet indkaldt til et borgerrepræsentationsmøde, vi blev desværre ikke færdige i går aftes, men at suspendere det i 1 time, fordi man skal ned og deltage i noget, der vel mest af alt er en tv-event, der vil jeg sige, der går min grænse, det er ikke seriøst, det er ikke seriøst bystyrearbejde.

Jeg vil da sige, at hvis det er, man har tænkt sig at stemme for det, ja, så vil jeg afsende et pænt brev til statsforvaltningen, hvor jeg beder om en udtalelse om, hvorvidt det er i overensstemmelse med reglerne om mødepligt.

Vi har en præcedens, det havde vi for nogle år siden, hvor nogle budgetpartier afsluttede et budgetforlig lige før et borgerrepræsentationsmøde, og hvor en stor del af salens medlemmer blev væk, fordi de skulle til pressemøde. Det var vi nogle, der dengang derefter indklagede for tilsynsmyndigheden og fik bragende medhold i, at det var ikke i overensstemmelse med reglerne i styrelsesloven at blive væk eller på anden måde ikke deltage i borgerrepræsentationsmødet på grund af andre aktiviteter.

Så jeg kunne da forestille mig, medmindre tilsynsmyndighederne har ændret meget holdning, og mon dog de har det, at det også er det samme her.

Jeg vil anbefale, at vi kører igennem nu, og så tager vi borgerrepræsentationsmødet i stedet for det andet pjat.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Ja, der kan være mange meninger om det. Flemming Dubgaard her ved siden af mig siger, er, at den afgørelse sidst fra statsforvaltningen havde at gøre

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. juni 2008

med, at mødet var i gang, og man forlod mødet. Det, forslaget nu er, det er, at mødet bliver suspenderet. Jeg synes sådan set, det er mest regulært, at vi så stemmer om det, så det gør vi.

Lars Dueholm (V): Jeg vil altså også have lov til at sige ganske kort, at da vi gik med til, at mødet udskydes til i dag til kl. 16, så var det naturligvis en forudsætning, at vi bliver færdige i ordentlig tid. Altså hvis man skulle sidde her 1 time og føre politik og så bruge 1 time på at spise røde pølser ude på pladsen i stedet for at være på sit arbejde, så føler jeg mig ærlig talt til grin over at være gået kl. 16 fra mit arbejde i stedet for at være her til kl. 18. Så altså når vi mødes her kl. 16, så kører det altså, og så er der ikke noget med fadøl og røde pølser midt i det hele.

Borgmester Mogens Lønborg: Der skal selvfølgelig meget til, før man mener, det er rimeligt at suspendere mødet. Jeg synes sådan set, anledningen var o.k. til, at vi gjorde det. Men jeg vil omvendt også sige, når der ikke er enstemmighed omkring det, altså jeg har ligesom givet til kende på mit partis vegne, at vi ville bakke op om det. Måske fik jeg ikke præciseret det, da jeg blev ringet op, at det var selvfølgelig under forudsætning af, at der er en enig Borgerrepræsentation. Når der ikke kan skabes enighed omkring det her, så synes jeg, det er en helt anden situation.

Så hvis ikke det er præmissen for et afstemningstema, så bliver jeg med de meldinger, der er kommet, nødt til på Det Konservative Folkepartis vegne at sige, at så kan vi ikke stemme for. Men hvis vi alle var enige om det, så synes jeg, det var i orden.

Overborgmesteren (Ritt Bjerregaard): Ja, det er nok sådan i politiske forsamlinger, at man ikke altid er enig om det, og derfor har man afstemningsmuligheden. Jeg havde egentlig i første omgang været indstillet på med de meldinger, jeg havde fået fra gruppeformændene, jamen så kørte mødet videre, og jeg havde selvfølgelig nogle forpligtelser, men der var vel næstformænd.

Det synes jeg ikke var helt fair i forhold til Borgerrepræsentationen, det er selvfølgelig en ganske stor begivenhed, at vi er blevet udnævnt, som vi er, til verdens bedste by. Derfor synes jeg, når der var en sådan sammenkomst, hvor borgerne var inviteret ind, så ville de sikkert synes, at det var rigtig hyggeligt at møde deres valgte repræsentanter også.

Men det kan der selvsagt være forskellige meninger om, og jeg synes ikke, der er andet at gøre end at stemme om det, og så må vi hver for sig stemme i forhold til, hvordan vi helst vil håndtere det i denne her situation.

Forslaget om at afbryde mødet kl. 17 og genoptage det kl. 18 blev vedtaget med 23 stemmer imod 16. 3 undlod at stemme.

=====

41) BR 329/08. Udvidelse af Den korte snor

Indstilling om,

1. at der fra den i budget 2008 afsatte pulje til Sikker By udmøntes 3,75 mio. kr. i driftsmidler fra Socialudvalgets bevilling, Børnefamilier med særlige behov, rammebelagt drift og anlæg, funktion 5.28.21.1 (Forebyggende foranstaltninger) til at udvide indsatsen "Den korte snor" med 12 pladser til uroskabende og kriminalitetstruede unge i alderen 10-11 år. Midlerne fordeles med 1,25 mio. kr. i 2008 og 2,5 mio. kr. i 2009 (2008 p/1), samt

2. at der tilvejebringes finansiering gennem overførsel af 1,25 mio. kr. i 2008 fra Økonomiudvalgets bevilling, Økonomisk forvaltning, drift, funktion 0.58.95.1 (Redningsberedskabet) til Socialudvalgets bevilling, Børnefamilier med særlige behov, rammebelagt drift og anlæg, funktion 5.28.21.1 (Fore-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. juni 2008**

byggende foranstaltninger). I 2009 opskrives Socialudvalgets budgetramme, bevilling Børnefamilier med særlige behov, rammebelagt drift, med 2,5 mio. kr. (2008 p/1) og Økonomiudvalgets budgetramme, bevilling Økonomisk forvaltning, drift, nedskrives med et tilsvarende beløb. (Socialudvalget og Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

42) BR 309/08. Kvalitetsstandarder for hjemmepleje, 2008

Indstilling om

1. at kvalitetsstandarden for personlig og praktisk hjælp i 2008 godkendes i vedlagte form, jf. bilag 1, samt
 2. at kvalitetsstandarden for vedligeholdende træning i 2008 godkendes i vedlagte form, jf. bilag 3.
- Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Socialudvalgets budgetramme.
(Socialudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

43) BR 328/08. Orientering om praksisundersøgelse om SEI § 100

Indstilling om,

1. at orienteringen om Det Sociale Nævns praksisundersøgelse om § 100 og de tiltag, Socialforvaltningen igangsætter, tages til efterretning.
(Socialudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

44) BR 317/08. Forsøg med Hotspot i København

Indstilling om

1. at der gennemføres forsøg med Hotspot omkring Sjælør Boulevard og Akacieparken,
2. at rammerne for et Hotspotprogram godkendes,
3. at der etableres et tryghedsindeks for hele Københavns Kommune,
4. at der disponeres hhv. 1,5 mio. kr. i 2008, der finansieres af Den tværgående integrationspulje, funktion 6.45.51.11, Den tværgående integrationsindsats og 4,5 mio. kr. i hhv. 2009 og 2010, der finansieres over bevillingsområdet integrationsindsats, funktion 6.45.51, Sekretariat og forvaltninger, samt
5. at Borgerrepræsentationen senest januar 2009 forelægges konkretiseret Hotspotprogram til godkendelse.
(Beskæftigelses- og Integrationsudvalget)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. juni 2008

Borgmester **Jakob Hougaard**: Ja, de seneste 5 år er kriminaliteten generelt faldet i København, og det er som udgangspunkt positivt. Problemet er bare, at den kriminalitet, som bliver begået, er blevet mere rå og voldelig. Det fremgår bl.a. af den spritnye rapport, som L.G. Inside har lavet for kommunen, hvor det bliver fastslået, at den såkaldte personfarlige kriminalitet er steget med hele 27 pct. siden 2001.

Det mener jeg er alvorligt, netop den voldelige kriminalitet skaber jo stor utryghed i befolkningen, og vi vil jo som københavnere kunne færdes i vores by på alle tider af døgnet og i alle bydele uden at risikere at blive udsat for vold, trusler eller det, der er værre.

Hvis vold og røveri og bandekriminalitet m.v. knytter sig til bestemte områder eller bydele, ja, så er det jo ekstra bekymrende, fordi folk har ikke lyst til at bo i et utrygt område. Hvis der ikke handles, og hvis politikerne ikke tager problemerne alvorligt, så flytter folk væk, og en ond cirkel skabes.

Så derfor har jeg den holdning, at vi ikke kan sidde med hænderne i skødet, år kriminaliteten ændrer sig, og den bliver mere forrået, så er der altså behov for at ændre og forstærke den kriminalpræventive indsats. Det er selvfølgelig også en dagsorden, der er sat her i Borgerrepræsentationen, og det er ganske fint.

Et af de mange bidrag er det her Hotspot, som er det her forslag, som sagen handler om. Det er sådan, at man i Rotterdam i Holland faktisk siden 1999 har benyttet sig af Hotspots som en organisationsmodel for at arbejde med, at belastede bydele bliver gjort mere trygge for borgerne. Det virker, det viser erfaringerne. I Rotterdam har man faktisk sørget for, at områder, der tidligere var belastet socialt med høj kriminalitet, er blevet til trygge områder, hvor man har lyst til at bo som borger, trygheden og sikkerheden er steget med den indsats.

Det forslag om Hotspot, som vi behandler i dag, det handler netop om at skabe en synlig, koncentreret og ikke mindst mere koordineret kriminalitetsforebyggende og kriminalitetsbekæmpende indsats, en indsats, som signalerer nultolerance over for bandekriminalitet, og som skal skabe en hurtigere og mere konsekvent handling, og en indsats, som har det til mål at genetablere tryghed i en bydel på baggrund af de metoder, man har anvendt i Holland.

Hotspots skal sikre en større koordination mellem politi, SSP-institutioner, sociale myndigheder og andre, der arbejder med udsatte børn og unge i et område. De lokale frivillige, foreninger og erhvervsliv i et område skal inddrages meget tæt, for Hotspot drejer sig ikke om at lave en parallel organisation til SSP eller erstatte den eksisterende indsats. Det handler sådan set om at integrere den i den indsats, der foregår, og udvide den, naturligvis med udgangspunkt i lokale behov, lokal styring og ansvarsfølelse.

Københavns Politi har været med i udviklingen af den her model og har været med også i sagsarbejdet med den her sag, som nu er fremme i Borgerrepræsentationen. Jeg er meget glad for deres fortsatte opbakning til den her dagsorden og også vilje til samarbejde. Den vilje har de bl.a. fra politiet demonstreret ved at ville placere en højt placeret politiinspektør i den ledende og koordinerende rolle hos politiet, sådan at der også fra politiets side sker en tæt opfølgning i forhold til det her pilotforsøg.

Københavns Politi har også anbefalet os at udpege området omkring Sønder Boulevard og Akacieparken til det her pilotforsøg, og det er et område, som har haft problemer med bl.a. bandekriminalitet, men som også har, og det er vigtigt, et stort potentiale i form af en meget engageret lokalbefolkning og meget aktive organisationer i Valby, som i forvejen bruger meget tid og mange kræfter på at udvikle bydelen positivt.

Man kunne også have valgt andre områder, men det er vigtigt, når man så også ser i det materiale, der ligger i sagen, at når vi ser på Akacieparken og Sjøløv Boulevard, så er det faktisk hver anden i området, som er bange for at gå ud om aftenen. Så derfor må man sige, at det område har altså en udfordring, som vi kan håndtere ved at lave de her initiativer.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. juni 2008

I fremtiden, hvis det her pilotprojekt så også har den virkning, vi gerne ser, så er det faktisk tanken, at hotspots udpeges på baggrund af målinger af borgernes tryghed i byen, altså at man arbejder meget systematisk med tryghed, når vi går ind og laver en særlig indsats.

I vil kunne læse i bilagene, at man i lokalområdet i Valby er meget positiv over for det her forslag, og det forholder de sig til i deres høringsvar.

Så vil jeg som det sidste sige, at lokalavisen ude i Valby kun kan sætte sin finger et sted på det her, det går for langsomt, de vil have indsatsen nu. Derfor vil jeg gerne kvittere for det gode samarbejde i denne sag med Venstre, med De Konservative og Dansk Folkeparti og selvfølgelig, at man sammen med Radikale og os står bag forslaget og vil sætte borgernes tryghed, en multolerance over for bandekriminalitet og en nytænkning i forhold til det kriminalpræventive arbejde højt på dagsordenen.

Signe Goldmann (F): Der er jo ingen tvivl om, at vi gerne i SF vil være med til at styrke og koordinere det arbejde, der er i forhold til at bekæmpe kriminalitet i byen.

Men det her forslag har vi været meget skeptiske overfor fra begyndelsen. Jeg blev præsenteret for det, efter at borgmester Jakob Hougaard kom hjem fra en tur i Holland og havde fået inspiration dernede. Det er selvfølgelig fint at tage til udlandet og blive inspireret. Problemet på det tidspunkt var bare, at det var meget ukonkret, det blev lanceret i pressen, men det var svært som politiker at finde ud af præcis, hvad det var det gik ud på.

Det fik vi senere lidt konkretiseret. Hvad var det så, det gik ud på? Det, jeg i hvert fald tænkte, da jeg så forslaget, det var, at det her var lidt en parallelorganisation til SSP, væsentligt mere topstyret, og at det stort set ikke var tænkt ind i forhold til, hvad for en eksisterende indsats der allerede var i gang.

Derfor er det svært at se, hvordan man kunne få det her til at spille ordentligt med, sådan så det kom til at spille sammen med den eksisterende indsats og ikke kom til at skabe endnu mere forvirring i forhold til, hvem var det, gadeplansmedarbejderne skulle referere til, hvem var det, der skulle koordinere, og i øvrigt også lagt op til, at det skulle køre som en forsøgsordning. Hvem skal gribe bolden så, når de rykker ud af området igen.

Siden da er forslaget så blevet bedre, vil jeg sige. Jeg synes, der er lagt vægt på en større inddragelse af de lokale aktører i området, som jeg synes er positiv. Men jeg forstår ikke, hvorfor man ikke har taget udgangspunkt i, hvordan den danske situation var, i stedet for, kan man sige, at tage udgangspunkt i den hollandske situation, som er væsentligt anderledes end den danske.

Hvis man har taget udgangspunkt i den danske situation, så tror jeg sådan set godt, at man med udgangspunkt i SSP-samarbejdet kunne have bygget noget op, der kunne have løftet i endnu højere grad og bedre koordineret den indsats, der var. Det synes jeg er rigtig ærgerligt.

Min forklaring, det kan godt være, at den er forkert, men set med mine øjne så virker det lidt som om, at nu har man lanceret det her i pressen, man har været ude og sælge den, og så er det svært at trække i land igen. Det synes jeg er rigtig ærgerligt, i hvert fald hvis det er det, der er tilfældet.

Jeg håber så ikke, at det her går hen og bliver en sovepude for at gøre en øget indsats på nogle af de andre områder. Vi har lige fået rapporten fra L.G. Inside, som også peger på, at der er brug for at styrke SSP-samarbejdet. Det håber jeg også, at der vil være villighed til at gå ind og arbejde på det her område, og det her så ikke bare bliver, at nu har vi gjort noget, og så er det her, den skal gribes. Så det håber jeg.

I forhold til samarbejdet med de borgerlige, som bliver rost af Jakob Hougaard, så vil jeg sige, at jeg har i hvert fald savnet samarbejde i den her situation i forhold til at blive orienteret på et tidligere tidspunkt i forhold til at kunne tage debatten på et tidligere tidspunkt og være med til at kvalificere forslaget, før det, kan man sige, ligesom blev solgt i pressen og var svært at trække tilbage igen.

Af samme grund kan vi selvfølgelig ikke stemme for det forslag, der ligger.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. juni 2008

Borgmester **Pia Allerslev**: I Venstre er vi glade for, at man nu prøver at lave et forsøg med koordineret indsats, og vi er glade for, at vi også tidligt i den her proces blev inviteret med, at vi har haft mulighed for at høre de ting med ind, som vi fandt væsentlige og vil også meget gerne rose borgmester Jakob Hougaard for en meget god, åben og imødekommende dialog i hele processen og også en stilningtagen til de problemstillinger, som vi har, og som hele byen er nødt til at forholde sig til.

Vi ser meget frem til at se, hvad der kommer ud af de her forsøg. Vi vil selvfølgelig følge det tæt, og vi vil selvfølgelig også fortsætte med at have opmærksomhed på det. Det skal jo ikke blive sådan her, så det her kommer til at få nogle uheldige signaler i forhold til overvågningssamfund og i forhold til, at der bliver grebet ind steder, hvor der ikke skal gribes ind. I den anden boldgade at det her bare bliver mere af navn end af gavn.

Så vi er med, og vi er meget glade for, at vi har været med i processen, men vi kommer også til at følge det meget, meget tæt at sikre, at de intentioner, der har ligget i det, vi har lagt op til, da vi var med til dialogen op til medlemsforslaget, at vi også sikrer, at de kommer til at trænge meget tidligt igennem, når forsøget ligger der.

Så vi støtter det og glæder os til at se, hvor meget det kan skabe af tryk i byen.

Manu Sareen (B): Jamen jeg vil gerne fortsætte den ros, der har været heroppefra omkring samarbejdet med de borgerlige, det har været fantastisk. Jeg kan ikke forstå, vores gode venner fra SF følger sig forbigået, de havde alle muligheder for at hoppe med og blive involveret.

Jeg synes også, vi kan glæde os over, at det her handler om alt det, som vi faktisk fra denne talerstol, alt det, som vi faktisk fra avisspalterne osv. har brokket os over de sidste rigtig mange år, at der mangler koordinering, der mangler dialog. For første gang har vi lige pludselig en chef, der ligesom bliver ankermand, som vi fra radikal side har skubbet meget på, at vedkommende skal have kompetencer. Det her bliver en styring af et område.

Vi ved fra erfaringer fra andre steder af, at det her er en succes, så vi glæder os rigtig, rigtig meget til, at det her bliver sat i gang. Der bliver også lavet løbende målinger.

Jeg vil også bare lige have lov til at sige, at alle, stort set alle i denne her sal her plejer at være de første til at stille sig op og sige, når der sker noget i den her by, og der er problemer, og der ikke sker noget osv., nu sker der noget. Derfor undrer det mig igen, som jeg har sagt tidligere, at man ikke er med.

Den kritik, der har været omkring, at SSP-samarbejdet bliver udvandet osv., det her bliver i samarbejde med alle de aktører, der er. Og igen, vil jeg bare have lov til at sige, det er det, som vi har efterlyst i rigtig, rigtig mange år.

Vi prøvede med en 10-punkts-plan ude på Nørrebro for nogle år siden efter det mord, der var med Antonio Curra, og det gik ikke særlig godt. Derfor så har vi lært af de erfaringer, og det her bliver supergodt, og heldigvis får vi mål på det, og jeg er sikker på, ligesom vi også har set fra andre steder af, så bliver det en rigtig stor succes.

Jeg sagde i går tillykke omkring Ungdomshuset. Jeg har også lyst til at sige tillykke igen omkring det her med Hotspots. Tillykke.

Jette Gottlieb (Ø): Så kan jeg starte med at sige, at jeg er da ked af, at vores gode venner i De Radikale er hoppet lidt på en limpind, fordi der er selvfølgelig en del problemer i forslaget, og det vil jeg sige noget om.

Fordi det er da et forslag, som det kunne være dejligt at stemme for, det rejser jo problemstillinger, der er helt relevante. Men forslaget har fået en udformning, der er problematisk på mange punkter. Jeg vil lige sige med det samme, at når jeg kommer med sådan nogle indvendinger, så er det altså ikke et udtryk for at sidde med hænderne i skødet, som borgmesteren lagde op til, det er det ikke.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. juni 2008

Men selve etableringen af hotspotchefen er jo en lidt selvmodsigende part af forslaget. På den ene side så er han/hun den øverste ansvarlige for det samlede forløb. På den anden side så ligger de konkrete initiativers ansvarsforankring i de enkelte forvaltninger. Det er altså temmelig tvetydigt.

Det, der må stilles som spørgsmål, er: Er det en koordinerende, eller er det en styrende rolle, en hotspotchef skal have? Jeg vil ikke lægge skjul på, at vi fra Enhedslistens side mener, at det er en koordinerende funktion, der er brug for, og det er der meget stærkt brug for oven i købet. Alt andet vil formodentlig også give temmelig meget forvaltningsmæssig uklarhed, og specielt på ansvarlighedsområdet er der store problemer. Jeg tror ikke, at det er gennemarbejdet tilstrækkeligt, hvordan man løser de problemer.

Hvad er det så egentlig, vi skal med sådan en slags overforvaltning, altså hvad er det, der gør, at det er så vigtigt at få ansat en eller anden, hvad skal vi kalde det, chef i høj lønramme, for at få lavet den koordinering, som der er brug for?

Hvorfor kunne man ikke udnævne en, der allerede arbejdede med de pågældende opgaver som koordinator for indsatsen i de indblandede forvaltninger? Det skal selvfølgelig ikke forstås som om, at vi ikke synes, at det er en god ide at afsætte ekstra ressourcer til opgaven, der er gode elementer af forebyggelse i opgavebeskrivelsen, og de dele af forslaget kunne vi godt støtte.

Vi har heller intet imod valget af de kvarterer, som man gerne vil forsøge i. Derimod vil vi gerne sætte spørgsmålstejn ved forankringen af forsøget i beskæftigelses- og integrationsforvaltningen. Er det beskæftigelseselementet, eller er det integrationselementet, der begrundet det? Faktisk var ingen af de to ting nævnt i borgmesterens fremlæggelse, derimod var det kriminalitetsindsatsen, der var den eneste anledning til, at forsøget blev sat i værk.

De problemer, som forslagsstillerne har et ønske om at løse, rummer alt andet end beskæftigelses- og integrationsaspekter, medmindre man i lighed med vores regering opfatter alle sociale problemer som beskæftigelsesproblemer, en opfattelse, som er meget forsimplet, og som jeg i øvrigt stærkt vil advare imod.

Hvis forslaget skal have en nybrydende effekt, og det er jo meningen, så skal man i den forberedende fase gøre meget for at udvikle særlige tiltag for de målgrupper, der ofte falder imellem de forskellige forvaltnings prioriterede indsats, og på den måde bliver de placeret mellem flere forskellige stole.

F.eks. kan man nævne indsatsen for de unge over 18 år, der er ikke nogen særlige beskrivelser af, hvordan der kan være nogle særlige tiltag i forbindelse med dem, det er i hvert fald temmelig vigtigt. Der mangler megen konkretisering på det område.

Men den helt store indvending, vi har over for det her forslag, det er retssikkerhedsproblemstillinger, der slet ikke er behandlet grundigt nok. Hvilken status har fortrolighed i sagsbehandlingen? Der hjælper det jo ikke, at hotspotchefen er ansat i alle forvaltningerne. Det betyder da ikke, at fortrolighedsproblemet ophører med at eksistere, der er selvfølgelig fortrolighed i sagsbehandlingen.

Hvilken status har tavshedspligten, hvad må den ene fortælle den anden? Alle de ting, som man har arbejdet med i masser af år inden for SSP-samarbejdet og har fundet nogle praktiske løsninger på, er overhovedet ikke taget til diskussion i den her situation, og der er problemer på det retssikkerhedsmæssige område.

Hvordan skal samarbejdet med politiet udvikles, det kunne jeg også godt lide at vide. Jeg synes, det lyder rigtig godt, og det er positivt, at politiet prioriterer opgaven højt. En lokal politiindsats i øjenhøjde har vi også et stærkt ønske om, fodtudebetjentene har de steder, hvor de har fungeret, haft flere gode forebyggende effekter. Det er rigtig godt, at politiet prioriterer det her højt. Men hvordan skal det samarbejde udvikles, så der ikke er de problemer, jeg nævnte før.

Alt i alt er problemstillingen stjernevigtig, stjernevigtig, at sikre en sammenhængende indsats i kvarterer og bydele med særlige sociale, kriminalitets- eller tryghedsproblemer, måske også beskæfti-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. juni 2008

gelses- måske også integrationsproblemer. Men udformningen er ikke gennemtænkt, og vigtige problemer er slet ikke undersøgt.

Vi ser derfor frem til fremlæggelsen af de konkrete udformninger i januar, og så håber vi på, at der i mellemtiden bliver arbejdet på at afklare alle de her rejste spørgsmål.

Carl Christian Ebbesen (O): Vi har som borgerrepræsentanter et utrolig stort ansvar for, at de borgere, der er i denne her by, som føler utryghed, bliver taget alvorligt.

Det, som vi kan gøre i dag, det er, at vi kan slå op i kriminalitetsstatistikker, og vi kan se, hvor kriminaliteten bliver begået henne, hvor der er overfald henne. Men det er ikke det samme som, at vi er nødt til at respektere, at der er nogle mennesker, der bor nogle steder, hvor de føler sig utrygge, utrygge ved at gå ud om aftenen eller i det hele taget utrygge ved at bo i det område.

Hotspotindsatsen er lige præcis det, som det tager udgangspunkt i, nemlig at man er ude og spørge borgerne, hvordan de oplever trygheden der, hvor de bor. Og der hvor utrygheden er størst, der er det der, man sætter ind med en massiv indsats. Jeg synes, det er et godt, og det er et sundt princip, at vi tager borgernes utryghed alvorligt og gør noget ved den.

Dansk Folkeparti synes, det her er en rigtig god ide, vi har selv været med til at føre det frem, og et af de områder, som vi har lagt meget vægt på, det er også, at man så benytter nogle af de redskaber, som man har brugt med succes andre steder i verden, bl.a. i New York omkring en nultolerancepolitik i forhold til kriminalitet.

Det er faktisk også en nultolerancepolitik, man har brugt derovre selv i forhold til små forseelser. Det har vist sig at virke.

Jeg har et håb og en formodning om, at nogle af de erfaringer, som bl.a. New York har, at vi kan bruge dem i vores indsats til at sikre, at småkriminalitet ikke udvikler sig til bandekriminalitet og til vold og overfald mod andre.

Nu har vi startet Hotspot op, det er Dansk Folkeparti rigtig glad for, og jeg kan stille mig op i køen af roser i forhold til det samarbejde, der har været omkring det at få en fælles indstilling blandt de partier, som står bag den her.

Jeg takker mange gange for samarbejdet.

Peter Schlüter (C): Jette Gottlieb udtrykker på Enhedslistens vegne stor bekymring omkring den nuværende ordning, Hotspot, som vi skal til at indføre i København. Men jeg synes måske nok, det er værd at bemærke i den henseende, at det virker jo. Jette Gottlieb har måske ikke selv været i Holland og studere ordningen, men virkeligheden er jo, fakta er, at ordningen virker til alles tilfredshed andre steder i verden.

Der er to ting, vi specielt er glade for i Det Konservative Folkeparti omkring Hotspotordningen. Borgmester Jakob Hougaard har ønsket en bred aftale. Det er nye toner, det er helt andre toner, end vi er vant til i den borgerlige lejr. Altså på et meget tidligt tidspunkt at blive inviteret med til forhandlinger, få medindflydelse på et meget vigtigt område for borgerne. Det vil vi gerne se meget mere af, og vi kan da håbe, når nu ikke overborgmesteren ligefrem har lagt op til de store, brede forhandlingsfora tidligere, at de unge fremadstormende borgmestre i Socialdemokratiet vil holde den her nye tone, for det kan vi rigtig godt lide, det er det, der medfører de brede aftaler, som er gangbare og langtidsholdbare. Det var den ene ting.

Når venstrefløjen så ikke selv kan løse problemerne, ikke har kunnet løse integrationsproblemerne i mange år og må smide håndklædet i ringen, så er det rart at se, at man dog alligevel bevarer fornuften til at kunne kigge på, hvordan gør de andre steder i verden, hvordan har de løst problemerne andre steder i verden. Fordi man kan ikke bare lade stå til, vi har nogle meget alvorlige problemer med integrationen, og det var også på Socialdemokratiets valgprogram, at det skulle man nok se at få styr på. Det kan man jo så håbe, at vi får.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. juni 2008

Hvad er det, vi lægger vægt på i denne Hotspotordning? Det er, det skal være muligt at evaluere dette projekt, der skal være den nødvendige transparens, der skal være fuldstændig klare rammer med hensyn til samarbejde, samarbejdspartnere, ansvar og ansvarsfordeling, der skal være målbarhed. Og så skal vi være helt sikre på, at det her ikke bare er et nyt projektmageri, der bliver sat i søen, dvs. politikerne skal holde projektet i kort snor.

Wallait Khan (U): Der er meget utryghed i byen på grund af al den ballade, vi har set på det seneste. Derfor synes jeg, at det er meget, meget vigtigt med de skridt, som Københavns Kommune tager nu til at tage politisk ansvar.

Jeg er sikker på, at Hotspot vil være en succes, fordi vi har brug for en koordineret indsats. Politiet har altid haft problemer med at finde frem til de rigtige kriminelle, fordi de oftest har de ikke haft heldet med, at uskyldige blev meldt som skyldige, og skyldige gik fri. Det har været rigtig synd faktisk. Det er derfor, vi ikke har været i stand til at bekæmpe kriminaliteten i København. Ligesom mange svindlere har haft succes med at få pressen til at udstille alle borgere som svindlere og selv fortsat deres svindel.

Jeg synes, det vil være rigtig godt, at vi får nogle Hotspot, og det vil give resultat, fordi så kan vi komme til bunds og finde de rigtige kriminelle og stoppe den her kriminalitet i byen.

Indstillingen blev godkendt med 34 stemmer imod 13.

For stemte: A, B, C, O, Wallait Khan (løsgænger) og V.

Imod stemte: F, Winnie Larsen-Jensen (løsgænger) og Ø.

Socialistisk Folkeparti ønskede at videreføre deres protokolbemærkning fra udvalgsbehandlingen, som Enhedslisten valgte at tilslutte sig:

"SF er enige i, at der er brug for en styrket koordinering af indsatsen, men mener ikke, at Hotspot forslaget er gennemtænkt i forhold til danske forhold, og frygter derfor, at det ikke vil spille konstruktivt sammen med den eksisterende indsats."

=====

45) BR 353/08. Forespørgsel til Overborgmesteren

I forbindelse med de igangværende forhandlinger om implementering af den internationale strategi bedes Overborgmesteren om en status for Københavns Kommunes internationale strategi. Konkret ønskes en status for bilag 1 (ØU 234/2007).

(Stillet af Det Radikale Venstre)

Tina Bostrup (B): Der skal ikke herske tvivl om, at Det Radikale Venstre elsker det europæiske og internationale samarbejde. Vi finder det særdeles vigtigt, at Københavns Kommune blander sig i internationale fora, og omvendt at kommunen er åben over for europæiske og internationale input, ideer og handlinger.

Derfor var Den Radikale Gruppe glad for, at Økonomiudvalget bakkede op om vores ændringsforslag til den internationale strategi for snart et år siden. Den allerførste at-sætning lyder:

”Det præciseres, at Bruxelleskontoret skal styrkes, og at kontoret fremover skal indgå i andre samarbejdsrelationer med kommunens forvaltninger.”

På det tidspunkt havde kommunen et kontor med et par fastansatte medarbejdere, der skulle varetage kommunens interesser i Bruxelles. Det har vi forstået, at vi ikke har længere, hverken kontoret el-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. juni 2008

ler medarbejderne. Nu har vi en arbejdsstation, dvs. et skrivebord, og der er ingen medarbejdere længere.

Jeg vil gerne vide: Er kommunens medarbejdere blevet sagt op, i givet fald på hvilken baggrund og hvornår, og hvorfor har vi ikke genbesat stillingerne?

For Det Radikale Venstre forekommer det besynderligt, at dette skrivebord med en stikkontakt skulle være en styrkelse af den internationale strategi.

Det fremgår også af den internationale strategi, at økonomiforvaltningen har til opgave at bemande kontoret i Bruxelles, deres udstationeringer må dog ikke blive permanente. Det må de ikke, fordi vi ønsker ikke, at en og samme person skal være fastansat på Bruxelleskontoret. Meningen var, at man skulle udveksle medarbejdere mellem København og Bruxelles i et par år eller tre ad gangen, for på den måde kunne kommunen få glæde af erfarne medarbejdere med internationale netværk. For medarbejderne ses sådanne ordninger ofte som avancementsmuligheder.

Derfor vil vi meget gerne høre en redegørelse, som også belyser, hvor langt forvaltningen er kommet med denne at-sætning.

Det Radikale Venstre ønsker et internationalt kontor på lige fod med andre hovedstæder i Bruxelles. Jeg har personligt selv arbejdet i EU-systemet, og det er jeg klar over, at overborgmesteren også har. Men set fra den stol, hvor jeg sad, betød det rigtig meget, at der var lobbyister og repræsentanter rundt omkring, og at de var present, til stede, fordi lobbyisterne og repræsentanterne på mange måder er uundværlige i EU-systemet.

Vi mener, at det er vigtigt, at København er konsekvent til stede i Bruxelles på lige fod med andre storbyer. Et københavnerkontor skal kunne overvåge den politiske agenda og rapportere tilbage til forvaltningerne og til os i udvalgene. En repræsentant for et københavnerkontor skal kunne udbrede Københavns interesser i de relevante udvalg og fora i Bruxelles. Vi skal kunne assistere byens borgere og forvaltninger med at finde og søge EU-midler. Der er masser af EU-fonde, som er relevante for en stor kommune at søge. København skal derfor være til stede, vi skal opsøge relevante netværk, og vi skal udveksle best practice.

Det var det, vi ønskede med de radikale ændringsforslag, som blev vedtaget i Økonomiudvalget sidste sommer. For os at se er der sket noget andet, og derfor vil vi se frem til at høre en redegørelse.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): København er den by i verden, der kan tilbyde sine indbyggere den bedste livskvalitet, og her har I byens reelle internationale strategi. Det har det anerkendte tidsskrift *Monocle* givet os en pris for, som vi har talt om tidligere. En pris for at være det bysamfund i verden, der er bedst til at løse det moderne livs udfordringer.

Danmark og København er jo ikke et land, der kan invadere nationer eller kan profetere om nye verdensordener. Vores budskab til verden er det samfund, vi kan bygge. Vi er en lille hovedstad set med internationale briller, vores land er et lilleputland, og vores bidrag til verden er vores eksempel, vores argument.

Vores budskab til verden er et samfund, der ikke tvinger mennesker til at vælge imellem familie og karriere. København er på mange måder en drøm om et samfund med en blomstrende økonomi, der ikke ødelægger miljøet. Vores drøm er et samfund, hvor alle har modet til at forfølge sin individualitet, men hvor fællesskabet giver styrke og rygdækning.

I København siger vi, at man skal kunne begge dele med sloganet: You can have both. *Monocle's* pris i forgårs viser, at vi bliver kendt i hele verden som en by, der både er tryk, men samtidig tæt på verden og med en storbys fascination og fornøjelser.

Skal vi ikke, når vi taler om byens internationale strategi, erkende, at hvis ikke vi er særlige, så får vi ingen særlig opmærksomhed. København har en plads i verden, hvis vi er i stand til at vise, at vi kan noget særligt. Forleden i London så vi, at vi når ud, når vi taler til folk, at vi har et budskab til verden.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. juni 2008

I København skal vi fortsætte med at have modige og fremsynede bud på det moderne menneskes problemer.

Nu gælder det om at bygge videre på denne succes, ikke mindst i lyset af klimatopmødet i 2009, Outgames i juli næste år og IOC-kongressen i september. Her er den internationale strategi et godt redskab. Hovedformålet med strategien er at sikre en bedre sammenhæng mellem det internationale arbejde og de politiske prioriteter i København og dermed det største udbytte af det internationale arbejde til gavn for københavnernes.

Det internationale arbejde har derfor fået større fokus på konkrete og prioriterede projekter som klima, trafik, idræt og uddannelsespolitik.

På klimaområdet er København i dag et aktivt medlem af C40-netværket, bl.a. gennem et tæt samarbejde med London. København indgår desuden i drøftelser med Hamborg om et styrket samarbejde på trafikområdet, og vi indgår i et samarbejde med Berlin omkring Fashion Week.

Københavns interessevaretagelse i Bruxelles har også særligt fokus på byens prioriteter. Vi har bl.a. valgt at fokusere på Kommissionens initiativer på uddannelsesområdet. Her vil en kommende grøn bog om integration og uddannelse samt en meddelelse om fremtidens uddannelsespolitik være af stor betydning for København.

På trafikområdet sætter teknik- og miljøborgmesteren dagsordenen som formand for Mobility Forum i Eurocities.

Københavns medlemskab af KL har betydet et løft for vores interessevaretagelse i Bruxelles. Vi kan nu trække på KL's kontor i Bruxelles og er repræsenteret i KL's internationale udvalg og i regionsudvalget med næstformand i Borgerrepræsentationen, Mona Heiberg.

Københavns interessevaretagelse i Bruxelles er endelig styrket af, at kommunens kontor nu er i samme bygning som både Eurocities og KL.

Københavns interessevaretagelse hænger ikke sammen med et kontor i Bruxelles, den hænger sammen med de mennesker, vi er i stand til at sende af sted inden for de områder, hvor vi har nogle særlige interesser, og vi har en stor ekspertise i København at trække på.

Fagforvaltningerne har nu modsat tidligere mulighed for at benytte Københavns kontors arbejdsstationer under deres besøg i Bruxelles. Dette gælder eksempelvis, hvis fagforvaltningerne vil opprioritere engagementet i en arbejdsgruppe. Hvis fagudvalgene vurderer, at en sag bør opprioriteres i EU-regi, er det muligt for udvalget at tage på studietur til Bruxelles. I alle tilfælde bistår økonomiforvaltningen med råd, kontakter og netværk i Bruxelles.

Status for den internationale strategi er derfor, at det går rigtig godt, og det skyldes, at København er et moderne samfund, der tør tage modige beslutninger. Det går godt, fordi vi i hele verden er kendt som en by, der har udviklet, som man sagde for nogle år siden, en kapitalisme, der har et menneskeligt ansigt.

Katrina Feilberg (B): Jamen vi vil gerne sige tak til overborgmesteren for en god redegørelse. Jeg synes, at vi med den her redegørelse måske får lidt mere klarhed over, hvor overborgmesteren står i denne her sag. Man kan sige, vi kan i hvert fald konkludere, at det, som vi havde spurgt ind til, det har vi også fået svar på, netop at vores kontor i Bruxelles ikke længere skal være permanent bemandet, hvis det står til overborgmesteren.

Jeg vil godt lige starte med at kommentere, at vi selvfølgelig i Det Radikale Venstre er fuldstændig enige i, at vi skal ride med på den succes, som der er for København lige nu, at vi står i en rigtig gunstig position, hvor København har rigtig mange gode succeshistorier også i de kommende år med de forskellige internationale begivenheder, som bl.a. også kommer til København, som vi selvfølgelig bakker hundrede procent op omkring, det skal der ikke være nogen tvivl om.

Vi er også fuldstændig enige i, at både borgmester Klaus Bondam og næstformand i Borgerrepræsentationen, Mona Heiberg, gør et kæmpestort stykke arbejde i de fora, som de er en del af i Bru-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. juni 2008

xelles, det vil sige Mobility Forum for borgmester Klaus Bondams side og fra Mona Heibergs bestyrelsesarbejde, Eurocities og i regionsudvalget.

Vi anerkender selvfølgelig også vores medlemskab af KL, men jeg tror, Det Radikale Venstre har et lidt andet syn på, hvad det egentlig er, KL kan gøre for Københavns Kommune. Jeg har selv hørt en repræsentant for KL sige til os, jamen de kan jo ikke varetage Københavns Kommunes interesser alene, de skal varetage kommunernes interesser. Vi, som sidder i denne her sal og måske også andre, ved jo godt, jamen der er milevid forskel på, hvad det er, kommunernes interesser er.

Jeg kan nævne et godt eksempel på, at man ovre i en kommune i Jylland har fået en kæmpe stor jysk dynevirkosomhed til byen med en kæmpe lagerhal, hvor der hver evig eneste uge kører 1.000 lastbiler til og fra, og det synes man er en succes, det er man glad for. Man kan sige, så sent som i går aftes der sad vi her i Borgerrepræsentationen og vedtog, at vi skal begrænse antallet af lastbiler i byen. Det er bare for at komme med et eksempel på den store forskel, der er på land og by, og det kan være svært for KL at varetage den interesse.

Så man kan sige, vi tror faktisk, at vi som storby har en forpligtelse til at følge med i, hvad der også sker i det europæiske samarbejde, og det kan vi gøre bl.a. ved at være til stede i Bruxelles, og man kan sige i Eurocities.

Man kan sige, at det er en proces, der er i gang med den internationale strategi, og vi håber selvfølgelig ikke, at de her drøftelser er færdige endnu. Vi anerkender selvfølgelig også, at der har været mulighed for at diskutere det her. Vi håber sådan set også, at vi kan blive ved med at diskutere det, fordi vi tror på, at vi ikke er færdige. Det er også derfor, vi har bedt om den her redegørelse.

Så vi tror på, at hvis vi skal videre med det internationale arbejde, jamen så er det vigtigt, at København er til stede, og at København ikke bare er til stede i København, og at vi ikke bare sender enkelte repræsentanter ud, men at vi rent faktisk repræsenteres som by også bl.a. i Bruxelles.

Så vi tror, det er vigtigt, at vi f.eks. med en repræsentation dernede kan være med til at sætte København på også det europæiske landkort i forhold til de agendaer, som er dernede, samt at søge bl.a. også fondsmidler og nogle af de ting, som Tina Bostrup sagde i forhold til netværk og best practices og selvfølgelig også få et overblik over de EU-fonde og EU-midler, som vi synes, at København skal have del i.

Så det var det for nu.

Borgmester Pia Allerslev: Jeg vil gerne takke De Radikale for at have bragt denne her forespørgsel frem til overborgmesteren og har bedt overborgmesteren om at forholde sig til de her problemstillinger.

Jeg synes, må jeg desværre sige, at overborgmesterens svar er en kende for tyndt. Det er simpelt hen for tyndt, at vi nu skal overlade alt til KL, at vi nu, med al respekt for Mona Heibergs fremragende arbejde og Klaus Bondams samme, skal overlade de ting og de muligheder, vi har hørt, også Katrina Feilberg fremhæver, på denne her måde.

Men det, jeg faktisk synes er det værste, det er, når man så står med bilagene til denne forespørgsel, og man så ser, at det for et år siden i et Økonomiudvalg blev besluttet på Manu Sarens foranledning, at det præciseres, at Bruxelleskontoret skal styrkes, og at kontoret fremover skal indgå i andre samarbejdsrelationer med kommunens forvaltninger. Det er et år siden, at et Økonomiudvalg har besluttet det.

Siden har man så igen fra overborgmesterens side valgt at ignorere de beslutninger, som vi som folkevalgte er med til at træffe. Jeg synes, det er trist, men jeg synes måske i højere grad, det viser lidt om, hvad det er for en mangel på respekt, der er for det styre, der er herinde, og hvad det er for en tilsidesættelse af de beslutninger, der bliver truffet her, at man, når overborgmesteren ikke finder det hensigtsmæssigt at bruge tid eller energi på det her, så sylter man det, så laver man sine egne små jule-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. juni 2008

lege. Og så er det kun, når et opmærksomt medlem af De Radikale vælger at stille en forespørgsel, at vi andre også får mulighed for at forholde os til den problemstilling.

Jeg synes, det er ærgerligt, og jeg håber, at overborgmesteren har mere at byde på fremover.

Mona Heiberg (A): Allerførst vil jeg have lov til at rette en misforståelse, eller en påstand, vil jeg nærmest sige, som Tina Bostrup kom med, og det er, at vi har fyret 2 medarbejdere i Bruxelles. Det har vi ikke, vi har tilbudt de pågældende medarbejdere at komme hjem og arbejde fra København. Den ene er tilbage lige om lidt efter barsel, og den anden har valgt at blive i Bruxelles med et andet arbejde. Så det der med en opsigelse eller en firing har altså ikke noget på sig.

Så vil jeg sige, at vores tidligere kontor, altså den facilitet, vi havde sammen med Malmø, den er opsagt, og vi har så valgt at sige, nu flytter vi ind i det hus, hvor vi har andre samarbejdspartnere, nemlig KL, Eurocities, et utal af andre byer, og også hvor vores hovedstadsregion bor.

Det vil sige, nu er vi under det samme tag, der har vi lige etableret et kontor, som bemanded eller ej i hvert fald nu er etableret. Det vil jeg bare sige, dette er en viden, som i hvert fald de 3 budgetpartnere har.

Så angriber Pia Allerslev overborgmesteren for ikke at agere. Jeg synes bare, at det, jeg siger nu, synliggør, at det er sket, og tingene er ved at ske. Vi skal jo ind i et nyt lejemål, vi skal have det etableret, vi skal have alt, I ved med it osv. osv. på plads, så vi kan starte arbejdet op.

Jeg ved bare, at både De Radikale og SF, som også var med til at udarbejde denne strategi, kan man sige, som blev vedtaget rigtigt nok for snart et år siden, de har en større viden, end det bliver sagt heroppefra, at arbejdet er startet, at vi altså er kommet i gang, og at de beskyldninger, der nu kommer fra partiet Venstre til overborgmesteren, ingen sandhed har i sig, fordi hvis Pia Allerslev ønsker det, stiller vi os gerne til rådighed med alt det, der er sket siden da.

Jens Kjær Christensen (Ø): Jeg skal ikke udtale mig om overborgmesterens svar var tyndt eller ej, det er ikke det, jeg er ude efter.

I Enhedslisten har vi også kigget på, hvad er det, vi laver i internationalt samarbejde. Jeg synes nok, at selve svaret ikke dækkede alle de aktiviteter, som vi er involveret i. Jeg tror også, det er sådan, at de fleste medlemmer af Borgerrepræsentationen er rimeligt uklare på, hvad det internationale samarbejde går ud på i virkeligheden. Det er mange aspekter, det drejer sig om, det er mange områder, det handler om.

Det er også et spørgsmål, er det noget, der er afgrænset til Europa, hvad med forholdet til interessante byer, lande, der ligger uden for Europa, hvad nu hvis byer henvender sig til København og gerne vil samarbejde, og man vurderer i København, her er virkelig noget at komme efter, her er et fællesskab, hvor man hver især kan levere en vare, som alle kan blive rigere af.

Jeg kunne godt komme med et lille eksempel, der viser, hvor tyndt måske det er. For nogle år siden i forbindelse med den internationale strategi besluttede vi, at vi skulle opdyrke et særligt samarbejde med Berlin. Jeg har været i Berlin med Klaus Bondam, det var der, det første forslag fra 2003 kom, det var, da vi havde været i Berlin. Undskyld, borgmester Klaus Bondam. Det står i talen fra dengang.

Jeg har været med gud og enhver og alle, der har været i Kulturudvalget, og alle har ønsket netop, den danske ambassade især i Berlin, altså i Tyskland, har været meget interesseret og brugt hver gang aktivt besøgene, når Kultur- og Fritidsudvalget var dernede.

Vi har prøvet at udbygge det kulturelle samarbejde, det har været lidt svært nogle gange, fordi Berlin som bekendt jo ikke har nogen penge. Og så ender vi op for et møde siden i Kulturudvalget og skal tage stilling til, om vi skal lave sådan nogle kunstnerboliger i Berlin, hvor danske kunstnere kan komme derned et halvt år ad gangen et meget kreativt sted, der hedder Berlin Mitte.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. juni 2008

Så kan man sige, det er ikke sikkert, man skal støtte det, det er ikke det, jeg er ude efter, pointen er, når man siger, man vil lave kulturelt samarbejde, hvad er det så, man vil gøre, hvad er det, det handler om, og hvem er det, man prioriterer. Det er bare det, jeg mener, det fremgår jo ikke af den her redegørelse, hvad det egentlig er for nogle stødretninger, vi har inden for de forskellige områder.

Det synes jeg egentlig, at måske overborgmesteren og økonomiforvaltningen skulle prøve at sætte sig i spidsen for at sikre, at de enkelte udvalg med det, de nu kan bidrage med, altså når frem til at få en forståelse af, hvad det egentlig er, man kan gøre, og hvilke midler der vil blive stillet til rådighed.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Jeg vil godt gøre den kommentar til Jens Kjærs forslag, at det synes jeg faktisk er en rigtig god ide, så det synes jeg, vi skal tage op og drøfte videre i Økonomiudvalget.

Borgmester **Pia Allerslev**: Jeg vil da også gerne kvittere for Jens Kjær Christensens forslag, jeg synes, det lyder glimrende. Jeg synes netop også, at det viser, der er behov for, at man ser på det her som noget andet end noget, der bare er overborgmesterens og økonomiforvaltningens domæne, men at andre udvalg, andre forvaltninger nok også har en del at bidrage med.

Så vil jeg meget gerne tage imod Mona Heibergs tilbud om, at vi andre, ikke kun ABF, bliver i besiddelse af en stor viden om, hvad der foregår på det her område. For det kunne jo være, at i det hele taget kommunikationen og de meddelelser stryger ud til ABF-flertallet, at de også engang imellem kunne være til gavn for os andre, så vi også har mulighed for at deltage på lige fod og ikke er nødt til at vente på, at der er radikale, som ikke synes, at de er blevet godt nok orienteret.

Så jeg håber meget og ser meget frem til, at der kommer en bredere og en bedre kommunikation, i første omgang selvfølgelig bare på det her enkelte område. Men det kunne jo være, at det var en måde at følge og udvide samarbejdet også med os andre, der ikke er med i det store dejlige flertal.

Så det ser jeg meget frem til og takker for Mona Heibergs svar.

Tina Bostrup (B): Jeg vil også gerne takke både overborgmesteren og Mona Heiberg. Jeg mangler dog stadig væk, nu har jeg fået besked på, at medarbejderne ikke er blevet fyret, men de har fået mulighed for at flytte hjem. Så tænker jeg, når vi har lukket og opsagt kontoret i Bruxelles, og vi har bedt folk om at flytte hjem, er det sket på baggrund af denne her indstilling. Fordi en arbejdsstation og med it er der jo ikke nogen, der tager telefonen dernede, så derfor tænker jeg, om der er nogen, der kan give mig svar på det, ellers så vil jeg stille det skriftligt.

Forespørgslen blev besvaret.

=====

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Mødet er suspenderet til kl. 18. Punkt 46, 47 og 48 er udgået, og det vil sige, at vi starter med forespørgslen til kultur- og fritidsborgmesteren, som er punkt 49.

Mødet blev suspenderet kl. 17.00.

Mødet blev genoptaget kl. 18.00.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. juni 2008**

46) BR 286/08. Forespørgsel til overborgmesteren om kommunens støtte til udsatte børn og unge

Overborgmesteren bedes redegøre for, hvilke planer forvaltningen har på det økonomiske område, der kan sikre tilstrækkelig støtte til udsatte børn og unge.

I besvarelsen bedes overborgmesteren redegøre for mulighederne for at gøre området efterspørgselsstyret, som det fx gælder for folkeskole- og daginstitutionsområdet m.v.

(Stillet af Majbritt Mamsen (C2) og Finn Rudaizky (løsgænger) Dansk Folkeparti og Winnie Berndtson (løsgænger))

(Sagen udsattes i mødet den 15. maj 2008)

Sagen blev udsat ved mødets start.

=====

47) BR 285/08. Forespørgsel til Børne- og Ungdomsborgmesteren

Borgmesteren bedes redegøre for hvorledes han som øverst ansvarlig for forvaltningen vil sikre at, udsatte børn med behov for specialstøtte, og deres forældre får, hvad de har et lovligt krav på.

I besvarelsen bedes borgmesteren kommentere på det forhold, at mere end 2/3 dele af de forældre der klager over kommunens afgørelse, får medhold.

(Stillet af Majbritt Mamsen (C2) og Finn Rudaizky (løsgænger) Dansk Folkeparti og Winnie Berndtson (løsgænger))

(Sagen udsattes i mødet den 15. maj 2008)

Sagen blev udsat ved mødets start.

=====

48) BR 288/08. Medlemsforslag om at sikre, at kommunen efterlever klageinstansafgørelser

Det foreslås,

1. at Borgerrepræsentationen pålægger Børne- og Ungdomsborgmester Bo Asmus Kjeldgaard, at sikre at Børne- og Ungdomsforvaltningen efterlever klagenævnsafgørelser til børn og unge med behov for specialstøtte,

2. at Borgerrepræsentation pålægger Børne- og Ungdomsborgmester Bo Asmus Kjeldgaard at udarbejde et forslag til handleplan til sikring af overholdelse af lovgivningens krav for så vidt angår specialstøtte til børn og unge, samt

3. at Borgerrepræsentationen pålægger Børne- og Ungdomsborgmester Bo Asmus Kjeldgaard at udarbejde retningslinier der sikrer efterlevelse af klagenævnenes afgørelser

(Stillet af Majbritt Mamsen (C2) og Finn Rudaizky (løsgænger) Dansk Folkeparti og Winnie Berndtson (løsgænger))

(Sagen udsattes i mødet den 15. maj 2008)

Sagen blev udsat ved mødets start.

=====

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. juni 2008

49) BR 352/08. Forespørgsel til Kultur- og Fritidsborgmesteren

Kultur- og Fritidsborgmesteren bedes redegøre for udviklingen i udgifterne til kultur i årene 2005-2007 og for det grundlag borgmesteren den 14. maj 2008 baserer sine udtalelser på, at Velfærdsministeriets opgørelse over udgifter på kulturområdet 2005-2007 i en række større byer er fejlagtig. (Stillet af Socialdemokraterne)

Anne Vang (A): For ikke særlig længe siden valgte kultur- og fritidsborgmester Pia Allerslev at rette et meget skarpt angreb i medierne på overborgmester Ritt Bjerregaard. Det blev sagt, at overborgmesteren var helt fuld af løgn, når overborgmesteren talte om udgifterne til Kultur & Fritid.

Det viste sig jo sådan set, at når overborgmesteren talte om udgifterne til Kultur & Fritid, så var det Velfærdsministeriets opgørelse, der blev brugt.

Derfor har vi bedt kultur- og fritidsborgmesteren om at redegøre for udviklingen til kultur i årene 2005. Vi har bedt kultur- og fritidsborgmesteren om at redegøre for, hvorfor hun mener, at Velfærdsministeriets opgørelse over udgifterne er helt fejlagtig. Vi vil se frem til at høre kultur- og fritidsborgmesterens redegørelse.

Borgmester **Pia Allerslev:** Tak og tak for den flotte motivering af forespørgslen.

Jeg er rigtig, rigtig glad for at have fået det her spørgsmål. Det er jeg, fordi det giver mig en rigtig god anledning til at redegøre for, hvordan der bliver jongleret rundt med tallene her i huset, og hvordan man bruger helt objektive regnskabstal til at fortælle historier om mere kultur til københavnere, uden at det på nogen måde har hold i virkeligheden. Socialdemokraterne har flere gange i debatten forsvaret sig med, jamen det er Velfærdsministeriets egne tal og beregninger, vi sidder med. Javel så.

Må jeg ikke starte med at slå fast, at de tal fra Velfærdsministeriet er altså de såkaldte kommunale nøgletal, som ministeriet samler ind fra kommunerne. For de socialdemokrater, der så åbenbart ikke ved, hvad de kommunale nøgletal er for noget, så vil jeg meget gerne afsløre for dem, at nøgletallene det er altså kommunernes egne indberettede nøgletal fra regnskabsoplysningerne.

Derfor er det altså også fuldstændig misforstået og malplaceret at pege på tallenes særlige validitet, fordi de kommer fra Velfærdsministeriet. Jeg er nødt til at sige til overborgmesteren og til den kulturpolitiske ordfører, Anne Vang, og Simon Strange og andre, at det er vores tal, det er de kommunale tal, ministeriet ligger inde med.

Derfor er der altså heller ikke nogen grund til at betvivle, at oplysningerne er bogføringsmæssigt rigtigt indberettet, og at den procentvise stigning i de bogførte tal for 2005-2007 er korrekte.

Men at det så også automatisk skal tages som et udtryk for en reel stigning i kommunernes udgifter til kultur, der er jeg altså nødt til at sige, det er altså en meget, meget lemfældig og sløset omgang med sandheden. Det er så det, jeg har prøvet at påpege i medierne gentagne gange.

Jeg skal ikke kunne sige, om det er, fordi overborgmesteren ikke har sat sig godt nok ind i tallene, eller om det er et udtryk for et bevidst ønske om at prøve at fordreje virkeligheden. Men jeg vil gerne sige, at uanset svaret så står det altså klart sort på hvidt, at Socialdemokraterne med overborgmesteren i spidsen har udsat både medier og københavnere, ja hele Danmarks befolkning, tilmed kulturministeren for en eklatant vildledning og har fortalt usandheder om Københavns udgifter til kulturen.

Jeg vil tillade mig at gennemgå forklaringen, og skulle det gå for stærkt, eller skulle man have lyst til at få tallene præsenteret, så skal jeg sørge for, at de bliver omdelt efter min tale. Men i første omgang vil jeg prøve på bedste overlærermaner at forklare jer, hvordan det hænger sammen.

Udgangspunktet i de indberettede tal fra Velfærdsministeriet det er det, der ligesom er kernen i det her. Hvis man nu ikke kan genkende de tal fra 2007, som man oprindeligt havde kigget på, så skyldes det altså, at Danmarks Statistik har været inde og opdatere i henhold til kommunens indberetning

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. juni 2008

af de endelige regnskabstal, så de oprindelige tal var budgettallene, men dem, jeg taler om, er de rigtige tal, regnskabstallene.

Udgifterne pr. indbygger er steget med 122 kr. fra 2005 til 2007. Det svarer sådan i store runde tal til 61 mio. kr. Men allerførst så læg lige mærke til, at de her tal det er bruttoudgifter. Det betyder, at når vi i kulturinstitutionerne får flere fondsmidler til at lave særudstillinger for og alt muligt andet, så stiger kommunens udgifter. Det er altså de første 2 mio.

Men den allerallervigtigste og allerallerstørste post her det er altså, at økonomiforvaltningen i den mellemliggende periode har ændret regnskabspraksis, sådan at de 40 mio. til Operaen, og den ved jeg i hvert fald, at mange herinde har vist stor interesse for, i 2005 blev konteret på økonomiforvaltningens administrationskonto. Derfor er de ikke med i opgørelsen. Mens de i 2007 pludselig er overflyttet til teaterkontoen 03562, og nu pludselig tæller med i statistikken. Se, nu begynder det at give mening – eller ikke.

Hertil kommer også, at vi i 2006 har indført huslejebetaling for de kommunale institutioner, og at vi har overflyttet opgaver til kulturområdet fra andre områder. Det er i runde tal 9 mio. kr.

Så er der en flytning af Golden Days festivalen fra Den Hirschsprungeske Samling til Københavns Bymuseum; det er omkring 3,7 mio. kr.

Så skal vi så heller ikke glemme det, vi også alle sammen tit taler om, de almindelige pris- og lønfremskrivninger, som faktisk sniger sig op på godt 6½ mio. kr.

Så ud af den samlede stigning, og tro mig, jeg og mange af mine dygtige folk i forvaltningen har brugt rigtig lang tid på at lede efter de her omtalte nye penge. Jeg har i alt kunnet finde 7,1 mio. kr. i nye penge, som er givet til kulturen i perioden 2005-2007.

Derudover har vi så i Kultur- og Fritidsudvalget brugt 5 mio. om året på Outgames, som ja, hvis man vil, så synes jeg i den gængse forstand, at det kunne godt være kultur, men når nøgletallene henviser til dem, så er det nok lige lidt i yderkanten.

Så jeg beklager, Simon Strange og overborgmesteren, jeg bliver simpelt hen nødt til at fastholde min udtalelse om, at kommunen reelt ikke har øget sine udgifter til kultur nævneværdigt siden 2005. Jeg tror, at man i kultur- og fritidsforvaltningen nok havde opdaget, hvis der var sket en stigning som den, overborgmesteren påstår der har været.

Så finder jeg det i øvrigt både ønskværdigt og aldeles på sin plads, at både overborgmesteren og resten af Den Socialdemokratiske Gruppe sørger for at gøre venligst opmærksom på, at det her det er altså en fejlinformering til offentligheden og måske endda også strækker sig så vidt at beklage over for offentligheden, at man har stået bag den her massive fejlinformation.

Det ville i hvert fald betyde, at I ville leve op til jeres demokratiske ansvar, og det synes jeg ville klæde jer, og det er jo bedre sent end aldrig at komme i gang med det.

Simon Strange (A): Jeg har sådan set ikke forberedt, at der skulle laves et så voldsomt angreb tilbage på kulturborgmesteren, men det, der bliver lagt op til her, synes jeg går ud over alle grænser.

Det, der er et grundlag for vores forespørgsel her, det handler om, at kulturborgmesteren offentligt går ud og kalder os socialdemokrater for løgnere, når vi refererer til fuldstændig valide tal, der er gengivet af Velfærdsministeriet, tal, som du kalder nøgletal, ja, indberettet af kommunerne, ja, og kontrolleret af Danmarks Statistik, ja, og offentliggjort af Velfærdsministeriet fra alle de beregninger, de har.

Jeg spørger bare, er det o.k. at kalde nogle, der baserer sine udtalelser på oplysninger fra Velfærdsministeriet, for løgnere. Er det o.k. at kalde folk, der baserer sine oplysninger fra Velfærdsministeriet og pålidelige kilder for uvidende.

Jeg synes, det er en mærkelig og uforskammet måde at reagere på, kulturborgmester Pia Allerslev. At kulturborgmesteren ikke føler, at der kommer penge til området, det kan vi jo tage og snakke

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. juni 2008

om, men at gå ud i pressen og gentagne gange kalde noget for løgn, som er Velfærdsministeriets tal, er ikke o.k.

Og så at bruge borgerrepræsentanternes tid på at komme med en lang gennemgang af, hvordan i alverden man har fortolket de her ting, eller hvilken konto der har stået hvad på. Vi har ikke på noget tidspunkt sagt, at der på kulturborgmesterens budget er kommet ekstra antal kroner. Vi har alene refereret til Velfærdsministeriets tal, som er indberetninger ja, fuldstændig korrekt, men som man da vel ikke kan beklukke eller hvad.

Fordi hvis det er beklikkelse af Velfærdsministeriets tal, så synes jeg punkt 1, at kulturborgmesteren burde rette en henvendelse til velfærdsministeren. Jeg tror efterhånden, at det er en velfærdsminister, der er røget over i samme parti som Venstre, selv om hun kom fra et udmærket udgangspunkt. Ja, ja, man kommer mange steder fra og skal en stor tur, før man havnerovre hos Venstre.

Men det gør jo ikke velfærdsministeren mindre beklikkelig, eller hvordan skal jeg forstå det, hvordan i alverden kan det blive til en kritik, en offentlig kritik af Socialdemokraterne, at kalde dem for løgnere. Jeg forstår det simpelt hen ikke, borgmester Pia Allerslev.

Jeg synes, den gennemgang, der var her, var ganske, ganske kritisabel. Jeg ser det mere som en manipulation af de tal, som kulturborgmesteren gerne vil have til at fremstå.

Man kan vel ikke sætte spørgsmålstegn ved, at de tal, som Velfærdsministeriet, minimalt på de 24 pct., der er også tal, der går langt højere op end det, ja med operapengene ja, er det ikke kultur, så begynder kulturborgmesteren at snakke om, at Outgames det er så heller ikke kultur, og måske er det heller ikke kultur med musikskoler, selv om det for Velfærdsministeriet tæller som sådan.

Jeg forstår det ikke, men jeg kan ikke se det som andet end udtryk for, at kulturborgmesteren selvfølgelig er klar til at kæmpe for sit område, for at der kommer flere penge til og synes, at det er et område, der fortjener flere penge. Jamen lad os da tage en snak om det, men lad os da ikke kalde Socialdemokraterne for løgnere, når det er, at Socialdemokraterne refererer til fuldstændig valide tal fra Velfærdsministeriet, altså et Venstrestyret ministerium.

Hvor er den kritik af Velfærdsministeriet henne, hvor har kulturborgmesteren glemt den i debatten? Ja, det er svært med alt det der formelle der. Men vi klarer det alligevel nu. Selv om der er øl og hornmusik udenfor, så må vi jo tage tonen herinde.

Bjarne Fey (F): Nu er der jo en kulturdebat, vi starter også der, citat start.

"Gud er gået ud i mørket uden lommelygte, han tænkte nok, at der var noget, han havde glemt, men gud havde allerede fjernet sig fra huset og de trykke veje. Det er hunden igen, den havde lavet brækbevægelser inde på farfars persiske tæppe, så gud måtte fare ud efter hundesnoren, for hunden ville ikke brække sig i haven, og nu står de så der en råkold oktobernat på lortestien. Og der er ingen stjerner, og der intet lys i nogen vinduer, og kulden pisker ned og lægger alting øde for guds øje.

Der er nætter, hvor gud er mørkerød, det er en af disse nætter. Han går på en mudret sti i hjemmefutter, hjemmejakken vil ikke slutte tæt, og mørket er så tæt, så tæt. Gud slår til det med den frie arm, som om mørket var en slags lianer. "Det er mig, der burde herske over dig", hvisker gud, "det er mig, der har skabt dig, mig, kun mig," medmindre det er fyrsvampen eller Ingmar Glæs, der vil prøve ham med en falsk mørke af sorte serpentiner og sorte læber i en art syfilisnat.

Men det tror gud ikke på i nat, det er nemlig virkelig mørke, mørke der skjuler stjerner og planeter, når fremtiden. I eftermiddag så gud sin nye cykel for sig, nu kan han end ikke se en cykelforretning for sit indre blik, for gud er fanget i mørket med en hund, der for længst er holdt op med sine brækøvelser.

"Skal jeg virkelig bære dig hjem igen", hvisker gud til hunden. Ja, synes hunden at mene, så gud løfter sin gamle hund og vakler videre i mørket mod det, han tror er hjemmet. Men det er ikke hjemmet, han er på vej imod, det er stranden. Poppeltræerne brøler i stormen, og flagermus knirker fra grebene, de hænger i, men gud er både blind og døv, og hunden hyler. Gud er udmattet, men han vakler

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. juni 2008

videre, han mærker sand under sine fødder, han mærker en stentrappe, han mærker et skraldespandslåg, han mærker brædder. ”Er det sådan at være hjemme”, græder gud, ”er det virkelig sådan at være hjemme, er der brædder rundt om mig, når jeg kommer hjem”. Men gud er alt for træt til at gøre andet, han går og går og taber hjemmeskoen, og hunden hyler, hunden hyler, indtil månen med et bryder ud af en sky, der står gud for enden af Bellevue badebro, havet er kun 2 skridt borte. ”Jeg kunne være druknet, Sjenko”, hvisker gud og sænker hunden ned og kigger ud over de måneblanke bølger.”

Jens Blendstrup: "Gud taler ud".

Der er også en anden del, 2005, 260, 299, 299, 188, 286, 2007, 201, 421, 371, 206, 326. Det er jo fuldstændig mærkt, det er sort snak det her jo, hvad snakker I om. O.k. vi starter forfra. 6-by nøgletallene, man kan læse på økonomiforvaltningens hjemmeside, siger i 2005, at vi bruger 260 kr. pr. indbygger på kulturaktiviteter. I 2007 bruger vi 201 kr., på økonomiforvaltningens hjemmeside budgetnøgletal, 6-by sammenligninger. Vi er faldet i tilskud pr. indbygger til kulturaktiviteter, helt officielle tal.

Velfærdsministeriet nu 2005, 299 kr. pr. indbygger, nu i 2007 421 kr. Dengang jeg kiggede på hjemmesiden, hed den 299 i 2005, 371 i 2007.

Så ser vi på Københavns Kommunes hjemmeside under budgettal for 2005, jeg kan få et frem under kultur, der er 188 kr. pr. indbygger i 2005 og 206 i 2007. Jeg kan også vælge at inddrage kulturhusene, så får jeg et tal, der hedder 286 kr. pr. indbygger og 326 kr. i 2007 pr. indbygger. Det er sort snak det her, venner.

Det er jo en diskussion, hvad vi tager med, når vi siger de her tal her, hvilke kontonumre indregner vi, er det brutto- eller nettotal, indregner vi Operaen, indregner vi kulturhuse ... fuck i det her, undskyld, at jeg bander ... i de her tal. Det er sort snak, venner. Hvor pokker er lyset i den her sag.

Når jeg tænker tilbage på de budgetforhandlinger, vi har haft, så ved jeg jo godt, vi ikke har haft en stigning i udgifterne til kulturbudgetter på 24 pct. på 2 år, det ved Socialdemokrater, der har været her i mere end 2 perioder, også, det har der ikke været. – Jeg tager lige næste rundes taletid med her.

Men der er en pointe i det her jo, som går på, at vi har rent faktisk gjort en pokkers masse på det kulturpolitiske område, rigtig meget på idrætten. Vi har et megaefterslæb, vi har investeret rigtig meget i det her, men vi har ikke brugt specielt meget på at løfte kulturen på driftsområdet.

Jeg tror ikke, man skal stå og slå sig oven i hatten om, hvem der har rigtig ret i de der tal, det kommer vi faktisk ikke særlig langt med. En ting er fakta i hvert fald, vi er bagud, når vi sammenligner os med andre 6-byer, hvad vi ellers godt kan lide, når vi skal skære ned på skoleudgifter og lign., så er vi bagud på kulturområdet. Vi bruger ofte 6-by nøgletallene til at skære ned, men sjældent til at løfte op. Det kunne være en fantastisk opmuntring at søge at få de 24, 26, 28, 30 pct.s løft på kulturområdet.

Jeg er faktisk meget enig i Socialdemokraternes og overborgmesterens kritik af regeringen, fordi vi har helt konkret nogle problemer nu. Der er megadårligt samarbejde med regeringen, det er på filmområdet, det er på teaterområdet, artistområdet og biblioteksområdet. Alle de her områder betyder, hvis vi ikke får tilført penge til kultur og fritid skal der skæres, så skal der skæres i aktiviteter, hvis der ikke bliver tilført nye penge. Ud over skattestoppet, kommunalreformen har også frataget, skal vi sige råderum og penge til Københavns Kommune.

Kommunalreformen har frataget kommunen råderet over ca. 40-50 mio. kr. i og med, at en lang række institutioner er gået over til statslig eller privat regi.

Der er sket også forringelser på det her område ikke kun på grund af prioriteringer på driftssiden.

Jeg vil bare sige, hvis ikke der bliver tilført nye penge, om det er 22 pct., eller hvor meget man nu gerne vil gå efter, så mister bibliotekerne 4 mio. kr. på grund af regeringen. Teatrene på grund af beskæftigelsesindsats og lignende, stigende udgifter på teaterområdet mangler 10 mio., vi skal nedlægge 1, 2, 3 teatre sandsynligvis.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. juni 2008**

Event- og festivalpuljen er underfinansieret, det er vores eget ansvar, mangler 10 mio., vi skal nedlægge festivaler, hvis ikke der kommer penge her.

Pumpehuset ryger også, hvis der ikke kommer nye penge her. Så man kunne sige, i stedet for at skændes om historiske tal, så kunne man jo tage sig sammen og sige, skal vi ikke lave en kulturplan, der rækker frem i tiden, så vi måske kan nå det måltal, der hedder 24 pct. i forøgelse til kulturområdets driftsområde. Og så diskuterer vi ikke kontonumre og den slags ting lige her og nu.

Jens Kjær Christensen (Ø): Jeg vil prøve at gøre det noget kortere og sige, egentlig bør man jo rette en tak til både Socialdemokraterne og kulturborgmesteren, for det er jo en glimrende anledning til at sætte fokus på kulturområdet, tusind tak. Jeg skal ikke blande mig i, hvem der lyver eller ikke lyver, jeg kan ikke forestille mig, at nogen af parterne lyver.

Det er også dokumenteret i øvrigt via denne her debat, at der findes utroligt mange tal, man kan referere til, og man bliver ikke meget klogere af de tal, der er blevet refereret til og slet ikke dem, der ligger på Velfærdsministeriets hjemmeside.

Og dog. Det mest interessante er sådan set ikke 6-by tallene, det er egentlig at kigge på omegnen, Frederiksberg, Gentoft, Gladsaxe, Herlev, Hvidovre, Rødovre, hvordan ligger de som en del af hovedstadsområdet. Det er noget af en ryster at gå ind og se, hvad de samlet bruger af penge til fritids- og kulturudgifter. Bortset fra Frederiksberg, der er på højde os, så bruger resten væsentligt mere.

Så jeg synes, at denne her diskussion har inspireret, er jeg sikker på, også dem der skal forhandle budget her for 2009 til at se i øjnene, at det er ganske nødvendigt, at der tilføres midler til specifikt driftsområdet inden for kultur og fritid.

Katrina Feilberg (B): Da denne her debat gik i gang, havde jeg egentlig ikke planlagt, jeg ville sige så meget, da jeg oplevede, tvisten primært stod mellem Socialdemokraterne og Venstre. Men jeg sad nede i stolen og blev mere og mere deprimeret over den måde, den her debat kørte på, at den handlede om de her tal. Jeg tænkte bare, det er simpelt hen løgn, det er ikke den måde, vi skal diskutere kultur på i den her by.

Men heldigvis kom Bjarne på banen, så blev jeg lidt opløftet igen, fordi han kunne da finde ud af at sige, at det her handler om, at vi skal se fremad, og vi skal tænke på, hvad det er vi gør for den her kommune for at få den allerbedste kulturpolitik.

Og som ganske rigtigt, han sagde, og som også Jens Kjær sagde, så handler det om, at vi rent faktisk har en masse ting, vi gerne vil, men som der ikke lige nu er fundet penge til. Det synes jeg, vi bør, man kan sige alle sammen, både Venstre og Socialdemokraterne bør ligesom give hinanden hånden på at sige, at det vil vi, og det handler om bibliotekerne, det er de små storbyteatre, som lige nu står til evt. at blive skåret i deres støtte, det er i hvert fald den indstilling, som har ligget.

Vi har samtidskunstområdet i København, som bare lider under ikke at have fået nogen penge i rigtig lang tid, og vi har hele musikdelen bl.a. Pumpehuset, som står til at få skåret sin bevilling.

Så jeg synes, vi skal se fremad i stedet for at diskutere tal. Derfor blev jeg også bare så glad, da der var andre i denne her sal, som også gerne vil det samme som Det Radikale Venstre, nemlig at styrke kulturen i København frem for at diskutere den ene procent frem for den anden.

Jesper Schou Hansen (V): Jeg forstår, der har været øl og hornmusik på Rådhuspladsen. Jeg ved ikke, om det er det, der har gjort, at denne debat er blevet en af de helt fantastiske debatter, der indimellem kan udspille sig i Borgerrepræsentationen. Om det er Simon Strange, der har fået håret ned i øjnene, eller om det er den omtalte øl og hornmusik, der er gået galt, det skal jeg ikke kunne sige.

Men jeg synes, det måske vil være ærligt nok, hvis der var en enkelt politiker eller to, der kunne driste sig op på talerstolen og erkende, at de måske fik taget munden for fuld, da de gik i gang med

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. juni 2008**

den lille lommeregner og fik lagt sammen, hvor mange penge der mere var tilført på kulturområdet. Det er jo en ærlig sag at tage fejl.

Men selvfølgelig, hvis man gør det bevidst, og hvis det ikke er tilfældet, at Simon Strange bare får håret ned i øjnene, jamen så er der noget, der tyder på, at man er i ond vilje. Jeg har noteret mig, at overborgmesteren stadig har sit hår siddende fast i en knold i nakken, så er det nok ikke hende, der har haft det nede i øjnene.

Så må man vel bare konstatere, at der er nogle af politikerne, der ønsker at bruge nogle sager mere til at fremme egne interesser i medierne end i bund og grund til at diskutere, hvad det er for en kulturpolitik, vi skal have i byen, og hvad det er for nogle fremskridt, som de fleste af os gerne vil have på området.

Det er beklageligt, men det er så den strategi, Socialdemokraterne har valgt, og det synes jeg er ærgerligt.

Jesper Christensen (A): Nej, tværtimod, vil jeg sige. Altså jeg er fuldstændig enig i, at tallene kan lægges sammen på mange måder, og det er jo netop det, der kan være bekymrende. Hvad er det i tallene, der får Venstre til at sige, at Socialdemokraterne lyver? Det er jo sådan set der, det starter. Det synes jeg stadig væk, vi mangler et svar på.

Borgmester Pia Allerslev: Når man går ud og fortæller medierne, at man som overborgmester, eller man har som flertal bevirket, at der er kommet 24 pct. mere til kulturen i de 2 år, overborgmesteren har siddet på sin post, så skylder man i det mindste at fortælle, hvordan den stigning er fremkommet. Så fortjener vi, og vi må forvente, at man i det mindste giver medierne, giver københavnernes et reelt billede af, hvad det er for nogle tal der bliver brugt.

Mig bekendt var det overborgmester Jens Kramer Mikkelsen og Søren Pind og andre folk herindefra, der lavede en aftale om de 40 mio. til Operaen. Det er altså ikke overborgmester Ritt Bjerregaard, der har siddet og forhandlet den aftale hjem i forhold til, hvor mange penge Københavns Kommune skal give til Operaen. Det er altså ikke penge, som overborgmesteren og Socialdemokratiet har skaffet til kulturen.

Det eneste, jeg forholder mig til her, er, at når man tillader sig at begynde at pynte sig med lånte fjer og taler om, at man har været den afgørende grund til, at kulturen og budgettet for kulturen er steget med 24 pct., så skylder man i det mindste at fortælle indholdet af de 24 pct., det rette indhold og den reelle sammenhæng mellem de her tal.

Jeg synes, det er ærgerligt, og jeg synes måske heller ikke, det virker, som om Simon Strange helt har forstået, hvad det er jeg har været nødt til at reagere så hårdt på. Fordi jeg har ikke noget problem med, at der bliver talt om 24 pct., og jeg har det fuldstændig som SF og De Radikale og sikkert også Socialdemokraterne, jeg så meget gerne, at der kom mange flere penge til kulturområdet. Men lad det så være reelle penge, lad da være med at stikke københavnernes blå i øjnene og bilde dem ind, at de har fået 24 pct. mere kultur på 2 år. Det er da til grin at tro, at københavnernes så skal sætte sig ned og kigge tal igennem, forholde sig til procenter, som vi herinde knap nok helt kan forstå. Jeg synes, det er at stikke folk blå i øjnene, Simon Strange og overborgmester Ritt Bjerregaard.

Jeg vil meget gerne have, at der kommer 24 pct. eller mere ekstra til kulturen de kommende 2 år, så lad os da sætte os ned og snakke om det i stedet for at begynde at bilde vælgerne ind, at det allerede ser godt ud på kulturområdet, for det gør det ikke, og det gør det ikke af mange forskellige årsager.

En af årsagerne er, at der reelt ikke er blevet tilført ret mange ører til kulturen de sidste 2 år.

Anne Vang (A): Jeg synes, at denne debat bliver mere og mere besynderlig at høre på. Faktum i denne sag er, at borgmester Pia Allerslev har været ude i medierne og rette et skarpt personangreb på

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. juni 2008

en anden politiker. Borgmester Pia Allerslev har været ude og kalde en socialdemokratisk overborgmester for en løgner.

Der har været adskillige partier heroppe og sige, at talkrig er talkrig, og man kan vende tal, som man vil, og de kan ikke hitte rede i, hvem der har ret. Jeg synes, at hvis det på nogen måde skal være rimeligt at kalde en anden politiker et så stærkt ord som løgner, så skal det være soleklart for enhver inklusive de meget vidende medlemmer, der er i Kultur- og Fritidsudvalget, at borgmesteren, der retter personangrebet, har ret.

Jeg kan ikke spore, at der er en viden om, at kultur- og fritidsborgmesteren har ret i sin taludlægnings, at hun har ret i at kalde overborgmesteren en løgner. Derfor må jeg fastholde, at jeg synes, det er et fuldstændig utilstedeligt personangreb.

Det sidste indlæg fra kultur- og fritidsborgmesteren handler sådan set ikke om, hvordan hun begrundes sin påstand om, at overborgmesteren skulle være løgner. Det sidste indlæg handler om, at kultur- og fritidsborgmesteren mener, at overborgmesteren skylder en forklaring. Jeg mener, at det er kultur- og fritidsborgmesteren, der skylder en forklaring.

Simon Strange (A): Ja, det er sådan set dejligt og helt naturligt, at mine udvalgskolleger påpeger nødvendigheden af at tale om kulturområdet, og det gør vi også gerne ved alle mulige lejligheder, at snakke om, hvordan man kan styrke det. Vi vil glæde os til, at kulturborgmesteren går med ind i budgetforhandlingerne for rent faktisk at tale om at få kørt flere penge til området.

Så man kan diskutere tallene ja, men man kan ikke tale om løgn nej. For at citere kulturborgmesteren for det, hun ikke vil sige her fra talerstolen over for den ærværdige forsamling. Der lød en beskyldning mod hende for at fuske med tallene, det er fra Brønshøj Posten, det er overborgmester Ritt Bjerregaard, som vi taler om. Den undskyldning må jeg trække tilbage. Hvor er det, at det selv samme citat ikke kan komme fra denne talerstol ... (*Afbrydelse*). Ja, jeg kan sådan set sende det rundt.

Senere hen lige efter, så bliver det til, at grunden til at det ikke er nok, at jeg sådan set ser det i Brønshøj Posten, og grunden til, at det ikke er nok, at kulturborgmesteren kommer op på talerstolen og giver forsamlingen den forklaring, og det er en undskyldning, det er sådan set, fordi det fortsætter, for nu viser det sig, at hendes udtalelser baserer sig på uvidenhed, uvidenhed, altså uvidenhed om de tal, som Velfærdsministeriet har lavet, åbenbart skulle være usande eller hvordan.

Stadig væk bliver det her angreb, der har været fra kulturborgmesteren, et angreb på socialdemokrater, der refererer en venstreministers egne tal. Det er det eneste, som kulturborgmesteren ligesom har gjort, som vi har reageret på i denne her forespørgsel, men som kulturborgmesteren meget behændigt glider rundt om for at få til at være en udmærket snak omkring kulturområdet, den kan vi tage når som helst. Du ved, at det vil jeg meget gerne snakke om, det vil alle de andre også gerne snakke om, men det er ikke det, forespørgslen handler om.

Den handler om, hvorvidt det er o.k. at kalde socialdemokrater, der refererer Velfærdsministeriets tal, for løgnere, hvorvidt det er o.k. på en forespørgsel ikke at erkende, at det var en løgn at lyve, at kalde os for løgnere, ja, så sjovt er det jo.

Og det er det ene ting, som gerne vil bede kulturborgmesteren om at komme op på denne talerstol og redegøre for, hvordan i alverden man enten kan kalde det for en løgn og dernæst for uvidenhed.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Jeg bliver nødt til lige at sige, at det ikke er tilladt med tilråb fra siden, det er heller ikke tilladt at sige du eller han. Når man siger Bjarne, så hedder det Bjarne Fey. Så nu har jeg samlet lidt op på det, der har været. Selv om det går højt i debatten, så er der stadig væk nogle regler, der skal følges.

Borgmester **Pia Allerslev**: Jeg beklager mit lille udråb, jeg var bange for, at Simon Strange ikke citerede hele den vigtige del af artiklen fra Brønshøj Posten.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. juni 2008**

Jeg skal svare meget kort på det her. Det, jeg har reageret på, det er ikke tallene, som man oplyser, og som man har hentet fra Velfærdsministeriet. Jeg anerkender, at hvis man laver udregningen på Velfærdsministeriets hjemmeside på de beregninger, der er, så når man sikkert frem til tal på 24 pct.

Der, hvor jeg er nødt til at beskyldte overborgmesteren og Socialdemokratiet for uvidenhed, det er, når overborgmesteren ikke forholder sig til, at det her er ændringer i kontoplaner, det her er ændringer i konteringer, vi taler om. Og så er det altså at stikke vælgerne blå i øjnene, så er det altså at fortælle vælgerne noget, der ikke er korrekt.

Jeg beklager, hvis man har taget det meget ilde op i Socialdemokratiet, men jeg synes ikke, vi kan være bekendt at føre en debat på et niveau, hvor vælgerne bliver i tvivl, og københavnernes bliver i tvivl om, hvad det er for nogle tal, vi taler om, hvad det er for et forhold, der er på kulturområdet, hvad det er for nogle mangler, der er på kulturområdet.

Københavnerne går rundt og tro nu, at overborgmesteren har skaffet 24 pct. ekstra til kulturområdet, det er altså ikke sandt. Hun har lavet nogle ændringer i en kontoplan, og det berettiger altså ikke til at gå ud og tage æren for, at man har tilført ekstra midler til et område.

Jeg beklager, havde det været rigtigt, der var kommet 24 pct. ekstra til kultur- og fritidsområdet, så havde jeg nok set betydeligt gladere ud, end jeg gør i dag.

(Kort bemærkning).

Simon Strange (A): Jeg vil nødig tale om niveau, når det er, at kulturborgmesteren i selv samme debat i offentligheden ikke én gang dokumenterede, hvad det var for nogle påstande, kulturborgmesteren havde om, at Socialdemokraterne løj, men alene blev ved med at gentage 4 gange på Lorry i samme indslag, at det var løgn det, som Socialdemokraterne sagde, uden på ét tidspunkt at redegøre for de her mange procent, som kulturborgmesteren nu står og siger. Det var også forfærdeligt, at Socialdemokraterne ikke redegjorde for det.

Vi redegjorde for, at det var Velfærdsministeriets tal, og vi ikke på det tidspunkt havde en fornemmelse af, hvordan tallene var kommet frem.

Til gengæld så rettede jeg henvendelse til borgmesterens egen forvaltning for at få redegjort for, hvordan i alverden kulturborgmesteren kunne fremkomme med sådan en påstand. Men det fandtes der ikke noget grundlag for på det tidspunkt, og jeg har endnu ikke set det.

Man skal også lige huske i denne her debat, at det var sådan set kulturministeren, der var ude med en kraftig kritik af, at Københavns Kommune ikke længere brugte penge nok på et tidspunkt, hvor vi så klandrede kulturministeren for rent faktisk at kaste med sten, når han selv bor i et glashus, nemlig fordi han, og det har han dokumenteret med sine egne tal, har skåret fra et indeks 100 til 99 på de år, han har været kulturminister. Det er Kulturministeriets egne tal, jeg håber ikke, der er nogen, der vil beklikke de tal.

Samtidig går kulturministeren altså i vælten og siger, at Københavns Kommune ikke bruger flere penge, en kulturminister, der sidder i samme regering, hvor han kunne have ringet over til ministeren for det område, der opgør tallene til 24 pct. Det synes vi da var mærkværdigt, og det følte vi trang til at markere os på.

Men kulturborgmesteren valgte at gå ud og undsætte kulturministeren og oven i købet tilføjede, at Socialdemokraterne løj. Det vil vi ganske enkelt ikke finde os i, og vi beder stadig væk om en undskyldning for, at det ikke var korrekt adfærd.

Leslie Arentoft (V): Simon Strange var i sit første indlæg smaskfornærmet over at bruge borgerrepræsentanternes tid på at få svar på tiltale. Nu må jeg lige sige, at den forespørgsel er jo ikke stillet af os, og det er sådan, at hvis ikke man ønsker at høre svaret, hvis ikke man ønsker og har tålmodighed til at høre svaret, så skal man lade være med at stille spørgsmålet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. juni 2008**

Anne Vang kom så op, og så tog hun som sandhedsvidne, at der er jo ikke nogen medlemmer, som har givet udtryk for, at de mener ikke, at de her 24 pct. er noget, de kan føle for.

Jeg vil omvendt stille spørgsmålet, jeg mener jo nok, at både Jens Kjær Christensen, Katrina Feilberg og Bjarne Fey helt tydeligt tilkendegav, at de her 24 pct.s stigning var tal, man ikke kunne genkende. Er der nogen af de 4 udvalgsmedlemmer fra Socialdemokratiet, der kan genkende, at budgetterne under Ritt Bjerregaard er steget med 24 pct.? Morten Westergaard, Simon Strange, hvad hedder han, Taner Yilmaz, Malik Siddique. Er der nogen af jer 4, som kan gå op og nikke genkendende til, at vores budgetter i den tid, hvor Ritt Bjerregaard har siddet ved magten, er steget 24 pct.? Nej, det kan I ikke, og den af jer, der vover jer op for at bekræfte det, er faktisk en løgner.

Carl Christian Ebbesen (O): Jeg synes, det ville klæde de hele 3 socialdemokratiske ordførere på det her område at få lært at svømme rygsvømning i en fart. Virkeligheden er, at der ikke er bevilget 24 pct. mere kultur i København fra 2005 til 2007. Jeg synes, man skal anerkende det og så lade os komme videre i dagsordenen.

Jesper Schou Hansen (V): Men når man så har hørt redegørelsen og bliver ved med at spørge, om der så ikke er blevet brugt flere penge, og om ministeriets tal, som vi har hørt, er kommunens egne tal, ikke er rigtige, er det så bare ikke det tidspunkt, hvor man skulle tage og erkende, at lige her tog man fejl, og gøre, som Carl Christian sagde, og så påbegynde rygsvømningen og ydmygt trække sig tilbage for at konstatere, jo, det var måske nok mere kontoplanen, der nok var blevet ændret i, end der reelt var blevet givet flere penge til kulturen. Jeg tror i hvert fald, det er svært at finde nogen ude i kulturen, der har opdaget, at de lige pludselig har fået næsten en fjerdedel mere tilført. Det tror jeg bliver rigtig, rigtig svært.

Jeg synes måske også, at det er sådan lidt småfrækt at blive ved med at stå og påstå sin uskyld, som vi har hørt nogle socialdemokratiske ordførere gøre, når de mere eller mindre er blevet afsløret med fingrene nede i kagedåsen.

Borgmester **Pia Allerslev:** Når der kommer tal fra økonomiforvaltningen, fra overborgmesteren eller fra Den Socialdemokratiske Gruppe, så plejer det at være tal, som er meget gennemarbejdede, som man har været grundigt nede i substansen af for at underbygge sin historie.

Da jeg hørte og læste om de 24 pct., som overborgmesteren brystede sig med at have tilført kulturen, så kendte jeg faktisk ikke baggrunden for Socialdemokraternes tal. Det var i runde 2, kan man sige, at det blev hevet frem, at det var Velfærdsministeriets tal, der var taget afsæt i, de tal, som jeg har beskrevet én gang er hentet fra kommunens egne tal.

Baggrunden for Socialdemokraternes tal kendte jeg altså ikke på daværende tidspunkt, det oplyste jeg også Simon Strange om. Jeg kunne bare, som jeg tror alle andre i Kultur- og Fritidsudvalget, i hvert fald ikke genkende en stigning inden for kulturområdet på 24 pct. over de seneste 2 år.

Det var såmænd egentlig bare det, jeg var ude og sige, at det var simpelt hen ikke sandt, at der var tilført 24 pct. mere til kulturen igennem de seneste 2 år.

Jeg har nu fået de her tal, forvaltningen har gennemarbejdet, har fundet ud af, hvad der er op og ned, jeg har sørget for, at de er blevet kopieret nu, og de vil blive omdelt på pladserne, så alle kan sætte sig ind i dem inklusive Simon Strange, og så tager jeg meget gerne en debat på et senere tidspunkt om det her.

Men det er altså tydeligt for enhver, at den stigning på 24 pct., den er ikke reel, man har forholdt sig til et tal fra en hjemmeside og ikke ulejliget sig med at forklare københavnernes, forklare medierne, hvad indholdet af den stigning reelt er. Det er det, jeg har været nødt til at reagere på, og det er det, jeg vil fastholde min ret til at reagere på.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. juni 2008**

Simon Strange (A): Hvis man skulle finde en form for afslutning på denne debat, så må det jo munde ud i, at den kritik, kulturborgmesteren her fremfører af Velfærdsministeriet, der åbenbart gengiver nogle forkerte tal, som kommunen åbenbart gengiver forkert, jamen så må kulturborgmesteren rette en kritik eller måske endda en skriftlig klage til kulturborgmesterens partifælle på Christiansborg.

Det må være det eneste rigtige at gøre i stedet for at kalde socialdemokrater for løgnere, der blot gengiver dette lands øverste myndigheds egne tal. Jeg kan simpelt hen ikke bruge de her bortforklaringer mere eller mangel på erkendelse af, at det ikke er o.k. at kalde Socialdemokraterne eller hvem som helst andre for løgnere i øvrigt, der gengiver Velfærdsministeriets tal i god tro.

Men hvis der er en kritik, og det føler jeg meget, at kulturborgmesteren stadig væk ikke mener, der er, så synes jeg, at kulturborgmesteren skal lave en officiel klage til Velfærdsministeriet.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Pia Allerslev:** Jeg vil nu stadig fastholde, at hvis overborgmesteren havde ulejliget sig til at ringe til de socialdemokratiske medlemmer af Kultur- og Fritidsudvalget og foreholdt dem oplysningen om, at der skulle være tilført 24 pct. ekstra på kulturområdet de seneste 2 år, så tror jeg faktisk, med den store respekt, jeg har for samtlige medlemmer af hele Kultur- og Fritidsudvalget, men også i høj grad de socialdemokratiske medlemmer, at det svar, overborgmesteren havde fået, var, at det ville de godt nok finde mærkeligt, hvis der var tilført 24 pct., fordi dem ville de ikke have set figurere nogen steder.

Tallene på Velfærdsministeriets hjemmeside er korrekte. Det, jeg har påpeget gang på gang på gang, det er i al sin enkelhed, at den måde, man fra Socialdemokratiet og overborgmesterens side har brugt de her tal på, har været misvisende, har været vildledende over for københavnernes, over for medierne. Det synes jeg ikke, man kan være bekendt i en debat, der faktisk er så alvorlig og handler i så høj grad om, at vi mangler penge til kulturen i København.

(Kort bemærkning).

Simon Strange (A): At kalde nogen for løgner på tv uden at have dokumentation for det, det er vildledende, det er vildledende. Jeg kan ikke acceptere kulturborgmesterens svar i denne sag. Der må komme en erkendelse af, at det var løgn at kalde Socialdemokraterne for løgnere, så simpelt er det. Kulturborgmesteren må altså rette en skriftlig klage til Velfærdsministeriet, hvis man ikke tror på de tal.

(Kort bemærkning).

Jens Kjær Christensen (Ø): En historisk undersøgelse vil jo nok vise, Simon Strange, at man godt kunne finde enkelte socialdemokrater, der havde løjet. Det er jo ikke det, vi snakker om her, det er jeg godt klar over.

Altså jeg synes egentlig, vi skal til at slutte debatten her, fordi det er ikke nogen særlig berigelse, at to parter bliver ved med at hidse sig op og himle moralsk osv., der har kaldt hinanden nogle ting, det sker nogle gange i politiske debatter. Den eneste måde, man kan blive afklaret på det spørgsmål, det er selvfølgelig, at vi i Kultur- og Fritidsudvalget må lave en lille studiekreds, hvor vi bliver enige om, hvilke tal der refererer til hvad.

Der kommer også snart en valgkamp, og der vil vi sikkert høre de samme beskyldninger en gang til, så det kunne være godt at finde frem til et grundlag, hvorpå vi kunne diskutere med hinanden. Det andet er ikke særlig konstruktivt og fremmede for kulturen som sådan.

I øvrigt vil jeg så sige til alle dem, der ønsker kulturen det godt, at hvis man vil faktisk finde nogle midler, aktivere nogle af de penge, som er konteret i forhold til de 24 pct., så er operapengene også en mulighed.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. juni 2008**

(Kort bemærkning).

Bjarne Fey (F): Det virker, som om sagens kerne er, at man bliver kaldt løgner, og det er ubehageligt. Jeg må sige, hvis jeg prøver at køre baglæns, at det ordvalg ville jeg ikke have valgt, hvis jeg havde været i borgmester Pia Allerslevs sko.

Men jeg vil sige, det virker, som om overborgmesteren i sit nyhedsbrev har taget udgangspunkt i Velfærdsministeriets tal, hvor der er en stigningstakt på de her 23-24 pct. Det er sådan set rigtigt nok. Men de er jo bare ikke rigtige på den måde, og det ved jo alle, der har erfaring med de budgetter, der har været, at vi ved godt, der ikke er tilført 24 pct. øgede driftsmidler til kulturområdet.

Det, der undrer mig lidt fra Socialdemokratiets side, det er, at man ikke har reflekteret en lille smule over Velfærdsministeriets tal. Man burde jo med almindelig sund fornuft eller ved bare at huske en lille smule tilbage vide, at det hænger jo ikke sammen med de budgetter, vi har vedtaget.

Så hvis man nu kobler sin egen historiske viden op med Velfærdsministeriets tal, så burde der ringe en klokke eller to. Derfor irriterer det mig lidt, at vi skal have denne her diskussion omkring, hvem der skal sige undskyld til hvem eller hvad. Det er helt åbenlyst her, at man har haft et udsagn på forkert grundlag, og hvis man havde tænkt sig en lille smule om, burde man lige have tjekket efter, om tallene nu også holdt helt i byretten.

Jeg har det sådan, at det undrer mig jo lidt, det undrer mig selvfølgelig, at man ændrer praksis med indberetning af tallene, det burde økonomiforvaltningen måske have fanget, når man har rådgivet overborgmesteren, men det undrer mig sådan set, at man ikke har brugt kommunens egne tal, både regnskabsmæssige og budgetmæssige tal. Så havde man både med sin egen sunde fornuft og kommunens egne tal kommet til en helt andet konklusion end 24 pct.

Og så synes jeg sådan set, vi skulle stoppe her og sige, det er jo ikke det personopgør, man gerne vil gøre det her til. Ja, vi kommer vel ikke meget videre med det.

(Kort bemærkning).

Jesper Schou Hansen (V): Jeg er sådan set meget enig med den forrige taler, så jeg vil bare gøre det kort og opfordre de socialdemokratiske ordførere – de må selv bestemme, hvem det skal være – til at komme op og anskueliggøre, hvor det er kulturen har fået det her enorme løft. Fordi jeg er ret sikker på, at der findes nogle mennesker ude i kulturlivet, der er meget, meget interesseret i at høre, hvem i alverden der har fået glæde af alle de her penge, som Ritt Bjerregaard åbenbart skulle have tilført kulturen. Sagen er jo nok, at Bjarne Fey har ret, og det her er noget, Ritts pressechef skulle have stoppet, da han så det.

(Kort bemærkning).

Peter Schlüter (C): Det har været en ualmindelig uskøn debat, startet på et ualmindelig usagligt og uskønt grundlag. Jeg kan da godt forstå, at det må være svært at forholde sig til, at der bliver brugt ord her fra talerstolen om Socialdemokratiet som uvederhæftige, løgnere etc. Men så skulle man måske til at forholde sig til virkeligheden i stedet for at leve i sin egen.

Der står jo om tallene fra Velfærdsministeriets hjemmeside, at de er opdateret af Danmarks Statistik i henhold til endelige regnskabstal fra Københavns Kommune. Så er der vist ikke mere at sige til det.

Leslie Arentoft (V): Jeg skal blot tilslutte mig Bjarne Feys bemærkninger om, at det er meget, meget svært at se, hvor de 24 pct.s budgetstigninger rent faktisk er i vores kulturbudgetter. Hvad er det for projekter, vi har forøget os selv med? Det er meget svært at få øje på.

Så skal jeg kort konstatere, at der ingen af de 4 socialdemokratiske repræsentanter fra Kultur- og Fritidsudvalget, der ønskede at bekræfte den fornemmelse, at de rent faktisk havde en fornemmelse af,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. juni 2008

at budgetterne var steget med 24 pct. fra 05 til 07, ikke en af de 4 kan gå op og bekræfte, at de har faktisk den fornemmelse.

Carl Christian Ebbesen (O): Jeg synes, Simon Strange i det mindste bør stille sig herop nu og give sin holdning til kende, om Simon Strange erkender, at der ikke er kommet 24 pct. mere kultur i København. Og man anerkender, at der nu har været en forespørgsel, hvor der har været en redegørelse, hvor det er blevet fremlagt, hvordan de her tal er fremkommet. Der synes jeg, Simon Strange burde fortælle, om Simon Strange nu vil erkende, at kulturen ikke er steget med 24 pct. i København.

Det synes jeg, vi mangler et svar på, og jeg synes, man for al anstændigheds skyld burde gå op og sige, at man simpelt hen anerkender, at kulturen ikke i de 2 år er steget med 24 pct. i København.

Forespørgslen var hermed besvaret.

=====

50) BR 356/08. Forespørgsel om redegørelse fra Socialborgmesteren

Socialborgmesteren bedes redegøre for Socialforvaltningens praksis i relation til fortroligt stemplede oplysninger, herunder redegøre for, om det kan anses for at være korrekt, når forvaltningen /borgmesteren også fortroligstempler dokumenter, der dækker over sagsbehandlingsfejl i forvaltningen.

(Stillet af Finn Rudaizky (løsgænger) og Dansk Folkeparti)

Sagen blev udsat ved mødets start.

=====

51) BR 343/08. Medlemsforslag om at Borgerrepræsentationen forkaster Socialudvalgets besparelsesforslag til budget 2009 om at opsig driftsoverenskomsten med Askovgaardens Seniorcenter

Det foreslås,

1. at Borgerrepræsentationen tilkendegiver, at man ikke vil fremme Socialudvalgets planlagte besparelsesforslag til budget 2009 om at opsig driftsoverenskomsten med Askovgaardens Seniorcenter.

(Stillet af Finn Rudaizky og Winnie Berndtson (begge løsgængere))

Sagen blev udsat ved mødets start.

=====

52) BR 345/08. Medlemsforslag om at Borgerrepræsentationen forkaster Socialudvalgets besparelsesforslag til budget 2009 om at reducere i serviceniveauet på døgninstitutioner til handicappede børn

Det foreslås,

1. at Borgerrepræsentationen tilkendegiver, at man ikke vil fremme Socialudvalgets planlagte besparelsesforslag til budget 2009 om at reducere i serviceniveauet på døgninstitutioner til handicappede børn.

(Stillet af Finn Rudaizky og Winnie Berndtson (begge løsgængere))

Sagen blev udsat ved mødets start.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. juni 2008

=====

53) BR 344/08. Medlemsforslag om at Borgerrepræsentationen forkaster Socialudvalgets besparelsesfor slag til budget 2009 om at nedlægge stillinger i Socialforvaltningens centralforvaltning

Det foreslås,

1. at Borgerrepræsentationen tilkendegiver, at man ikke vil fremme Socialudvalgets planlagte besparelsesforslag til budget 2009 om at nedlægge stillinger i Socialforvaltningens centralforvaltning.

(Stillet af Finn Rudaizky og Winnie Berndtson (begge løsgængere))

Sagen blev udsat ved mødets start.

=====

54) BR 347/08. Medlemsforslag om stormoske som Københavns Kommune skal stå i spidsen for at få bygget.

Det foreslås,

1. at Borgerrepræsentationen pålægger Økonomiforvaltningen at undersøge mulighederne for, at Københavns Kommune indgår i et samarbejde med erhvervsdrivende og diverse interesseorganisationer om oprettelsen af en fond, der har til formål at etablere en stormoske i København, samt

2. at resultatet af Økonomiforvaltningens undersøgelser forelægges for Borgerrepræsentationen inden 1. oktober 2008.

(Stillet af Wallait Khan (løsgænger))

Wallait Khan (U): Vi har haft diskussion om stormoske mange gange, og vi er i den heldige situation, at vi har vedtaget en lokalplan for længe siden, og der er en plads, hvor der kan bygges en stormoske.

Vi har behov for en stormoske i Københavns Kommune, vi har mange etniske moskeer, pakistanske moskeer, tyrkiske moskeer, arabiske moskeer, men vi har ikke en dansk moske og en stormoske, hvor alle disse etniske moskeer også kan hente hjælp, hvis det er.

Samtidig er der behov for at vise omverdenen og selv muslimer, som bor her, at København også er deres by, al den negative diskussion, vi har haft på det internationale plan om Danmark og også herhjemme om muslimer. Og så er der en lille minoritet i København og også i Danmark af muslimer, som er begyndt at tænke, om vi fortsat er en del af samfundet, som er en realitet, men erkendelse, hvor de kan også sige sig selv, at vi er en del af byen, vi er en del af det danske samfund.

Jeg synes, det vil være godt, hvis vi tager initiativ fra Københavns Kommune og opretter en fond. Selvfølgelig koster det mange penge, og den fond skal samle penge, og vi har mange internationale, store danske firmaer, som har store interesser ude i verden, vi har F.L. Smidth, vi har A.P. Møller, vi har Arla Food, som vi skal opfordre til at donere. De kan være med til, at vi kan bygge den stormoske.

Selvfølgelig skal der være plads til, at lokale interesseorganisationer, muslimske organisationer kan være med til at samle penge til det store projekt. Og når Københavns Kommune står i spidsen, så vil det også være lettere og godt, hvor vi har en moske, hvor vi har danske imamer, dansktalende imamer, som skal holde alt det her på dansk.

Og så er der også mange danskere, som, hvis de har behov for at vide noget om islam, kan henvende sig der, og det vil være i en slags dialogforum, hvor danskere og muslimer kan mødes, hvor det

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. juni 2008

kan diskuteres, debatteres, og man kan også være med til at afskaffe mange misforståelser om islam og muslimer.

Det er derfor, jeg synes, det vil være godt, at Københavns Kommune står i spidsen, det er en stor kommune. Vi kan se rundt omkring, det er lige meget, hvor vi kommer, så ser vi også kirker, synagoger og moskeer, her er der også behov for en stor moske med minaret og en rigtig moske. Der er behov for, at vi som kommune står i spidsen, fordi det koster mange penge.

En gang har vi samlet forskellige moskeer og forskellige grupper i Københavns Kommune. Det var borgmester Søren Pind, som var borgmester for Bygge & Teknik, som gik foran, og som opfordrede muslimer, hvis de ville, til at bygge en stormoske i Københavns Kommune, så ville han være med til at hjælpe dem. Hans hjælp var, at forvaltningen ville vejlede dem og skabe de kontakter, de havde brug for, og alt det her.

Men så var der kun én gruppe, vi kalder dem Rab al-islam, som i dag er en organisation, som har hovedkontor i Saudiarabien, og som arbejder rundt i verden. Det var dem, som kontaktede Saudiarabien på et tidspunkt. Så kom de tilbage og sagde, det var dem, der ville stå i spidsen, og de kan godt skaffe penge, og de kan bygge den stormoske. Men det blev ikke til noget, fordi så var det 9/11, og så var der stor ballade på internationalt plan, hvor Saudiarabien også var passive, og så har de aldrig sagt, at de ville give nogle penge til den store organisation.

Den plan er der stadig væk, og så synes jeg, det vil være rigtig godt, hvis vi tager initiativ og skaber en fond, som samler de penge ind, som der er behov for. Som kommune skal vi stå i spidsen for at skabe et stort islamisk kulturcenter i København, hvor der er danske muslimer i spidsen. Og alle mulige muslimer i Danmark og også andre, som ikke er muslimer, er velkomne der. Det er en åben moske, hvor de kan komme og få informationer om islam, og der vil være mange diskussioner, fordi det er en stor plan, som ligger der allerede, men der er behov for penge. Der skal være et stort bibliotek, og der skal være mulighed for at have diskussion om alt det her.

Så derfor synes jeg, at det ville være godt for Københavns Kommune, hvis den gik i spidsen og gør noget for det her.

Sikandar Malik Siddique (A): Intentionerne er jo rigtig gode her i forsamlingen. Men jeg synes ærlig talt, at det er lidt trist at se sådan et forslag, når vi allerede i forvejen, som du også selv nævner, hr. Wallait Khan, har en proces i gang i København. Med det her forslag bliver processen kun langsommere. Planen om en stormoske, som vi allerede arbejder på i samarbejde med alle mulige andre aktører, vil kun besværliggøres.

Jeg synes heller ikke, at man bare for at få æren for et projekt skal stille forslag, som kun splitter og i virkeligheden sætter en stopklods for moskeprojektet. Man burde lige have undersøgt, hvor langt andre var kommet med det her moskeprojekt, inden man begynder at stille medlemsforslag uden indflydelse.

Man burde som det mindste tage hensyn til de andre aktører og de resultater på området, som de prøver at skabe, og her tænker jeg på Muslimernes Fællesråd, arkitekt Bjarke Ingels og alle de andre aktører ud over os, som nu arbejder og prøver på at få realiseret det her projekt.

Jeg mener virkelig det her, at hvis man virkelig vil en stormoske, så skal man ikke starte en ny proces op, men man skal støtte det nuværende projekt, den nuværende proces, som er i gang i kommunen.

Jeg nævnte lige før, at der er en proces i gang, og det vil jeg gerne lige specificere lidt.

Jakob Hougaard, integrationsborgmesteren, og vores borgmester Bondams forvaltninger har længe været i gang med at undersøge mulighederne for en stormoske. Her kan jeg bl.a. nævne, og lyt godt efter, at der er udpeget en grund på Faste Batteri på Islands Brygge. Der foreligger en arkitektplan for Faste Batteri, hvori der også indgår en moske. Jeg skal lige sige, at grunden bliver kaldt Moskegrund.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. juni 2008

den, netop fordi vi gerne vil en moske. Der er afholdt møder med Muslimernes Fællesråd om at indgå som samarbejdspartnere, der tilvejebringer den økonomiske finansiering.

At udeståender i forbindelse med lokalplanen vil blive meldt tilbage til bygherren, så snart lokalplanen er færdigbehandlet, således at en formel barriere for byggeriet afklares.

Ud over dette skal det bemærkes, hvis nogen tilfældigvis skulle have en interesse i at udstille Københavns Kommune som en antiislamisk kommune eller islamfjendtlig kommune, så skal det her bemærkes, at der ikke er et fortilfælde, hvor Københavns Kommune er indgået som aktivt fondsmedlem i forbindelse med at oprette kirker, synagoger, whatever.

En anden ting, der skal bemærkes, er at støtten til trossamfund hører under Kirkeministeriet, hvor trossamfund bl.a. kan fritages for ejendomsskat og opnå anselige fradrag. Det kunne også være rigtig, rigtig godt for en kommende moske.

Så ved jeg ikke, om man fra forslagsstillerens side har undersøgt, det burde man have gjort, at det tilsyneladende er uklart, hvorvidt det er lovligt for en kommune at være initiativtager til en fond, og derfor skal det her ikke tilrådes. Det vil jeg også gerne høre forslagsstillerens mening om.

I stedet burde Borgerrepræsentationen arbejde for at få den her lokalplan for Faste Batteri færdigbehandlet. Det er nemlig noget, der ligger i vores regi, og det er noget, vi godt kan. På den måde giver vi processen et skub i den rigtige retning.

Til sidst vil jeg gerne formulere mig i disse her vendinger: Jeg glæder mig personligt og på Socialdemokratiets vegne og ser rigtig, rigtig meget frem til den dag, hvor vi har en flot, flot stormoske i København. Det vil være en lykkelig dag.

Tak for ordet.

Jesper Schou Hansen (V): Venstre var i sin tid med til at få lavet grundlaget for den nuværende lokalplan for moskeen, som jo er tegnet til at ligge på Artillerivej over for Københavns Universitet, Amager.

Men det er jo heller ikke nogen hemmelighed, at der ikke er meget, der tyder på, at der i det muslimske miljø i Danmark eller de forbindelser, det muslimske miljø har, vil være mulighed for økonomisk at få etableret en stormoske på den pågældende grund.

Der er heller ikke meget, der tyder på, at den nuværende indehaver af grunden økonomisk vil være i stand til at løfte et projekt, der kan bare så meget som anskueliggøre, at der vil være til en stormoske på den pågældende grund.

Derfor er vi i en situation, hvor Wallait Khans forslag jo intentionsmæssigt er rigtigt, men udførelsesmæssigt er noget klodset. Jeg deler Wallait Khans intention om, at det er væsentligt, at der bliver etableret en stormoske i det storkøbenhavnske område. Om det skal være en kommunal opgave lige frem at bidrage til det i form af en fond, det vil jeg nu godt tillade mig at sætte et stort spørgsmålstegn ved lovligheden af.

Jeg synes imidlertid, at vi omkring begravelsesgrunden så en form og en måde, hvorved man vil kunne løfte noget af den her problemstilling på. Jeg tror nemlig, vi er groet fast i den nuværende lokalplan med en moskegrund. Jeg tror aldrig, vi får den løftet, hånden på hjertet, jeg tror, det er at stikke det muslimske samfund blår i øjnene, hvis man bliver ved med at tale om, at her skal være en moske. Derfor skal vi måske kigge og skele til den løsning, vi fandt frem til, da der blev etableret en begravelsesplads i Brøndby.

Jeg tror, at vi skal derhen, hvor Københavns Kommune kan være behjælpelig på samme måde, som man var dengang, med at få etableret en moske et andet sted og prøve at tage hensyn til, at det muslimske samfund skal have en reel, fair mulighed for rent faktisk at erhverve den pågældende grund. Det duer ikke, at vi bare siger, nu finder vi så en anden grund i Ørestad eller i Nordhavn eller Refshaleøen, som er lige så dyr som den, der i forvejen er lavet lokalplan på, så er vi jo sådan set egentlig lige vidt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. juni 2008

Nej, det gælder altså om at finde en grund et sted, og det er meget muligt, at vi så med begravelsespladsen skal kigge på hele Storkøbenhavn, men finde en grund et sted, hvor der reelt er mulighed for at lave en moske.

Derfor vil Venstre også stemme nej til Wallait Khans forslag, men har en protokolbemærkning, hvor vi skriver, at Venstre ikke mener, det er en kommunal opgave at oprette en fond med det formål at etablere en stormoske. Det er derimod Venstres ønske, at Københavns Kommune skal arbejde på at få en grund, som kan erhverves af de muslimske samfund til et moskebyggeri.

Grundet de høje grundpriser vil det formentlig ikke være muligt at anvende den nuværende moskegrund eller finde en anden grund inden for kommunegrænsen, som kan erhverves inden for det muslimske samfunds økonomiske råderum. Venstre ønsker derfor, at Københavns Kommune iværksætter et arbejde med at finde en egnet grund på linje med arbejdet med at finde en begravelsesplads for det muslimske samfund.

Borgmester Klaus Bondam: Tak for det.

Jamen der er sagt meget, og det er ikke, fordi jeg har så meget at tilføje. Der har været en liste udarbejdet af økonomiforvaltningen i forbindelse med kommuneplan 2005, som har anvist en række mulige lokaliseringer af en moske. Listen er i princippet ikke endelig, men den kan selvfølgelig suppleres, hvis nogen kommer med konkrete ideer, hvad Venstres ordfører jo netop også lagde op til.

Mest konkret har Faste Batteri over for Ørestad Universitetet været på tale. I mange, mange år har det område været omfattet af en lokalplan, som rent faktisk muliggør et moskebyggeri. Der har været præsenteret en række projekter, senest et projekt af den danske arkitekt Bjarke Ingels. Men ikke blot moskedelen af det, men hele projektet, der også indbefatter en række forretninger og boliger osv., ja, det bliver jeg nødt til at sige, overskrider på mange områder de rammer, som både lokalplan og kommuneplan opstiller, og endda også fredningslinjer osv. osv.

Men det er klart, at det er der jo råd for, og derfor har der også været ført en række forhandlinger med en række investorer om et forslag til en startredegørelse. Men som jeg tror, det er hele denne her forsamling bekendt, ja, så har der jo været en generel afmatning på det københavnske byggemarked, som altså har sat projektet lidt i stå.

Der er således ikke nogen formelle eller praktiske problemer i at få opført en moske i København, det er mere et spørgsmål om, hvem man synes der har ansvaret for det, og hvem man synes der skal betale for det.

Jeg bliver nødt til at sige, at Det Radikale Venstre agter at stemme imod medlemsforslaget, idet vi ikke synes, det har noget som helst med en kommunal kerneopgave at gøre at blande sig i dette, ligesom vi i øvrigt mener, at kirke og stat skal skilles ad.

Allan Mylius Thomsen (Ø): Jeg kan næsten starte med at citere borgmester Klaus Bondams afslutning. Enhedslisten mener jo også, at der skal ske en adskillelse mellem kirke og stat, alle skal have lov til at tro, hvad de vil, alle skal have lov til at bede til den gud, de vil. Men det har ikke noget med offentlige penge at gøre.

Det er også interessant, hvis vi ser historisk på det, at helt frem til parlamentarismens indførelse i Danmark i 1901 mente både Venstre og Socialdemokratiet jo også, at kirke og stat skulle være adskilt.

Her i København havde vi det problem, at i 1898 havde højre flertallet, så de forærede derfor grunde væk til religiøse sekter som f.eks. den kristne kirke. Man havde en række fonde, man kunne give rentefri lån fra, så vi fik så mange kirker i byen, så dengang sagde Socialdemokraterne her i salen, at nu var der mere behov for børneinstitutioner end for kirkerum, for de stod på ethvert gadehjørne.

Det skal selvfølgelig være sådan, at hvis der er økonomi, hvis der er frivillig kraft til det, så skal ethvert trossamfund have lov til at købe den grund, have lov til at købe det område og bygge det, de vil på det, inden for lovgivningens rammer.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. juni 2008

Men principielt må vi stemme imod fra Enhedslistens side, fordi som også borgmester Klaus Bondam sagde, der skal være en adskillelse imellem kirke, religion og stat.

Carl Christian Ebbesen (O): Lad mig starte med at sige, at Dansk Folkeparti stemmer imod forslaget. Når det er sagt, så er jeg fuldstændig målløs over at høre Socialdemokratiet som en af de største forkæmpere for en stormoske, man hører oven i købet fra denne her talerstol, at det bliver en lykkelig dag, den dag der står en stormoske i København.

Socialdemokratiet har historisk set været med til at bidrage til gode danske traditioner, værdier og normer, og Socialdemokratiet svigter fuldstændig i den her sag ved at stille sig i spidsen for, at en totalitær religion får lov til at opføre et monument som en stormoske, som er et symbol på, at Islam er blevet en del af den her by på lige fod med andre religioner.

Jeg må understrege, at vores grundlov taler om religionsfrihed, det er retten til at have sin religion, men det er bestemt og under ingen omstændigheder noget som helst signal om, at vi har religionslighed i det her land. Der er overhovedet ingen saglig begrundelse for, at man skal tillade en stormoske i København.

Jeg må understrege endnu en gang, jeg er målløs over, at vi ser et godt gammelt dansk traditionsrigt parti nu stille sig i front for at sikre, at en totalitær religion får et statussymbol som en stormoske i København.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Vi går til 2. runde.

Wallait Khan (U): Det blev sagt herfra, at jeg gør det for ærens skyld. Jeg er ikke så æresulten som mange, som sidder her, går ud og siger nogle ting, som vi aldrig har gjort. Det er dem, der er æresultne. Hvis der er behov for det, kan jeg også beskrive det her, men jeg synes ikke, jeg bliver opfordret til det. Ellers ville jeg komme med en lang liste over de ting, som er blevet sagt af de medlemmer, som ikke har gjort en skid for de ting, og så går ud og giver interview til aviser og radio om, at de har gjort det. Det er dem, der er æresultne, ikke Wallait. Wallait arbejder seriøst og ærligt.

I København har vi brug for en stormoske, ingen kan benægte det, og så er spørgsmålet herinde nytænkning, fordi man siger, vi har en grund, og vi har en lokalplan, det er før Jakob Hougaard, og det er før Klaus Bondam og andre. Det har været i mange, mange år, men det har været umuligt at bygge en moske, fordi grunden var meget, meget dyr, og så koster det mange penge at bygge moskeen.

Så derfor indkaldte borgmester Søren Pind og mig mange muslimer til et stort møde, og vi prøvede at hjælpe, om de kunne bygge den her moske. Men så var der en meget stor organisation som sagt, som har prøvet at få støtte fra Saudiarabien, men det lykkedes ikke. Så siden har der været ingen moske, de kunne ikke gøre noget. Så er der ikke en eneste organisation her, som kan skaffe så mange penge, fordi det kan koste over 100 mio. kr. Alene den grund, vi har, koster mange millioner, og så er der også forurening der, og det projekt, vi havde der, det kostede mange penge.

Men nu er der spørgsmålet om, man siger, vi skulle have undersøgt – undersøgt hvad? Det projekt, som vi taler om, borgmester Klaus Bondam har selv sagt, at det ikke var realistisk, det har vi hørt. Og hvis der har været et eller andet møde, som vi ikke kender noget til, hvad skal vi undersøge. Der er behov for en moske, vi skal diskutere det, og så siger man uden indflydelse. Hvordan får man indflydelse? Man rejser sagen, hvis man er interesseret i noget, så er der andre, som kommer og siger deres mening, så bliver der en diskussion og en debat, så er der mange, som viser interesse i det her. Sådan er den proces.

Så er der spørgsmålet om, har det været en lang proces, har vi noget resultat af de forhandlinger, det er ikke så stort, så man kan stå stolt her og sige det, at vi var næsten færdige, og det her forslag ville forsinke det, det forsinke ikke en skid. Hvis I har et færdiggjort forslag eller et projekt, kom med

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. juni 2008**

det. Det her er ikke en bindende kontrakt, som I skal skrive under på, det er en diskussion, det er et forslag.

Jeg vil meget gerne have, at vi støtter det her forslag, fordi det er den vej, vi kan skaffe penge. I Københavns Kommune har vi skaffet penge, der har været forskellige rige mennesker og rige firmaer eller store firmaer, som har doneret mange millioner. Lige nu har vi fået 152 eller 150 mio. til en eller anden park fra A.P. Møller, vi har også fået mange penge til at bygge forskellige ting og sager. Men her når det gælder moskeen, så er der nogle spørgsmål, der er måske nogle tekniske ting, som måske ikke er lovlige. Så kan man svare, at man kan finde vejen til et eller andet kompromis, hvor man har mulighed for det. Man kan skabe en eller anden organisation, som står for det her.

Jeg synes, Københavns Kommune skal tage et skridt frem, vi skal have nytænkning, vi skal inddrage store firmaer, som er kapitalfirmaer, som er rige firmaer, og som har penge, og vi skal gøre gavn for den her sag, og vi skal have en stormoske i Københavns Kommune.

(Kort bemærkning).

Sikandar Malik Siddique (A): Vi skal have en stormoske i København, det håber jeg også en dag, vi får.

Jeg vil ikke bevæge mig ud i nogen længere debat, jeg vil bare gentage mit spørgsmål, som jeg stillede til forslagsstilleren, hr. Wallait Khan, om han mener, det her skal tilrådes, selv om det er uklart, om kommunen kan være initiativtager til en fond. Det er et enkelt spørgsmål, jeg gerne vil have, at forslagsstilleren svarer på.

Peter Schlüter (C): Snakken og debatten om diskrimination fylder det offentlige rum og fylder også denne sal og taletiden meget i disse tider.

Rent faktisk ville det jo være diskrimination, idet kommunen støtter opførelsen af en moske med offentlige, altså kommunale midler, for det er aldrig nogen sinde sket før for et andet trossamfund. Det ville jo samtidig skabe præcedens, vi skulle støtte med kommunale midler opførelsen af synagoger og kirker, kirkerum for alle mulige andre trosretninger, og trosretninger er der ufatteligt mange af.

Så vi kan ikke være med til, at det skal være en kommunal opgave at løse i samråd med hverken Islamisk Trossamfund eller Islamisk-Muslimsk Fællesråd eller andre. Det er jo sådan herhjemme, at vi har religionsfrihed, vi har ytringsfrihed, vi kan stort set gøre, hvad der passer os herhjemme. Men det er og bliver en privat sag, hvilken kirke man ønsker at betro sig til. Derfor er det også en privat sag, og det skal ikke ske for offentlige, i hvert fald ikke for kommunale midler, at vi kan begynde at øve særstatus eller tildele særstatus til nogle af disse trossamfund.

Vi har en folkekirke, som jo har en helt særlig status, og sådan bør det selvfølgelig også fortsat være. Lad os nu ikke begynde at lave om på den slags.

Borgmester **Klaus Bondam:** Det, der kalder mig herop er nogle af Wallait Khans bemærkninger. Altså det er sådan en yndlingssætning i de her år fra talerstolen at sige, der foregår nok nogle hemmelige forhandlinger, der er nok noget, man ikke får at vide. Man kan få indsigt i alt, hvad man overhovedet vil, af referater af byggemøder og forhandlingsmøder og alt, hvad der foregår, det er blot at henvende sig i teknik- og miljøforvaltningen. Jeg har personligt intet haft med det at gøre.

Derudover må jeg også gøre hr. Wallait Khan opmærksom på, at det ikke er Københavns Kommune, der ejer denne grund, det er Freja, så vidt jeg husker, der ejer denne grund, og vi kan jo ikke sådan gå ind i aktiv dialog omkring, hvad en grundejer ønsker at bygge eller ikke bygge på sin grund. Vi har noteret os, at vi har modtaget et byggeforslag, som bl.a. indeholder en stormoske og en lang række andre ting.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. juni 2008

Men som sagt, så er det klart, vi bruger ikke administrative kræfter på at gå videre med startrede-gørelse og lokalplanprocesser osv. osv., det koster mange mandetimer i miljø- og teknikforvaltningen, før vi har en realistisk forventning til, at det rent faktisk realiseres.

Når det er sagt, så vil jeg sige, at hvis den danske folkekirke, alias Kirkeministeriet/staten/minister Birthe Rønn Hornbech, ønsker, at der skal opføres en ny folkekirke i København, ja, så skal de naturligvis også betale for grunden helt efter markedsvilkår. Det samme gælder selvfølgelig frimenigheder osv. osv. osv.

Jeg må fastslå, vi ser gerne en stormoske i København, vi mener ikke, det er en kommunal opgave at engagere sig i noget som helst andet end at skaffe det planmæssige grundlag, der skal til for at tilvejebringe det.

Hvis og når, strækker jeg mig til at sige, for jeg håber at det lykkes en dag, når der er en stormoske i København, så synes jeg da, det er på tide, at vi også åbner op for et islamisk kulturcenter i København. Og sådan et islamisk kulturcenter kunne bl.a. give plads til organisationer som Sabaah, som vi debatterede i går.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Vi går til 3. runde.

Wallait Khan (U): Ja, i Københavns Kommune har vi, nu har vi også en historiker her, som har sagt det, og jeg vil også sige, at Københavns Kommune har gjort det, de har skaffet grunde, og de har også etableret en fond helt op til 1890 til kirker og alt det her. Det blev stoppet, men man kan tilvejebringe alle de forhindringer. Man kan diskutere, vi har forvaltningen, økonomiforvaltningen, som er jurister og alt det her, vi kan diskutere med dem.

Hvis man har lyst, hvis man har politisk vilje, så er det vejen, så kan man godt skabe de muligheder, der er nødvendige for at skabe en moske i Københavns Kommune.

Jeg har ikke sagt, at Københavns Kommune ejer grunden, jeg har sagt, at den skal købes af et privat firma, og det er Frejas, det ved jeg godt. Men det undrer mig, at socialdemokrater bruger et medlem som papegøje, gå og sig det, gå og sig det, gå og sig det. Jeg synes, I skal vise en interesse i den stormoske, og den skal bygges. Københavns Kommune skal stå i spidsen, det ønsker jeg.

Men under alle omstændigheder, det er lige meget, hvordan vi er delt i dag, hvilke meninger har vi, men flere siger, vi skal have en stormoske i Københavns Kommune. Så er det også en option, så er det også en mulighed på den her måde, som jeg foreslår. Jeg har ikke gjort noget fortræd, nej, jeg har bare foreslået noget, om det er godt eller dårligt, men det er et af de forslag, som I har. I har også andre forslag, så er der også et forslag fra min side.

Jeg synes, det skal sendes til økonomiforvaltningen efter afslutningen, og så må vi håbe, at de vil vurdere, hvor godt det er.

(Kort bemærkning).

Taner Yilmaz (A): Bare sådan en lille brugeroplysning. Nej, Københavns Kommune skal ikke stå i spidsen for en stormoske, nej, Københavns Kommune har mange andre opgaver, som de skal stå i spidsen for. Den muslimske menighed skal stå i spidsen for en stormoske. Initiativet har været der igennem mange år.

Wallait Khan ved det ganske udmærket, at der ikke har kunnet bygges en moske indtil nu, fordi der ikke har været enighed i den muslimske menighed om, hvem der skulle finansiere det, hvem der skulle stå for driften, hvem der skulle være imam.

Wallait Khan ved ganske udmærket, at inden for den pakistanske muslimske menighed er der flere retninger, inden for den tyrkiske er der flere retninger. Problemet har altid været der, lad os bare kalde en spade for en spade, at så længe den muslimske menighed ikke kan blive enig om et fælles projekt, så kan det ikke blive til noget som helst andet end 15, 20, 30 forskellige små moskeer rundt

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. juni 2008

omkring. For mig er det også ganske udmærket, fordi man behøver ikke at have en stormoske for at have en gud eller whatever.

Et forslag fra Wallait Khan (løsgænger) om at henvise medlemsforslaget til Økonomiudvalget blev forkastet med 46 stemmer imod 1.

For stemte: Wallait Khan (løsgænger).

Imod stemte: A, B, C, F, O, Winnie Larsen-Jensen (løsgænger), V og Ø.

Medlemsforslaget blev herefter forkastet med 46 stemmer imod 1.

For stemte: Wallait Khan (løsgænger).

Imod stemte: A, B, C, F, O, Winnie Larsen-Jensen (løsgænger), V og Ø.

Socialistisk Folkeparti afgav følgende protokolbemærkning, som Det Radikale Venstre, Enhedslisten, Socialdemokraterne og Winnie Larsen-Jensen valgte at tilslutte sig:

"SF er fortalere for, at der bygges en stormoske i København. Vi mener imidlertid ikke, at det er en kommunal opgave at bygge kirker og moskéer, idet vi ønsker en fuldstændig adskillelse af kirke og stat."

Venstre afgav følgende protokolbemærkning:

"Venstre mener ikke, at det er en kommunal opgave at oprette en fond med det formål at etablere en stormoske. Det er derimod Venstres ønske, at Københavns Kommune skal arbejde på at få en grund, som kan erhverves af de muslimske samfund til et moskebyggeri. Grundet de høje grundpriser vil det formentlig ikke være muligt at anvende den nuværende moskegrund eller finde en grund indenfor kommunen, som kan erhverves indenfor de muslimske samfunds økonomiske råderum. Venstre ønsker derfor, at Københavns Kommune iværksætter et arbejde om at finde en egnet grund på linje med arbejdet med at finde en begravningsplads for det muslimske samfund."

=====

55) BR 346/08. Medlemsforslag om indsats for voldsramte kvinder

Det foreslås,

1. at Borgerrepræsentationen pålægger Socialforvaltningen som beskrevet i motiveringen,
 - a. at udarbejde en redegørelse for den samlede indsats overfor voldsramte kvinder og deres børn i København,
 - b. at udarbejde en handlingsplan, på baggrund af redegørelsen, for en styrket indsats overfor voldsramte kvinder og deres børn samt forslag til finansiering af evt. nye indsatser, samt
 2. at redegørelsen og handlingsplanen inklusiv forslag til finansiering behandles af Socialudvalget og sendes i høring i relevante udvalg inden 1. november 2008.
- (Stillet af Det Radikale Venstre, Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti)

Margrethe Wivel (B): Alt for mange kvinder i København lever en tilværelse, hvor vold er en del af dagligdagen, og ikke mindst alt for mange børn er vidner til vold.

Undersøgelser viser, at på landsplan udsættes 28.000 kvinder for partnervold om året, volden er ofte voldsommere end andre former for vold, og volden kun bliver politianmeldt af hver fjerde kvinde, som flytter ind på et krisecenter. Tallene taler for sig selv.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. juni 2008

Man skulle ellers synes, at det er en helt fundamental menneskeret, at man skal kunne leve et liv uden fare for tæsk, trusler og terror. Men sådan er virkeligheden altså ikke.

For kvinder betyder det ikke bare fysisk og psykisk nedbrydning, hun ender ofte med at miste tilknytning til både familie og venner og ikke mindst til arbejdsmarkedet. Marginaliseringen bliver total. For børnene bliver det en smadret barndom og desuden ofte begyndelsen på en lang karriere af voldelige forhold, når de bliver voksne.

Desværre er vold i familien ofte meget usynlig, alle holder på familiens lille hemmelighed. På kvindens arbejdsplads har kvindens kolleger måske nok en fornemmelse, og i børnenes skoler og daginstitutioner kan personalet nok mærke, at noget ikke går, som det skal, på hjemmefronten. Men hvad skal man gøre ved det?

Adskillige skolelærere og børnehavepædagoger kan fortælle, at de har stået og vejret for og imod en underretning af socialforvaltningen, men er endt med at lade være. Tænk, hvis de tog fejl. Det hender desværre også ofte, at selv om socialforvaltningen kender til familiens hemmeligheder, formår den ikke at gøre noget ved dem eller i hvert fald ikke gør nok. Tit er indsatsen heller ikke koordineret mellem de mange forskellige kommunale og private instanser.

Det skal ændres. På den baggrund stiller vi forslag om en forstærket indsats på området. Konkret stiller vi forslag om, at der skal udarbejdes en redegørelse for den samlede indsats over for voldsramte kvinder, og ikke mindst skal den her redegørelse afdække hullerne i den nuværende indsats. På baggrund af den redegørelse skal der så laves en handlingsplan for, hvordan indsatsen kan forstærkes og gøres helhedsorienteret.

Endelig foreslår vi, at der til dette arbejde tilknyttes en følgegruppe af fagfolk, der dagligt arbejder med disse problemstillinger, en følgegruppe som siden kan omdannes til et egentligt samarbejdsudvalg, så vi kan sikre kontinuiteten i indsatsen.

Som et godt eksempel på, hvordan det kan gøres, kan nævnes London. Her har man oprettet samarbejdsforum for offentlige og private organisationer på området, og arbejdet er centreret omkring 4 hovedtemaer: 1) at give ofrene reelle muligheder for at vælge en tilværelse uden vold, 2) at de skyldige anmeldes og stilles til regnskab, 3) at udbrede opfattelsen af, at partnervold ikke er socialt acceptabel, og 4) at opdrage byens unge til et voksenliv, som bygger på gensidig forståelse, respekt og ikke-vold. Jeg synes, det er et initiativ, det kunne være værd at skele til.

Til slut skal jeg sige, at siden vi indgav det her medlemsforslag, er vi blevet opmærksomme på, at på grund af omstrukturering i socialforvaltningen er det hensigtsmæssigt at udskyde datoen for det 2. ”at” fra 1. november 2008 til 1. februar 2009. Det har vi derfor indgivet som ændringsforslag.

Ninna Thomsen (F): I SF venter vi os meget af både redegørelse og handleplan, det gør vi, fordi vold inden for hjemmets fire vægge er et af de største, hvis ikke det største voldsproblem, vi har her i landet og her i byen. Avisernes forsider ryddes ofte af makabre historier fra gaden om unge mænd, der slås med hinanden eller med containere. Og politikere, også fra SF, står i kø med akutplaner m.v.

Sjovt nok eller tragisk nok rydder volden inden for hjemmets fire vægge sjældent andet end en notits på side 12, måske fordi partnervold ikke tages helt så alvorligt, helt så seriøst eller er helt så interessant. Tidligere kaldte man det også, med slet skjult bagatellisering, for husspektakler. Det gør man heldigvis ikke længere, men volden inden for hjemmets fire vægge er stadig væk et tabu, det er stadig væk skjult, skjult af mændene, behændigt overhørt af naboerne og skamfuldt gemt bag den voldsramte kvindes tavshed, hendes mørke solbriller og den langærmede bluse selv i bagende solskin.

I SF vil vi gerne, at den kommende redegørelse og handleplan forholder sig til ventelisterne på krisecentrene, kapacitetsbehovet, kvindernes mulighed for psykologhjælp, og at redegørelse og handleplan forholder sig til udskrivningen fra krisecentrene, at den forholder sig til de særlige problemstillinger vedrørende udenlandske kvinder, der med flugten fra den voldelige ægtemand risikerer udvis-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. juni 2008

ning, at redegørelse og handleplan forholder sig til indsatsen over for kvindernes børn og deres mulighed for at få dagtilbud, fritidsliv, skole og psykologhjælp.

Så vil jeg også sige, at den her handleplan er målrettet kvinder, men der findes jo også mænd, der udsættes for partnervold, og jeg synes, det vil være relevant, at man også tager den side af sagen med, når man laver en redegørelse.

Peter Schlüter (C): Det Konservative Folkeparti har stor sympati for dette medlemsforslag. Vi mener, at alle har ret til en tilværelse uden vold og trusler om vold, det bør være en menneskeret.

Vi lever jo i nogle dejlige ligestillingstider, som jo gerne skal påvirke os alle sammen i positiv og føre kønnene tættere på hinanden i mange, mange relationer. Derfor synes vi, at det her medlemsforslag har én stor latent mangel: Hvor er mændene henne? Hvor omtales, hvor tages der hensyn til voldsramte mænd? Ingen steder.

Derfor har vi et ændringsforslag i disse ligestillingstider, som partierne bag den her indstilling jo også har været meget, meget opmærksomme på, gud ske lov for det, og det støtter vi op om.

Så har vi et ændringsforslag om, at der to steder i teksten, hvor der omtales kvinder, tilføjes ”mænd”.

Anette Holst Christensen (A): Socialdemokraterne er meget glade for det her forslag og mener, at det er på høje tid, at vi får sat fokus på det her område. Det er helt urimeligt, at folk skal leve i frygt, det er helt urimeligt, og det gælder uanset køn. Men vi må jo erkende, at her er der en kønsskævhed. Det er i høj grad kvinderne, der er udsat for vold, og det er i høj grad en alvorligere form for vold, rent fysisk i hvert fald, kvinderne er udsat for.

Det ændrer selvfølgelig ikke ved, at det er problematisk og slemt og helt forkasteligt, at mænd også er udsat for vold. Men problemet er størst i forhold til kvinderne, og jeg synes, at det er utrolig vigtigt, at vi får snakket om de her ting, og der bliver sat fokus på det, fordi det gælder jo ikke kun i de tilfælde, hvor den fysiske vold reelt bliver udøvet. Der er også enormt mange tilfælde, hvor bare truslen om vold, det kan være i forhold til ekskæresten, faktisk terroriserer folk gennem årevis. Det kan være, man kommer forbi huset hver eneste dag, det kan være, man sidder i bilen ude foran huset og venter på, at folk skal komme forbi. Ikke noget, man kan dømmes for, men stadig væk noget, som udgør en trussel.

Det mener jeg, at vi som samfund også i den her forbindelse skal tage op og snakke om, ikke kun i den her sammenhæng, men helt ned til børnehavestadiet skal vi begynde at lave en holdningspåvirkning af, at det ikke er måden at løse problemer på at true andre mennesker og udøve vold. Det skal simpelt hen være uacceptabelt.

Og jo mere vi får sat fokus på det, jo mere vi får talt om det i det offentlige rum, og jo mere vi også tør gribe ind og tale med vores naboer, hvis vi får mistanke om det, og det gælder jo alle os 55, der er til stede eller næsten 55, der er til stede her i salen, skal tage fat i os selv. Den holdningsbearbejdning ser jeg meget gerne. Derfor glæder det mig, at vi får det her forslag og den her handlingsplan på banen.

Borgmester Mikkel Warming: Forholdsvis kort. Enhedslisten deler forslagsstillernes bekymring for de mange udsatte kvinder, som potentielt bliver udsat for vold. Og kommunen har en stor interesse i at afdække de problemer, de kvinder har. Derfor er vi enige i, at der skal udarbejdes en redegørelse og en handleplan for, hvilke muligheder der er for at hjælpe.

Blot et par fakta. I København er der i dag 6 kvindekrisecentre med 234 døgnpladser, og der var i alt sidste år ca. 500 indskrivninger på de københavnske krisecentre. Det er primært voldsramte kvinder, men omfatter altså også kvinder med andre komplekse sociale problemer, herunder selvfølgelig boligløshed.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. juni 2008

Flertallet af kvinderne har også børn med på krisecentrene, og der var i 2005 6 gange så mange etniske minoritetskvinder på kvindecentrene i forhold til deres andel af indbyggere i kommunen. Hvorfor det er sådan, er socialforvaltningen ved at lægge sidste hånd på en undersøgelse af, også for at forsøge at komme med anbefalinger af, hvordan nogle af de problemer, der kendetegner disse kvinders situation, kan afhjælpes, kan imødegås.

Vi er meget glade for, at forslagsstillerne tager hensyn til den ganske store omstrukturering, der sker i socialforvaltningens struktur i øjeblikket, således at de centerdannelser, der kommer, også når det gælder krisecentrene, at den leder, der kommer der, kan deltage i arbejdet i forbindelse med redegørelsen og handlingsplanen.

Jeg vil så bare oplyse, at der er en lov undervejs, den er behandlet i dag i Folketinget, så vidt jeg husker, som handler om øget fokus på udsatte kvinder og deres børn, som handler om, at kommunerne skal styrke efterværnsarbejdet, og at kommunen ligeledes skal tilbyde psykologhjælp til alle børn over 6 år. Jeg vil anbefale og håbe, at forslagsstillerne er indforstået med, at der i redegørelsen også bliver kigget på mulighederne for at tilbyde psykologhjælp til børn under 6 år i forhold til de børn, der er på krisecentrene.

I det hele taget glæder jeg mig til, at det her forslag bliver vedtaget i dag, og at vi får den redegørelse og får diskuteret de muligheder, vi har for at komme videre i arbejdet.

Peter Schlüter (C): Efter en kort drøftelse med et af de forslagsstillende partier vil De Konservative gerne trække deres ændringsforslag og til gengæld fremsætte et nyt ændringsforslag, hvori ordet "partnervold" skal indgå i stedet for "voldsramte kvinder og deres børn", således at der i teksten kommer til at stå a. at udarbejde en redegørelse for den samlede indsats over for partnervold i København, og ligeså med sætning b. Det mener vi er fuldstændig i den ånd, som ligestillingen bør være omdrejningspunktet for, gensidig respekt og samarbejde mellem kønnene om at komme dette frygtelige til livs.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Jeg bliver nødt til at spørge hr. Peter Schlüter, når hr. Schlüter nævner partnervold og ikke "deres børn", om børnene stadig væk er med, indsats over for voldsramte partnere og deres børn eller hvad? (*Peter Schlüter*: Det bør være implicit). O.k., så er børnene stadig væk med. (*Peter Schlüter*: Det bør være implicit).

Margrethe Wivel (B): Ja, der er en lille smule forvikling om, hvad ændringsforslaget er, fordi så længe vi siger, at det hedder 1.a, at udarbejde en redegørelse for den samlede indsats over for partnervold og inkluderende børn, inkluderende ramte børn i København, og det samme i b'eren, sådan så vi inkluderer både voldsramte mænd og voldsramte kvinder, kan vi sagtens gå med til det, så længe vi snakker om det i partnerskab. For der er jo masser af vold, der finder sted på arbejdspladser, i bylivet osv., så det er partnerskabet, og det er børnene. Det er også vigtigt for Det Radikale Venstre at pege på børnene, hvis vi skal en tidlig indsats, og hvis vi skal bryde kæden, er det børnene.

Jeg kan da i den forbindelse nævne, at det er rigtigt, som Peter Schlüter siger, at der også er mænd, der er ramt af vold. Undersøgelser viser dog, at det primært er mænd i homoseksuelle forhold, det er meget, meget ofte, at den udøvende er en mand. Der er også kvinder, der udøver vold, men de udøver primært vold mod andre kvinder.

Men lad os endelig få det afdækket, så længe vi er med på, at det er partnervold, og børnene står højt på listen her, så er vi med på ændringsforslaget.

Det Radikale Venstre og Det Konservative Folkeparti stillede følgende ændringsforslag:
"Det foreslås, at ordene "voldsramte kvinder og" i litra a og b erstattes af ordene "partnervold inklusive".

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. juni 2008

Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti stillede følgende ændringsforslag:

"Det foreslås, at datoen 1. november 2008 i 2. at-punkt ændres til 1. februar 2009."

Medlemsforslaget med de stillede ændringsforslag blev vedtaget uden afstemning.

=====

56) BR 349/08. Medlemsforslag om undersøgelse af omfanget af vold og kriminalitet blandt skole-elever

Det foreslås,

1. at Borgerrepræsentationen pålægger Børne- og Ungdomsforvaltningen inden 1. september 2008 at forelægge et projekt for Borgerrepræsentationen om at gennemføre en undersøgelse blandt et repræsentativt udsnit af elever i 4.-9. klasse om omfanget af vold og kriminalitet.

(Stillet af Venstre, Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti, Majbritt Mamsen (C2) og Louise Frevert (løsgænger))

Borgmester **Pia Allerslev**: Det her medlemsforslag, som Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti og Majbritt Mamsen og Louise Frevert har stillet, går i al sin enkelhed ud på at få kortlagt, hvordan det står til i de københavnske folkeskoler med vold og kriminalitet.

Tilbage i 2005, midt under valgkampen, blev der offentliggjort en CASA-undersøgelse, som havde nogle meget, meget ubehagelige tal bundet op på sig.

Nu har vi senest for en måneds tid siden oplevet, at der foregår rigtig mange ubehagelige ting fortsat i de københavnske folkeskoler, senest på Brønshøj Skole, hvor forældre har været vidne til, at deres børn er kommet hjem og har beskrevet episoder, hvor dummebøder har været en del af måden, man kommunikerer på, hvis man kan sige det på den måde, hvor man er blevet truet med vold, hvis man ikke har været med den rigtige pigebande osv. osv.

Vi har set mange ulykkelige og meget uheldige episoder, som vi fra forslagsstillernes side synes, vi er nødt til at reagere på nu og her. Vi er nødt til at sende et signal om, at man trygt kan sende sit barn i den københavnske folkeskole, ikke kun i forhold til det faglige indhold, men i høj grad også i forhold til tryghed, i forhold til det sociale, i forhold til at ens barn altså ikke kommer hjem og er blevet afkrævet dummebøder af lidt større elever.

Vi synes, det er nødvendigt, og vi synes, det i høj grad er nødvendigt, at børne- og ungeborgmesteren også forholder sig til, hvad man så vil gøre fremadrettet. Problemet med CASA-undersøgelsen fra 2005 har jo været, at der ikke rigtig er sat nogen ting i værk. Man har ikke rigtig fulgt op på denne her undersøgelse, man har ikke rigtig vurderet de ting, man har kendt til tilbage i 2005, hvad man har villet gøre fra borgmesterens side, fra forvaltningens side for at komme det her problem til livs.

Når man ser på tallene fra 2005, så havde 31 pct. af eleverne fra 4. til 9. klasse været udsat for tyveri, 8 pct. for røveri, 16 pct. for vold og 26 pct. for trusler om vold. De tal synes jeg i sig selv er meget skræmmende. Jeg kunne frygte lidt, at tallene ikke er blevet særlig meget bedre.

Grunden til, at jeg frygter, de tal ikke er blevet bedre, er, at det altså er begrænset, hvad vi har set af initiativer på lige præcis det her område. Det er begrænset, hvad vi har set af initiativer i forhold til at få skolelederne til at forholde sig til de problemstillinger, at få grebet meget hårdt og konsekvent ind over for de elever, der ikke opfører sig ordentligt over for andre elever.

Nu ved jeg, at der vistnok er et forslag på vej fra et par andre partier, der går ud på, at skolelederen skal bruge de midler og de muligheder, der ligger inden for lovens rammer. Det forslag stillede

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. juni 2008

Venstre og Konservative og Dansk Folkeparti allerede for 4 år siden i forhold til en Code of Conduct-diskussion.

Jeg håber, at man også vil tage det her medlemsforslag med sig i den pakke, kan man sige, at man også forholder sig til det her medlemsforslag, når man begynder at forholde sig til, at skolelederne skal tage de her ting alvorligt. Jeg synes, det her er meget alvorligt, vi er nødt til at sende signalet til forældrene, men så sandelig også til skolelederne og børnene, at vi er nødt til at sætte fokus på det her. Og så håber jeg, at der er andre, der vil være med til at støtte vores medlemsforslag, så vi kan få gennemført den her undersøgelse hurtigst muligt.

Jette Bergenholz Baurup (A): Det gælder også for Socialdemokraterne. Vi tager vold i skolen, kriminalitet i folkeskolen, meget alvorligt.

I Børne- og Ungdomsudvalget har vi visse tiltag, vi har bl.a. haft mobning, vold og kriminalitet oppe så sent som ved sidste udvalgmøde. Jeg er vidende om, at det jo netop er det, der skal drøftes på udvalgmødet på onsdag.

Det har været noget, der har fyldt noget på vores udvalgmøder, og det er klart, der er ingen politikere, som synes, at det er rart, at nogen børn bliver udsat for tyveri, vold, trusler eller det, der er værre. Derfor skal vi det til livs, og der er mange tiltag på de forskellige skoler.

Der er også, som der står her fra Brønshøj Skole, hvor et medlem af Børne- og Ungdomsudvalget ved sidste udvalgmøde netop tog den sag op, og der er lavet tiltag på skolen, så det i hvert fald, håber vi, bevirker, at man virkelig tager fat om de problemer.

Det håber vi også, man gør på alle andre skoler, men som sagt så viser de tal, at det er skræmmende, og derfor skal der gøres noget, og vi ved også, der er gjort noget. Men det her bliver taget op som en helhed i udvalgsarbejdet også på onsdag. Derfor anbefaler jeg, eller i hvert fald ønsker jeg ved sagens afslutning, at vi henviser det til Børne- og Ungdomsudvalget.

Borgmester Bo Asmus Kjeldgaard: Der skal ikke være nogen tvivl om, at også jeg deler forslagsstillernes bekymring for vold og kriminalitet blandt skoleelever. Den adfærd er fuldstændig uacceptabel, og det tror jeg, alle her i salen mener. Det er også derfor, et flertal har arbejdet så ihærdigt på at gøre noget ved det.

Vi var et flertal i Faglighed for alle, som satte en række initiativer i gang, det var Pia Allerslev i øvrigt også med til. Så det er forkert, når Pia Allerslev nu siger, at borgmesteren og forvaltningen ikke har reageret og gjort noget. Jeg ved ikke, om det er, fordi Pia Allerslev er blevet noget borgmesterfikseret på det sidste, men det er altså forkert.

Vi har sat en række initiativer i gang, konfliktmægling, klasseledelse i regi af faglighed for alle, elevmæglere, mobbepolitik, som Jette Bergenholz Baurup lige har nævnt. Og det er løbende til debat på vores udvalgmøder, hvad vi skal gøre ved det her.

Skolerne er desuden tæt involveret i SSP-samarbejdet, og vi har nu også lige set et meget omfattende materiale fra taskforcen vedrørende Københavns Kommunes kriminalpræventive indsats, hvor der er nyttig viden at hente. Børne- og ungdomsforvaltningen er bl.a. på baggrund af de dessiner, der er kommet her, i gang med at lave procedurer og en central politik for, hvordan de enkelte skoler skal agere i forhold til vold og trusler, både når det drejer sig om vold og trusler om vold i forhold til elever, også når det drejer sig om det samme i forhold til lærerne.

Så når det altså handler om vold og kriminalitet, så mener jeg ikke, der er brug for flere undersøgelser, jeg mener ikke, der er brug for mere snak. Jeg mener, der er brug for handling.

I børne- og ungdomsforvaltningen har vi netop gennemført en stor undersøgelse nu som led i faglighed for alle om de københavnske skoleelevers oplevelse af tryghed, trivsel, håndtering af konflikter og mobning. Vi spørger bl.a. om elevernes oplevelse af mobning og frygten for at blive slået. Den her

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. juni 2008**

undersøgelse, som vi netop har foretaget, den omfatter samtlige elever fra 4. til 9. klasse på samtlige folkeskoler.

Undersøgelsen er et led i det, vi satte i gang i Faglighed for alle, hvor vi ville følge de initiativer, som Pia Allerslev også var med til at sætte i gang. Spørgeskemaerne her fra samtlige elever er netop kommet i hus, og forvaltningen skal nu til at bearbejde svarene, så vi kan få viden om, virker de tiltag, som vi har sat i gang.

På den baggrund mener jeg faktisk, at det vil være fuldstændig utidigt at sætte en ny undersøgelse i gang lige oven i den her, hvor vi har modtaget spørgeskemaerne. Jeg synes, vi skal bruge kræfterne på konkret handling og ikke bruge måske en million, eller hvad det vil koste at lave en ny undersøgelse oven i den, vi selv har lavet.

Hvis der er nogen, der ønsker det her debatteret i udvalget, så kan vi for mig fint henvise det til udvalget, fordi vi diskuterer som sagt det her løbende.

Så skal jeg også lige sige i forhold til Brønshøj Skole, at der har Jette Bergenholz Bautrup fuldstændig ret i, at der er taget en masse initiativer, forvaltningen er i løbende kontakt med skolen. Der er en hotline mellem skolen og Københavns Politi, der er en udvidet gårdvagt, der er ressourcer til at modvirke konflikter på skolen, der er en tæt kontakt til forældrene, SSP bliver brugt meget aktivt. Det er selvfølgelig en ulykkelig situation, den skole er kommet i, og derfor er der også gjort rigtig meget for at rette op på det.

Allan Mylius Thomsen (Ø): Vold er skidt, handling er godt, men viden er bedre. Jo bedre billede man har af, hvad der foregår ude på skolerne, hvilken vold, hvilken form for mobning, og hvilken form for dumme streger og ting, der foretages, jo bedre er man rustet, når man skal handle.

Fra Enhedslistens side kan vi kun sige, at hvis den rapport, som forslagsstillerne gerne vil have gennemført, bygger på det samme grundlag som den oprindelige CASA-rapport, så er vi meget positive, fordi så har vi umiddelbart sammenlignelige tal, så vi på den måde kan se, hvordan udviklingen har kørt.

Skal det foregå i udvalget, ja, så kan det blive det, men ellers i princippet, hvis det er efter samme princip som CASA-rapporten, så er vi villige til at stemme for det. Vi er også villige til at støtte forslaget, simpelt hen fordi det er utilladeligt, at unge mennesker ude i skolerne og i hele skolemiljøet både kan fungere og slippe godt fra at leve i et voldsmiljø, der gør alle utrygge, og som måske igen er med til at dele skolen op, sådan så ressourcestærke forældre fjerner børnene, så kun de svage børn og forældre ender tilbage i en form for voldsorgie. Det kan ingen være interesserede i.

Men ellers kan vi kun sige, at hvis det er efter samme principper som CASA-rapporten, så kan vi støtte forslaget, og vi har heller ikke noget imod at diskutere det i udvalget.

Borgmester Mogens Lønborg: Jeg er meget enig med den forrige taler i, at viden omkring det her emne er ekstremt vigtig. Når jeg siger viden, så er det ikke kun beskrivende oplysninger om voldens omfang, karakter, udbredelse, men også lidt dybereliggende, hvad er årsagerne, herunder hvordan den etniske sammensætning måtte have ændret på voldens udbredelse.

Altså på Brønshøj Skole er det jo på ganske kort tid blevet et kæmpeproblem, jeg har forstået, at det har det ikke været før. Det er vigtigt, når vi laver om, hvad enten det er skoledistrikter, at vi også hele tiden indtænker, hvad betydning har de ting, vi i øvrigt gør mod voldens udbredelse. Hvad er den bedste indretning set i det lys.

Så altså en mere dybdegående undersøgelse er der lagt op til her, hvor vi altså ikke kun kigger på udbredelsen, men også på årsagerne.

Bo Normander (B): I Det Radikale Venstre er vi selvfølgelig også bekymrede for vold på skolerne, og vi vil også gerne vold og kriminalitet til livs, det er klart, og det vil vi både på Brønshøj Sko-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. juni 2008

le og alle andre skoler. Derfor vil vi gerne have handling, men vi vil også gerne have en undersøgelse af, hvor slemt det egentlig står til, fordi der er mange rygter eller mange historier om, hvor slemt det er ude på skolerne.

Vi vil gerne være med på, at det her forslag bliver udvalgshenvist, så vi kan diskutere, hvad er det for en undersøgelse, der skal i gang, er det godt nok det, som forvaltningen er i gang med nu, eller skal der en yderligere undersøgelse til. Derfor så foreslår vi, at forslaget ryger videre til udvalget.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Så er det 2. runde.

Borgmester **Pia Allerslev**: Jeg er meget enig i de betragtninger, som Allan Mylius Thomsen kom med heroppefra. Og ja, det er lige præcis det, der er intentionerne med, at vi stiller det her forslag. Det har netop været i sammenligneligheden i de tal fra 2005 i forhold til de tal, vi vil få den her gang.

Jeg anerkender fuldt ud det arbejde, der er foregået, og de undersøgelser, der er taget initiativ til, men jeg tror faktisk også, det er vigtigt, at man har noget at sammenligne med, at man har mulighed for at følge udviklingen, at man har viden og handling i samme sætning.

Vi vil meget gerne være med til handling, vi vil meget gerne være med til og har jo været med til gennem det arbejde, som vi lavede i forhold til Faglighed for alle, men også i forhold til andre initiativer på området. Dem vil vi til enhver tid støtte. Vi vil til enhver tid støtte ting, der kan gøre det trygt og godt for de københavnske skolebørn at gå i skole og til og fra skole.

Hvis man skal tale om tryghedsplaner og overborgmesterens eget initiativ i forhold til hele tryghedspakken, så synes jeg faktisk, at det her faldt meget godt i tråd med den og med de intentioner, der har ligget i det oplæg, som overborgmesteren er kommet med.

Så derfor håber jeg også, at Socialdemokraterne over en bred kam er lige så venligt indstillet, som Jette Bergenholz Bautrup har været over for det. Jeg ser ikke nogen problemer i, at vi behandler det her i Børne- og Ungdomsudvalget, jeg håber bare ikke, at det bliver en syltekrukke. Jeg håber, at man også fra borgmesterens side så vil tage det med, når man behandler de undersøgelser og forholder sig til det her på lige fod med det andet og ser på, om man får det rigtige sammenligningsgrundlag i forhold til CASA-undersøgelsen fra 2005.

Den eneste bekymring, jeg har, er, om man tager til takke med den undersøgelse, uanset hvor god man nu synes, den er, den, man lige har lavet, at man glemmer at have sammenligningen med 2005, så man kan se, hvordan det har udviklet sig.

Jeg ved, at der er mange forældre, som nu i løbet af et par måneder skal stå og overveje, om de vil sætte deres børn i den københavnske folkeskole. Det ville jo være et rigtig dejligt signal at kunne sende herfra, at vi tager de her ting seriøst, ikke bare på Brønshøj Skole, men at vi også forholder os til, at det kunne jo være, det så lige så ulykkeligt ud på andre skoler. Det ved vi faktisk ikke.

Her på Brønshøj Skole har der været nogle forældre, som er gået i pressen, som har været meget aktive, men vi har faktisk ikke rigtig en reel viden på nuværende tidspunkt om, hvordan det ser ud lige nu og her på de andre folkeskoler. Det tror jeg vil være meget sundt både for os politikere, men så sandelig også for folks lyst til at vælge folkeskolen frem for en privatskole.

Men vi skal nok støtte en udvalgshenvisning. Vi håber på, at den får en god drøftelse og en god behandling i Børne- og Ungdomsudvalget.

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard**: Jeg skal lov at gøre mit til, at den får en god behandling i Børne- og Ungdomsudvalget.

Men jeg vil også melde klart ud, at min holdning er, at jeg synes ikke, vi skal bruge penge på det her, jeg synes, vi har brugt penge på masser af undersøgelser. Vi har også brugt masser af ressourcer på at spørge samtlige elever fra 4. til 9. klasse, hvordan de har det, om der er vold, om der er mobning, om der er andre ting, der gør dem utrygge.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. juni 2008

Undersøgelsen, vi lavede sidst, er fra 2005, og hvad kostede den dengang, nu har jeg ikke undersøgt det på forhånd, men jeg tror, det var 1 eller 1,5 mio. kr. Med de begrænsede ressourcer, vi har i børne- og ungdomsforvaltningen, så synes jeg altså, det er vigtigt, at vi bruger de penge på at sikre, at der sker noget i forhold til den vold og den mobning, der finder sted ude på skolerne.

Jeg synes, der er brug for handling og ikke brug for snak, og det vil jeg prioritere pengene til. Så er det meldt ud klart på forhånd, at det er min holdning.

Men jeg synes, vi skal tage en drøftelse i udvalget og så finde ud af, hvordan argumenterne kan strides, om vi med vold og magt skal bruge endnu flere penge på konsulenter i den her kommune.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Mogens Lønborg**: Det undrer mig lidt, at børne- og ungdomsborgmesteren er så negativ over for den her undersøgelse. Jeg tror alle forslagsstillerne, alle i salen i øvrigt, er enige i, at det er handling.

Men det er jo altså også afgørende, at vi har et vidensgrundlag og ikke mindst, og det er der, hvor jeg synes, at kæden hopper af for børne- og ungdomsborgmesteren, ikke mindst at vi hele tiden kan følge en udvikling for os at se, om de ting, vi gør, virker.

Altså inden for sundhedsområdet har man jo det begreb evidens, det kan man også bruge i den her sammenhæng, er der evidens for det, vi gør. Det synes jeg er vigtigt, for det er et læringsaspekt, og det betyder ikke nødvendigvis, at man skal lave voldsomt dyre undersøgelser, men man skal hele tiden have fokus på, gør vi nu det rigtige, er vi med til utilsigtet måske oven i købet at fremme volden ved at gøre nogle ting, som vi ikke var opmærksomme på havde den negative effekt.

Så den løbende vidensopbygning for at sikre, at vi hele tiden handler korrekt, at vi er målrettede, at vi er fokuserede, den er altafgørende, og det ene udelukker ikke det andet. Det er jo ikke sådan, at den her undersøgelse skal sætte handlingerne i stå, at vi sådan set først kan handle med de her ting, når engang en undersøgelse er lavet. Vi handler jo hele tiden, håber jeg.

(Kort bemærkning).

Jette Bergenholz Baurup (A): Det er sådan set sundhedsborgmesteren, der kalder mig op. Jeg ved godt, sundhedsborgmester Mogens Lønborg har sat mange undersøgelser i gang inden for ældre-, inden for sundhedsområdet, men det er altså ikke med de konsulenter, der er lige gode. Jeg kan give mange eksempler på, at også konsulenter, man har købt udefra, har skrevet noget om plejehjem, som ikke er helt korrekt. Det kan jeg bevise.

Så derfor vil jeg sige, som børne- og ungdomsborgmesteren sagde, at vi er i fuld gang i Børne- og Ungdomsudvalget med at lave vores strategier. Det er i samarbejde med skolerne, det er inspektører, det er viceinspektører. Der er jo ikke nogen ude på skolerne, som ønsker, at der skal forekomme vold, tyveri, trusler, kriminalitet eller dummebøder eller noget i den retning.

Vi ønsker alle sammen en god folkeskole, vi ønsker, at man her i København har en skole, så man fravælger privatskoler og tilvælger folkeskolen. Det gør man ved, at det er skoler, man kan være trygge ved, det er skoler, hvor man får en god læring. Det er lige præcis de processer, der er sat i gang.

Jeg synes, det har været helt unikt, hvad der er sat i gang, det er ikke godt nok på det område endnu, der er mange ting, der er uacceptable, men lad os nu komme ind i udvalget og så få fat om det.

Man skal også spørge forældre, hvordan de ser på det. Men vi har altså en vis sum penge, og de skal bruges på den helt rigtige måde, det tror jeg, alle partier kan være enige om.

Et forslag fra Det Radikale Venstre om at henvise medlemsforslaget til Børne- og Ungdomsudvalget blev vedtaget uden afstemning.

=====

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. juni 2008

57) BR 351/08. Medlemsforslag om hjertestartere

Det foreslås,

1. at Borgerrepræsentationen pålægger Sundheds- og Omsorgsforvaltningen med inddragelse af Økonomiforvaltningen at udarbejde forslag til projekt, der sikrer etablering af hjertestartere på alle kommunens arbejdspladser, samt
2. at Borgerrepræsentationen pålægger Sundheds- og Omsorgsforvaltningen at fremsætte projektforslag samt forslag til finansiering til politisk beslutning senest den 1. september 2008.
(Stillet af Det Konservative Folkeparti, Venstre og Dansk Folkeparti)

Borgmester **Mogens Lønborg**: Chancen for at overleve et hjertestop er, hvis ikke der bliver grebet hurtigt ind, meget, meget beskeden. Omkring 5 pct. af alle hjertestop overlever man, resten af tilfældene er det med dødelig udgang.

For et års tid siden tog vi et initiativ med hensyn til at få registreret, hvor mange hjertestartere der egentlig er rundt omkring i København. Det arbejde er i fuld gang. Det er sådan, at når man ringer til Falck, altså 112, og hvis det er hjertestop, så bygges der en database op, så man kan sige, det er der, lige der er der en hjertestarter. Det betyder altså også, at vi får private virksomheders hjertestartere med ind i registreringen.

Men det er langt fra nok, fordi der er langt fra nok hjertestartere. Det her forslag tager sigte på egentlig at få den holdning slået fast, at hjertestarter er en del af standardsikkerhedsudstyret på enhver arbejdsplads. Vi kan gøre noget på vores egne arbejdspladser. Jeg så meget gerne, at private virksomheder gjorde det, om nødvendigt også med lovgivning, at man fik et krav om, at på alle arbejdspladser med måske over 10 medarbejdere og derudover alle steder, hvor der er offentlige arrangementer, skal der være hjertestarter.

Erfaringer fra udlandet viser, at der er en fantastisk stor overlevelsesprocent, når man her hjertestarter. I Københavns Lufthavn, hvor man også har hjertestarter, der har der været 16 hjertestop, kan jeg nævne, hvor genoplivningen med en af lufthavnens 3 hjertestartere er forsøgt, og 10 er blevet genoplivet, altså en genoplivelsesprocent på 62, det er utrolig flot.

For ganske nylig var der en af vores medarbejdere ude på pensions- og omsorgskontoret i Valby, som fik et hjertestop. Der var en hjertestarter, og kontorpersonalet – det siger også lidt om, at man behøver altså på ingen måde at være sundhedsfagligt uddannet, det er noget, alle kan betjene – fik fat i hjertestarteren, og vedkommende medarbejder overlevede.

Derfor er det egentlig grundlæggende at sige, jamen der skal over hele byen, over hele landet, hvor folk færdes, være hjertestartere. Vi har alle steder rundt omkring efterhånden pulverslukkere. Hvis nogle siger, jamen de bliver ikke brugt så tit, nej, det er jo sådan set med sikkerhedsudstyr, at forhåbentlig bliver de aldrig brugt. Tilsvarende med hjertestarter, man skal ikke bedømme det her på, hvor mange gange en hjertestarter bliver brugt, for de fleste hjertestartere vil forhåbentlig aldrig nogen sinde blive brugt, men det er som sikkerhed.

Derfor så lægger vi altså op til her, at vi gør det, som vi kan gøre, nemlig at sikre, at de kommunale arbejdspladser har sådant udstyr.

Ikram Sarwar (A): Jeg er fuldstændig enig i det, borgmester Lønborg har stået på talerstolen og fortalt forsamlingen her. Jeg skylder også lige forsamlingen at fortælle, at det sådan set var Socialdemokraterne, som kom med et medlemsforslag i Sundheds- og Omsorgsudvalget tilbage i 2006, hvor vi sådan set bad forvaltningen om at undersøge, hvor er de her hjertestartere placeret i det kommunale regi. Men ikke nok med det, om de hjertestartere, der var placeret, de var placeret hensigtsmæssigt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. juni 2008

Samtidig med en kortlægning, som faktisk er i gang på nuværende tidspunkt, så skulle vi også have en kortlægning af hjertestartere, der er i det private regi. Fordi det er sådan i dag, at vi ikke rigtigt har overblik over, hvor hjertestarterne findes. Det er sådan set lidt uheldigt, forstået på den måde, at hvis vi ikke kan gøre brug af de her hjertestartere helt optimalt, fordi jeg mener også, at privatsektoren er interesseret i, hvis deres hjertestartere endelig skal i brug, så vil de faktisk også tilbyde deres hjertestartere til kommunen og til det offentlige rum i hvert fald.

Jeg mener, at vi med det in mente sådan set skal følge det arbejde, Region Hovedstaden sammen med Trygfonden og vores sundhedsforvaltning er i gang med kortlægning af de her hjertestartere.

Nu hvor medlemsforslagsstillerne beder om, at de her hjertestartere bliver placeret på alle arbejdspladser i Københavns Kommune, så mener jeg, at det er hensigtsmæssigt at udvalgshenviser medlemsforslaget til ØU, altså til Økonomiudvalget, hvor vi så kan håbe på, at det i hvert fald efter deres arbejde kan komme en optimal konklusion, hvorved vi også i fremtiden kan redde liv.

Fordi det er fuldstændig korrekt, som borgmester Mogens Lønborg har fortalt her fra talerstolen, at minutterne er ret vitale. Når man har et hjertestop, så reducerer man med hvert enkelt minut, der går uden hjertestarthjælp, med 10 pct.s overlevelse. Ikke nok med overlevelse, hvis man overlever, og man ikke har fået hjertestartbehandling i tide, så kan man faktisk få nogle ret alvorlige men.

Så jeg mener faktisk, intentionen er god nok, men vi Socialdemokrater vil gerne foreslå det henvist til ØU.

Katrina Feilberg (B): Jeg er lige blevet hjertestartordfører for en kort bemærkning, fordi Tina Bostrup desværre ikke kunne være her længere.

I Det Radikale Venstre synes vi også, det er et rigtig sympatisk forslag, som der er rigtig god grund til at støtte på mange mulige måder, da vi jo ved, at hjertestartere kan redde liv, hvis de bliver brugt rigtigt og folk ved, hvordan de skal bruge dem.

Det er sådan set det, som vi har som anke mod det her forslag, nemlig at det kan godt være, vi stiller nok så mange hjertestartere op rundt omkring i byen, men hvis folk ikke ved, hvordan de skal bruge dem og måske dels ikke ved, hvor de findes henne, dels har en frygt for, hvordan de skal bruge dem og måske panikker i situationen, åh nej, et stort teknisk monstrum, man skal håndtere, hvis man ikke ved, hvordan man gør det, så kan det godt være, at man tyr til andre midler eller slet ikke gør noget.

Så vi tror faktisk, det vigtigste i den her situation er, at man rent faktisk får gjort folk oplyst, gjort opmærksom på, at der rent faktisk findes nogle hjertestartere allerede, og at der i forbindelse med etableringen af flere hjertestartere også følger uddannelse og oplysning med; ellers så tror vi ikke, det nytter noget som helst.

Og så støtter vi en udvalgshenvisning – står der her.

Borgmester Mogens Lønborg: Jeg vil starte med at kvittere for den positive modtagelse af det her forslag.

Til Katrina Feilberg vil jeg sige, at nu er det meget godt at have viden om de her ting, hvorvidt det virker. Jeg kan glæde Katrina Feilberg med, at de steder, hvor man har de hjertestartere, er det faktisk utrolig nemt at bruge dem, og de bliver brugt.

Da vi satte den her store kampagne i gang, så jeg for første gang hjertestarteren oppe i Festsalen. Man går lige hen, og så er der instruktion, det er næsten idiotsikret, og det er jo det, der er hele ideen med den her hjertestarter ligesom med pulverslukkere, det skal man også kunne finde ud af. Som jeg kunne forstå dernede, så skal man selvfølgelig passe på med, at man ikke blander de to ting sammen, så går det rigtig galt. Men det er det, der er hele pointen i det, de er meget, meget nemme.

Jeg kunne godt forestille mig, at man ud over, at det blev obligatorisk alle steder, også fik på buktikker sådan et lille symbol. Ligesom man kan sige, at her tager vi imod creditcard, så er der et lille

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. juni 2008

symbol, der hedder hjertestarter – hvad ved jeg. Det afgørende er netop, at de er lige inden for rækkevidde, og det er inden for 1-2 minutter, at man skal have fat i dem for, at det kan lade sig gøre.

Jeg vil sige med hensyn til udvalgshenvisning, at det er jeg helt med på, og jeg synes, at denne sag her er for stor og vigtig til, at jeg gider for så vidt gå op i en diskussion, om det er Økonomiudvalget, eller det er Sundhedsudvalget. Jeg må helt ærligt indrømme med hensyn til at sende det i Økonomiudvalget, fordi det kommer i sidste ende til alle arbejdspladser, at den faglige kompetence på det område ligger altså ikke hos regnedrengene. Med al respekt for regnedrengene i økonomiforvaltningen, så er det altså ikke der, man har den faglige kompetence.

Så jeg vil altså foreslå, at man placerer det i det fagudvalg, som har kompetencen, og som i øvrigt er dybt involveret i det allerede eksisterende projekt. Så jeg vil foreslå, at vi udvalgshenviser den til Sundheds- og Omsorgsudvalget og med inddragelse naturligvis af økonomiforvaltningen. Det må være den vej rundt, man gennemfører en sådan proces.

Et forslag fra Socialdemokraterne om at henvise medlemsforslaget til Økonomiudvalget blev forkastet med 29 stemmer imod 17.

For stemte: A, Winnie Larsen-Jensen (løsgænger) og Wallait Khan (løsgænger).

Imod stemte: B, C, F, O, V og Ø.

Et forslag fra Det Konservative Folkeparti om at henvise medlemsforslaget til Sundheds- og Omsorgsudvalget med inddragelse af Økonomiudvalget blev vedtaget med 47 stemmer imod 0.

For stemte: A, B, C, F, O, Winnie Larsen-Jensen (løsgænger), Wallait Khan (løsgænger), V og Ø.

58) BR 350/08. Medlemsforslag om bedre parkering for sundhedspersonale

Det foreslås,

1. at Borgerrepræsentationen pålægger Teknik- og Miljøforvaltningen med inddragelse af Sundheds- og Omsorgsforvaltningen og Socialforvaltningen at udarbejde forslag til at skabe bedre parkeringsmuligheder for sundhedspersonale ved hjælp af bl.a. korttidsparkering tæt på kryds samt,
2. at Borgerrepræsentationen pålægger Teknik- og Miljøforvaltningen at fremsætte projektforslag samt forslag til finansiering til politisk beslutning senest den 1. september 2008.

(Stillet af Mogens Lønborg (C))

Borgmester Mogens Lønborg: Det er svært at finde en parkeringsplads, det er det for alle københavnere, det er det for alle virksomheder. Det er det også for sundhedspersonalet, hvad enten man er hjemmehjælper, hjemmesygeplejerske, man er vagtlæge og skal ud til vores borgere. Det er især problematisk om aftenen, hvor parkeringspladserne er godt fyldte.

Når jeg står alene som forslagsstiller her, så er det egentlig, fordi jeg viderebringer en ide fra en medarbejder. Vi havde sådan noget kaffemik engang her hos borgmesteren, hedder det, og der er nogle medarbejdere oppe, og så kom den her fremragende ide, og jeg sagde prompte, den vil jeg arbejde videre med. Derfor synes jeg ikke, den skulle bringes ind i sådan en partidiskussion.

Men kort fortalt så går forslaget ud på at sikre, at den tid, sundhedspersonalet er på arbejde, bruges til det, de er på arbejde for, nemlig at komme ud til borgerne. I takt med at det er blevet vanskeligere og vanskeligere at parkere, er det også blevet en større og større udfordring, en større og større tidsrøver for vores personale.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. juni 2008

Mange medarbejdere kommer til mig sukkende og fortæller, at nu har de igen fået en parkeringsbøde. De valgte at lade være. Hvis de skulle nå alle deres besøg, jamen så havde de ikke også tid til at ligge og køre efter en parkeringsplads. De er også fuldt ud klar over, at vi naturligvis ikke som arbejdsgiver kan refundere de her parkeringsafgifter, men jeg synes, det er ærgerligt, ikke mindst i betragtning af at vi taler ikke om de højestlønnede i Danmark, for nu at sige det på en pæn måde.

Derfor synes jeg, vi må være kreative. Vi har en 10-meter-regel, der gør, at man ikke må holde for tæt på krydsene. Det er jo en generel regel, som selvfølgelig skal tage højde for, at der ikke er nogen kryds, hvor man kommer til at risikere noget trafiksikkerhedsmæssigt. Når man går rundt i byen, kan man se, at der også er rigtig mange kryds, hvor 10 m sådan set er overdrevet ud fra et sikkerhedshensyn. Derfor er tanken sådan set nu at prøve at gå rundt i byen og finde de steder, tage en dunk maling i hånden, nu siger jeg det sådan lidt banalt, hvid og en rød maling i den venstre hånd og så male skadestuemærkatet. Ligesom vi har handicappladser, så maler man på kørebanen en plads, som jo naturligvis i sagens natur er korttidsparkering.

Det er svært på nuværende tidspunkt at sige, hvor hyppigt, det vil sige, hvor meget af tiden de vil være optaget, det skal vi selvfølgelig kigge nærmere på. Jeg tror ikke, det vil være pladser, der konstant vil være optaget af biler, men det vil i hvert fald for vores personale være en utrolig stor gevinst. De oplever, at mange taler om minuttyranni osv. Det er en arbejdsmiljøbelastning uden lige at skulle ligge og cirkle rundt. Og vi har altså at gøre med nogle af de svageste borgere.

For det klart, nogle vil sige, jamen skal vi så ikke gøre det for alle, som skal ud. Det er jo en svær diskussion, og der synes jeg, det er afgørende at sige, når det er noget med sundhed, når det er noget med de svageste borgere, som vi skal ud og hjælpe, at det er velbegrundet, at vi går ind og siger, her laver vi en særordning.

Der er noget teknik, der er måske også nogle barrierer, men altså hvis man vil ændre verden, så må man altså gå på og forsøge at få fjernet nogle af de her barrierer. Derfor er det her forslag stillet.

Ikram Sarwar (A): Jeg mener også, det er underligt, at vores sundhedspersonale skal bruge tid fra borgerne og bruge tid på at finde en parkeringsplads. Hvis de så vælger, fordi de er tidspressede, at parkere ulovligt, kan de selvfølgelig også risikere at få en bøde.

Så jeg mener faktisk, det er underligt, at vi ikke kan give vores medarbejdere bedre arbejdsvilkår. Jeg ved også godt, at diskussionen tidligere har været vendt i Teknik- og Miljøudvalget. Jeg ved også godt, at det er kommet frem, at man ikke kan bruge de 10 m fra hjørnet, fordi det er en del af færdselsloven, og det kræver sådan set en lovændring på det niveau.

Men jeg mener dog stadig væk, at vi Socialdemokrater vil gøre alt for, at vores medarbejderes hverdag bliver nemmere, og at de netop ikke skal bruge tid på at finde en parkeringsplads, men hellere direkte tid på at service vores borgere. Derfor vil vi gerne foreslå medlemsforslaget henvist til TMU med inddragelse af Social- og Sundhedsudvalget.

Borgmester **Klaus Bondam:** Tak for det.

Måske, hvis jeg havde været med til den kaffemik, som sundheds- og omsorgsborgmesteren har haft med sit personale – det lyder rigtig hyggeligt at gøre det på den måde – så var vi måske ikke nået hertil i dag.

Jeg må sige, at jeg bliver også en lille smule bekymret over, hvad den socialdemokratiske ordfører står her og siger. Det her er naturligvis et meget sympatisk forslag, et meget, meget sympatisk sigte, nemlig at give vores sundhedspersonale bedre arbejdsvilkår og dermed også borgerne bedre service.

Men, men, men sikkert ikke til sundheds- og omsorgsborgmesterens store overraskelse så består det her forslag af to hovedgreb, som altså ikke er så heldige, nemlig et greb, hvor sundhedspersonalet gives ret til at overtræde færdselslovens krav til parkeringsafstand i forhold til vejkryds, og et greb,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. juni 2008

hvor vi generelt giver bedre vilkår for korttidsparkering i forhold til beboernes behov for langtidsparkering.

Forslaget om dispensation fra færdselslovens 10-meters-regel er ikke lovligt. Jeg skal retfærdiggøre sundheds- og omsorgsborgmesteren, at det fremgår ikke direkte af det stillede forslag, men det fremgår dog af de kommentarer, som borgmesteren er kommet med i pressen efterfølgende.

Der kan efter min bedste overbevisning ikke dispenseres fra denne 10-m-regel i forbindelse med nogen former for parkering, og vi har jo i anden sag talt om servicemarkering i den forbindelse osv. osv. Loven er altså ganske klar, forholdet er reguleret i færdselsloven på en måde, så hverken Københavns Kommune, politiet eller justitsministeren kan give en sådan dispensation. Altså den del af forslaget er, i hvert fald som den er tænkt, ikke som den er formuleret, klart ulovlig.

Reglerne har i øvrigt til formål at sikre de svage trafikanters sikkerhed i både store og små vej-kryds, noget dele af forsamlingen har været meget optaget af også tidligere i forbindelse med dette BR-møde i går.

Teknik- og miljøforvaltningen tilbød allerede korttidsparkeringspladser til socialforvaltningen og sundheds- og omsorgsforvaltningen i forlængelse af den høring, som blev gennemført forud for indførelsen af den nye ordning for erhvervsparkering. Forvaltningen tilbød dengang, at vi gerne ville oprette sådanne korttidsparkeringspladser på de steder og også i de tidsrum, hvor sundhedspersonalet oplever særlige problemer.

Det er klart, at en sådan ordning vil gøre det lettere for alle med et kortvarigt ærinde i et område at parkere og i perioder, hvor belastningen fra beboerparkeringen gør det vanskeligt at finde en parkeringsplads.

Men jeg bliver nødt til at sige, at det er en dårlig ide at udpege korttidsparkeringspladser jævnt fordelt i de belastede områder, da vi på den måde fjerner mange parkeringspladser fra beboerne, som har brug for parkeringspladser specielt om aftenen. Jeg mener ikke, det her skal udarte til en stor, drabelig parkeringsdebat, men jeg har i de sidste 2½ år noteret mig borgmester Mogens Lønborgs holdninger på det her område og ved, det er noget, der ligger ham meget på sinde, altså beboernes muligheder for at parkere, når de har brug for det om aftenen.

Det er jo denne her balance, vi hele tiden berører, når vi har med byen at gøre, det er svært at stille alle grupper tilpas. Vi har ikke muligheder for at give særregler til sundhedspersonalet, herunder læger, da de i parkeringsøjemed via færdselsloven er ligestillet med alle andre erhvervsgrupper og trafikanter.

Jeg kan ikke umiddelbart støtte, at vi igen pålægger forvaltningen at fremsætte ulovlige forslag til dispensationer og regler. Det nytter altså ikke. Men naturligvis vil miljø- og teknikforvaltningen fortsat gerne gå i dialog om etableringen af korttidsparkeringspladser på baggrund af konkrete henvendelser både fra sundheds- og omsorgsforvaltningen og socialforvaltningen og andre forvaltninger, som måtte have det behov, og vi måske på den måde delvis kan undgå at forbyde beboerne at parkere på flere parkeringspladser end strengt nødvendigt.

Naturligvis vil center for trafik i teknik- og miljøforvaltningen behandle de her ansøgninger, når de fremkommer.

Lad mig lige afslutningsvis sige, at generelt er ligebehandlingsprincippet vigtigt for Det Radikale Venstre, det er vigtigt for kommunen som myndighed at iagttage det. Lad mig så tilføje, at det vil på mig virke lidt mærkeligt og grænsende til utilstedeligt, hvis kommunens egne institutioner og funktioner – jeg skal bede om taletid fra 2. runde – hvis kommunens egne virksomheder sådan skal have særregler, der stiller de ansatte bedre end andre trafikanter i København.

Så jeg synes altså, at medlemsforslaget er en lille smule uigennemtænkt. Men som sagt vil vi gerne i teknik- og miljøforvaltningen være med til at finde konkrete lovlige og pragmatiske løsninger med korttidsparkering på de steder, hvor behovet er størst. Min dør står åben, og det gælder også forvaltningens døre, og det ved borgmester Lønborg også udmærket godt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. juni 2008

Det Radikale Venstre og jeg som ansvarlig borgmester har naturligvis meget stor forståelse for, at personalet i både socialforvaltningen og sundheds- og omsorgsforvaltningen kan have særlige parkeringsproblemer. Men jeg må sige, at jeg kan blive en lille smule træt, om ikke på egne vegne, så på i hvert fald nogle af mine medarbejders vegne, som også skal bruge tid på det her, på at blive mødt med forslag, som er, undskyld jeg siger det, ulovlige, uigennemtænkte og uden jordforbindelse, især når vi fra teknik- og miljøforvaltningens side for længst har tilbudt nogle, synes vi selv, realistiske, lovlige og smidige løsninger.

Morten Kabell (Ø): Det er sjældent, og jeg har ikke tænkt mig at gøre det til en vane, at jeg i det store og hele kan erklære mig fuldstændig enig med teknik- og miljøborgmesteren, men det kan jeg faktisk. Så derfor bliver min tale noget kortere end borgmesterens og ganske kort.

Vi kender færdselsloven, vi har talt rigtig meget om, hvad det er muligt at gøre. Fra Enhedslistens side er vi faktisk enige i, at vi gerne skulle forbedre social- og sundhedsforvaltningernes medarbejderes forhold og gerne selvfølgelig sikre, at de kan give den bedst mulige hjælp.

Men med hensyn til at skulle gå ud og vedtage eller behandle forslag, som vi i forvejen ved direkte er umulige i forhold til færdselsloven, er der nok ikke så frygtelig meget at gøre, og der er ikke så frygtelig meget at diskutere i Teknik- og Miljøudvalget.

Vi har ikke rigtig snakket om i gruppen, hvad man har tænkt sig at stemme til en henvisning til TMU, men jeg har personligt ikke tænkt mig at stemme for det.

Wallait Khan (U): Jeg er enig med borgmester Mogens Lønborg. Jeg synes, det er meget, meget vigtigt, at vi skal hjælpe dem, som hjælper vores ældre og syge hver dag, og vi skal støtte det her forslag.

Men det, der bringer mig herop, det er, at der er også mange taxier, som bliver brugt af kommunen, som skal hente alle de ældre og syge, som skal på hospitaler, hos læger. De giver samme service. Hvad vil vi gøre med dem, for de har også problemer, fordi de også skal hente mennesker, som ikke kan gå, og de skal hjælpe dem hver dag, de hjælper faktisk os i vores opgaver? Når de får bøder, så er det lige så slemt. Vi har hørt så meget fra dem. Og så vil jeg spørge borgmesteren, hvad han har tænkt sig at gøre med dem.

Jette Bergenholz Baurup (A): Jeg skal gøre det kort, for jeg er meget enig med vores ordfører på området.

I 2005 stillede jeg en forespørgsel til sundhedsborgmesteren, som netop gik på, om man kunne parkere biler inden for den 10-meters-regel. Jeg havde et møde med den daværende sundhedsborgmester og politidirektør Hanne Bech Hansen.

Vi forsøgte at se på, hvad man egentlig kunne gøre, men der var intet at gøre, der var intet at gøre her, netop fordi man brød loven. Kan man gøre det inden for det kommunale og sige, jamen de kommunalt ansatte kan godt, så skal I se et hav af klager, der vil komme til miljø- og teknikforvaltningen fra folk, der får bøder.

Det, man kan, fordi det er et kæmpeproblem. Det er et problem, hvis en fra sundhedsplejen skal op til en ældre, og så ser man, at der pludselig er sket noget andet, så skal man ned og hente sin taske i vognen, eller hvad man nu skal hente, og det er seks gader fra, f.eks. hvis man tager Islands Brygge.

Jeg tror, alle her er klar over, at det er et kæmpeproblem. Vi ved også, at der er så mange blandt sundhedspersonalet, sygeplejersker, som får bøder, og de har ikke en særlig høj løn i forvejen, og ingen ønsker, at den skal udtømmes af bøder, når de passer deres arbejde.

Så det her er altså ikke et nyt forslag, det er et, vi socialdemokrater ved forespørgsel og endda har været inde om til politidirektøren tidligere.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. juni 2008**

Det kunne måske være en ide, hvis man havde skråparkering, hvor man kunne sige, den er udelukkende til de kommunalt ansatte på det og det tidspunkt, f.eks. om aftenen, så de kan komme rundt, så de kan komme op og meget hurtigt hjælpe de ældre eller syge, svage, som har behov for hjælp, og så kan de nå hele vejen rundt, at de ikke mangler de sidste 5-8 stykker, fordi nu er klokken altså blevet mange, og nu har de egentlig fyraften. Det tror jeg nu ikke, sygeplejerskerne holder, jeg tror, de fortætter, men alligevel kan det være svært.

Jeg vil bare sige, at det er prøvet, der er ikke noget at gøre, men derfor kan man jo godt tænke nye tanker, måske ved en udvalgs- eller hvad man nu vil, i Sundhedsudvalget eller Teknik- og Miljøudvalget.

Carl Christian Ebbesen (O): Jeg synes, det er så frygteligt bedrøveligt at høre borgmester Klaus Bondam stille sig herop og i den grad afvise det her forslag. Det er en utrolig mangel på fleksibilitet i forhold til at prøve at bidrage til at løse det problem, som er så stort for en gruppe af vores personale, som i forvejen er hårdt presset på tiden, og hvor der er rekrutteringsproblemer på området, at de så risikerer at få de her p-bøder oven i.

Af frygt for at starte en større debat vil jeg dog sige, at grunden til, at et forslag som det her overhovedet er nødvendigt at fremsætte, det er jo også et generelt udtryk for, at vi i Københavns Kommune ikke har sikret de nødvendige parkeringspladser. Det er derfor, der er så stor rift om dem, der så er.

Men jeg synes, borgmester Klaus Bondam skylder at prøve at være fleksibel i denne her sag. Hvis det er, at der er lovgivningsmæssige problemer på det her område omkring 10-m-regel eller andet, at man så prøver, om man kan få en dispensation eller en ændring, prøver at rette henvendelse.

Jeg ser i hvert fald forslaget, som om man nu beder om, at vi alle sammen prøver at sætte os sammen og prøver at finde alle de muligheder, der er for at prøve at skabe en løsning på det her område. Det synes jeg faktisk, det fortjener, så jeg er ked af, at teknik- og miljøborgmesteren er så afvisende over for forslaget.

Mona Heiberg (A): Som det er blevet sagt fra Socialdemokraternes side, så synes vi, det er et meget sympatisk forslag.

Jeg er ikke helt sikker på, at jeg er enig med Carl Christian Ebbesen i, at borgmesteren er afvisende. Jeg kan faktisk ikke helt forstå, hvad det er borgmesteren siger. Borgmester Klaus Bondam siger, dette er ulovligt, vi har prøvet det før, og forvaltningen er lidt trætte og lidt afvisende over for det, men min dør er altid åben, og forvaltningens dør er altid åben. Men det kan bare ikke lade sig gøre, så vi gider faktisk ikke beskæftige os med det. Det er meget radikalt, borgmester Klaus Bondam.

Jeg kan ikke forstå, hvad det er borgmesteren siger heroppefra. Det er i hvert fald ikke særlig klart. På den ene side er det ulovligt, men døren er åben. Hvad vil borgmesteren, vil han gerne behandle og kigge på dette visionære, dette udmærkede forslag?

Det er også rigtigt, hvad Carl Christian Ebbesen siger, at vi har svært ved at rekruttere, vi har svært ved at fastholde netop dette personale. Det kunne da være muligt, at de 3 udvalg i samarbejde, måske de 3 borgmestere i samarbejde, kunne sætte sig ned og tænke over problematikken en gang mere. Men hvis man er så træt, og hvis man ikke vil, så kan jeg da ikke forstå, at man har en åben dør, så må man da lukke den. Jeg kan bare ikke forstå, hvad der bliver sagt.

Jette Gottlieb (Ø): Jeg synes, det er en lille smule komisk, men også en anelse skræmmende, at så stor en del af denne her forsamling ikke forstår, at en lovgivning sætter nogle begrænsninger, og at den ikke er lavet for sjov.

Når der er vedtaget en lov om en 10-m-regel, så er det selvfølgelig, fordi der er sikkerhedsmæssige grunde, gode, fornuftige begrundelser for, at det er vigtigt at friholde krydsene for parkering. Den lov er vedtaget for ca. 15 år siden, og den står selvfølgelig ved magt. Det er da fuldstændig ubegribe-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. juni 2008**

ligt, at der sidder så mange mennesker i denne her forsamling og mener, at det kan man da bare dispensere fra.

I øvrigt er det en lov, der er vedtaget under socialdemokratisk forsæde, så man kan også undre sig lidt over, at Socialdemokraterne er så vilde fortalere for, at man skal dispensere fra den. Den lov er lavet med rigtig, rigtig gode sikkerhedsbegrundelser, fordi i det øjeblik vores kryds bliver overplastret med parkerede eller holdende biler, så opstår der sikkerhedsproblemer, der opstår krydsningsproblemer, og der opstår mange andre ting.

Det er derfor, der er et par af Borgerrepræsentationens medlemmer, tilfældigvis tilhørende det parti, jeg tilhører, der har været med til at markere med gule striber, hvor vigtigt det var, at lige netop den lov blev overholdt. Nu hører jeg altså det halve af forsamlingen her forsøge at meddele, at det kan man da bare skide på. Det fatter jeg ikke.

Borgmester Mogens Lønborg: Jeg vil starte med at kvittere for de mange positive tilkendegivelser, som det her forslag har fået. Bortset fra SF, som ikke rigtigt har været heroppe endnu og sige noget, så er det to nye lov- og ordenpartier, vi her ser i Københavns Borgerrepræsentation, De Radikale og Enhedslisten, som om nogen er blevet lov- og ordenpartier, og som er så konservative, at noget, der er gennemført for 15 år siden, det er urørligt, det skal man søreme ikke lave om på. Næh, der er virkelig sket noget i de to partier.

Jeg glemte i øvrigt at kvittere for Wallait Khans opbakning og vil med det samme sige, at jeg synes, når nu Socialdemokratiet, det vil jeg gerne støtte, foreslår en udvalgshenvisning, så kan man naturligvis også i den forbindelse diskutere, ikke taxier generelt, vil jeg skynde mig at sige, men taxa i forhold til det at skulle hjælpe gamle. Der kan også være noget med lægevagten, der kører taxa osv., så der er nogle gråzoner der, jeg synes, man skulle tænke ind i forslaget.

Men af borgmester Klaus Bondam vil jeg egentlig godt sådan have at vide, hvornår det er borgmester Bondam synes, at nu er loven sådan, og så skal vi ikke gøre noget yderligere. Altså tro mig, mit parti er også et parti, som godt kan lide, at regler og love osv. følges. Der er ikke tale om, at vi skal ud og gøre noget, der er ulovligt. Der er tale om, at når der kommer et forslag her, så sender man det i udvalg. Hele ideen med en udvalgshenvisning, som jeg støtter varmt, er jo, at man så kigger på det.

Hvis der er vilje, og man så løber ind i en barriere – f.eks. er der også nogle partier her, som har en stor vilje til f.eks. at få indført bompeng, de bliver ved og bliver ved at hamre på den barriere, der hedder, at loven altså er i vejen. Der mener jeg ikke, at jeg har set Klaus Bondam bare stå og sige, at nu må I altså holde op, det er jo ikke tilladt, og nu skal vi ikke snakke længere om den form for begrænsning. Der ser vi en borgmester Bondam uophørligt hamre på den barriere – og respekt for det, synes jeg, fint. Når man har en sag, man brænder for, så synes jeg, man skal blive ved at hamre på den barriere, som står i vejen, det kan jeg godt lide.

Det er lige præcis det, der er tale om her. Hvis der er tale om sådan nogle barrierer, så tager vi fat i fælles flok, og så finder vi ud af, om det, der for 15 år siden blev lavet, nu også er den rigtige måde at regulere trafikken på, eller om der kan laves dispensationer.

Så jeg håber, og jeg takker som sagt for den opbakning, der har været.

Jeg vil sige også lidt i den ånd, som vi jo alle egentlig er enige om, altså regler, der er udtryk for bureaukrati osv., vil vi gerne selv fjerne, og vi har også henvendt os til staten i andre sammenhænge og sagt, fjern de unødvendige regler. Her har vi nogle regler, som er irriterende for vores personale, også for vores borgere, lad os, hvis der er nogle barrierer, få dem fjernet.

(Kort bemærkning).

Bjarne Fey (F): Jamen vi er da lidt i en kattedpine, fordi det var rigtig rart, om vi kunne tilvejebringe en bedre service for vores hårdtarbejdende medarbejdere i Københavns Kommune. Så er der nogle færdselsregler, der er et problem. Det er ikke, fordi vi vil give et tilsagn om, at vi skal finde de

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. juni 2008**

parkeringspladser på præcis den måde, som borgmester Mogens Lønborg har skitseret, men vi synes sådan set godt, at problemstillingen kunne behandles på ny. Derfor støtter vi en udvalgshenvisning som foreslået af Socialdemokraterne.

Borgmester **Klaus Bondam**: Tak for det. Jeg tror desværre ikke, at jeg kan rulle mig helt op på borgmester Mogens Lønborgs retoriske højder andet end, at jeg naturligvis må sige, at Det Radikale Venstre er et lov og orden-parti, der hylder retssamfundet og tror på de grundlæggende regler i retssamfundet.

En af de ting, vi bl.a. tror på, ja, det er lighedsprincippet, og jeg er af den klare overbevisning, at det, der lægges op til her, det er i høj grad i strid med de juridiske vurderinger, jeg har fået, i høj grad er i strid med lighedsprincippet.

Når det er sagt, og der er nogle, der ikke rigtigt må have hørt ordentligt efter, fru Mona Heiberg fik også hidset sig op på de høje nagler, så har jeg sådan set på intet tidspunkt tilbagevist en udvalgshenvisning. Det er fint nok, hvis vi skal bruge tid på det. Det kræver, og det gør jeg ganske klart, en lovændring, hvis det her skal gennemføres. En lovændring, ja, den sker ikke i dag eller i morgen eller til næste år, det er en meget, meget lang proces, sådan noget sætter i gang.

Men jeg anerkender fint, at nogle har behov for at sige til et ganske hårdt og trængt og hårdt arbejdende sundhedspersonale, at der er noget på vej.

Jeg prøvede faktisk i mit indlæg – jeg ville sætte pris på, hvis borgmester Lønborg hørte efter, jeg taler for døve øren, men så kan andre kolleger sikkert overbringe – at lægge op til en langt hurtigere måde at se på det her problem, nemlig at gå aktivt ind i en dialog om, hvor vi kan lave korttidsparkering. Det vil jeg meget gerne medvirke til, det vil teknik- og miljøforvaltningen meget gerne medvirke til, og det kan vi gøre inden for de eksisterende regelsæt.

Hvis vi så derudover skal rette en henvendelse til justitsministeren og transportministeren osv., jamen fint for min skyld. Det sker bare ikke i den indeværende valgperiode, og jeg tror heller ikke i den næste, før sådan noget kommer i gang. Så lad os bevæge os inden for de rammer, hvor det kan lade sig gøre.

Men som sagt ingen problemer med udvalgshenvisning.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Og så kommer også Karin Storgaard på.

Karin Storgaard (O): Jamen jeg skal såmænd ikke bruge så forfærdelig meget tid, jeg vil bare sige, at Dansk Folkeparti er medforslagsstiller til det her forslag.

Jeg hørte godt, at borgmester Klaus Bondam i starten sagde, at han ikke var uvillig til, at den blev udvalgsbehandlet. Jeg plejer ikke ligesom at beskytte borgmester Klaus Bondam, men jeg synes, at i det her tilfælde var vi måske lidt urimelige ved at overfalde ham.

Det er rigtigt, der er store problemer med det her forslag, vi har tidligere drøftet tilsvarende forslag i Teknik- og Miljøudvalget og har ikke kunnet løse det. Jeg kan ikke huske, om vi også søgte noget dispensation, men vi undersøgte i hvert fald mulighederne for det. For der har jo været flere grupper inden for det sidste års tid eller deromkring, der har rettet henvendelse for at få nogle dispensationer eller gøre opmærksom på de manglende parkeringsmuligheder, og de havde et ønske om, at de kunne korttidsparkere.

Men jeg synes, det er helt fint, at forslaget kommer i udvalg, og så drøfter vi det videre der og så må vi se, hvad vi kan gøre ved det.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Så er der ikke flere der har bedt om ordet. Og sådan som jeg har hørt det, nu kigger jeg på borgmester Klaus Bondam, så er der tilslutning til en udvalgshenvisning? (*Borgmester Klaus Bondam*: Ja, ja).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. juni 2008**

Et forslag fra Socialdemokraterne om at henvise medlemsforslaget til Teknik- og Miljøudvalget med inddragelse af Sundheds- og Omsorgsudvalget og Socialudvalget blev vedtaget uden afstemning.

=====

59) BR 348/08. Medlemsforslag om en henstilling til indvandrere om ikke at bære tørklæde i folkeskolen

Det foreslås,

1. at Københavns Borgerrepræsentation kommer med en henstilling til indvandrerfamilierne og folkeskoler i København om, at vi frabeder anvendelse af hovedtørklæde for piger under 18 år i folkeskolerne i København.

(Stillet af Dansk Folkeparti)

Carl Christian Ebbesen (O): Selve forslaget går ud på, at Borgerrepræsentationen kommer med en henstilling til indvandrerfamilierne og folkeskoler i København om, at vi frabeder anvendelse af hovedtørklæde for piger under 18 år i folkeskolerne i København.

Det skal ikke være nogen hemmelighed, at forslaget har jeg tyvstjålet fra en muslim. Jeg har tyvstjålet det fra en Ny Alliance-muslim, der sidder i Svendborg Byråd.

Det, som Medhat Khattab har udtalt, det er, at det her handler om en holdningsbearbejdelse blandt indvandrerfamilierne. Vi skal som politikere ikke altid stikke hovedet i busken og være bange for at tage diskussionen, for det går elendigt med integrationen i Danmark, og et opgør med hovedtørklædet kan derfor være et skridt i den rigtige retning.

Men når man siger, at pigerne selv vælger det, så passer det ikke. 7-8-årige piger vælger ikke selv, om de vil gå med tørklæde, det gør deres forældre, siger han og peger på, at tørklæder skaber splittelse blandt børnene. Så udtaler han, at han selv er muslim, og der står ingen steder i Koranen, at 7-8-årige piger skal have et tørklæde på, og det er synd for dem, at veninderne i skolen behandler dem anderledes, fordi de har tørklæde på. Det her forslag er for indvandrerens egen skyld, siger Medhat Khattab.

Se, det var det, som jeg blev inspireret af. Der skal ikke herske nogen som helst tvivl om, og jeg vil slet ikke lægge skjul på, at havde det stået til mig alene, så havde jeg helst set et direkte forbud, at vi helst havde set, at det muslimske tørklæde kom fra alle offentlige arbejdspladser.

Men jeg har et ønske om, at vi prøver at sætte fokus på det her, jeg har et ønske om, at vi prøver at sende en henstilling, at vi ikke går ud og siger og tvinger nogen til og ikke bære tørklæde, men at vi prøver at sende nogle meget klare politiske signaler.

Det skyldes jo også, at der i offentligheden har været en utroligt stor debat omkring det her med tørklæder, som jo er startet på baggrund af, at det nu pludselig skulle være tilladt dommere at bære tørklæde. Her har specielt Socialdemokratiet blandet sig i debatten.

Jeg kan forstå, at den socialdemokratiske leder, Helle Thorning-Schmidt, har været ude og sige, at man er imod, at dommere bærer tørklæde, men at man synes, om man bærer tørklæde andre steder, det må være op til lokalt at træffe afgørelse om det. Derfor kunne det være en god ide, at også Socialdemokraterne bekender kulør, om det er rigtigt at bære tørklæde.

Det er grunden til, at denne henstilling kunne være vejen til at finde noget, der kunne samle Københavns Borgerrepræsentation om at prøve at sende et entydigt signal om at få det stoppet.

Som jeg sagde før, så vil jeg ikke lægge skjul på, at jeg helst så det muslimske tørklæde væk fra alle offentlige arbejdspladser. Jeg forstår ikke, hvorfor en socialrådgiver skal være reklamesøjle for is-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. juni 2008**

lam, når hun f.eks. møder en klient. Eller hvorfor skoleelever i danske folkeskoler skal møde en lærer iklædt hovedtørklæde.

Men det svar, som jeg har fået indtil nu, det er, at der jo bare er tale om 30 g stof, som vi skal tolerere. Men hvad med at spørge nogle af de herboende iranske kvinder, som er flygtet fra Khomeini-styret i Iran, om det bare er 30 g stof. Man kunne også spørge en kvinde som Ayaan Hirsi Ali, hvad hun mener om den sag.

Ude i Europa har man forbudt muslimske lærere og offentligt ansatte at bære hovedtørklæde, simpelt hen fordi det er så indlysende for enhver eller burde være det, at et muslimsk hovedtørklæde sender nogle signaler, som man ikke skal blande med sit hverv som lærer eller socialrådgiver.

Det er helt misforstået, når det hævdes, at tilladelsen til at bære tørklæde har noget som helst med tolerance at gøre. Tørklædet repræsenterer alt andet end tolerance. Tyrkiets forfatningsdomstol har netop forbudt shariatørklædet, så det er et eksempel på, at vi står over for ikke bare 30 g stof, men vi står over for en reklamesøjle for en totalitær religion.

Jeg synes, det ville klæde denne her forsamling, hvis det var, at vi tog og sendte det klare signal, at vi synes, at man ikke bør bære tørklæde i de danske folkeskoler, indtil man er 18 år.

Signe Goldmann (F): Jeg har svært ved at se det her forslag fra Dansk Folkeparti som andet end et angreb på et bestemt religiøst mindretal, og det har vi ikke nogen sympati for i SF.

Jeg har svært ved at se, hvad pointen er. Når man læser motiveringen, så kunne det lyde, som om det skulle være for pigernes egen skyld, så de ikke følte sig udenfor. Jeg vil sige, hvis vi har et problem med, at pigerne bliver holdt udenfor, fordi de har tørklæde på, så synes jeg, man har et problem, som handler om, hvordan man omgås hinanden, og at man opfører sig ordentligt og ikke holder nogen udenfor.

En anden grund kunne være, man var imod religiøse symboler, men der er jo kun tale om en enkelt religion her, der er ikke tale generelt omkring religiøse symboler.

Den sidste, man kunne sige, det var, at det var for at forhindre kvindeundertrykkelse, som i hvert fald er et argument, der har været fremme i debatten. Jeg tror ikke, de her piger vil blive hverken mere eller mindre undertrykt af, at man tvang dem til at tage tørklædet af. Det er lidt det samme som den debat, der kørte om bh'erne i 70'erne. Hvis man bare brændte dem, så var kvinderne ikke undertrykte længere. Jeg tror ikke, det rykker meget det her.

Til gengæld tror jeg, det kræver noget at bearbejde holdninger, og hvis vi skal have bearbejdet de holdninger, der ligger bag kvindeundertrykkelse, uanset om det er fra muslimske, kristne, jødiske, eller hvor pokker de kommer fra, eller religiøs eller kulturel baggrund, så er der nogle holdninger, der skal bearbejdes. Det bearbejder vi ved at gå i dialog, det bearbejder vi ikke ved at lave et angreb på folks religion.

Derfor så ser jeg som sagt ikke det her som andet end et angreb på et bestemt religiøst mindretal, det har vi ikke nogen sympati for, og så synes jeg egentlig ikke, der er mere at sige om den sags.

Allan Mylius Thomsen (Ø): Nu talte Carl Christian Ebbesen om, hvad der klæder folk. Der har vi tydeligvis forskellig smag. Nu har jeg været så heldig, at jeg lige er fyldt 60 år, så derfor har jeg en længere hukommelse end i hvert fald Carl Christian Ebbesen. Jeg kan huske, da jeg var ung menneske, at der var det netop folk med habit og slips, der mente, at unge damer i Folketinget som Lene Bro og Ritt Bjerregaard ej burde bære hotpants og lårkorte kjoler. Det var der meget debat om, og der var forslag fremme om, at det skulle der gøres noget ved.

Jeg ser også frygtelige konsekvenser for den danske kultur, fordi pludselig i skolen, hvis dette forslag vedtages, så vil vi ikke længere kunne synge en god, gammel dansk sang, der hedder Bind dit skærf og flet dit hår, tag på dit hovedklæde. Så skal vi altså også til at rydde op i danske sangbøger og i andre kulturelle forskelligheder, så vi er sikre på, at alt bliver ryddet ud af den slags.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. juni 2008

Som man også har været inde på, ja, hvordan kan det være, der står intet i forslaget om danske børn, hvis forældre er konverteret. Det er kun fremmede, der kommer til, hvis børn det gælder. Det vil sige, at hvis en dansk familie konverterer til islam, og deres børn så begynder at bære hovedklæder, så gælder henstillingen ikke.

Jeg synes, det er noget rod, og jeg synes, det er en besynderlig måde, netop som der blev sagt før, at hænge en bestemt gruppe ud, fordi der er åbenbart ingen problemer i at føre sig frem med dagmarkors og alle mulige andre religiøse udsmykninger. Jeg bryder mig ikke meget om de der sadomasochistiske kryds, som man sømmer folk fast til.

Så derfor må jeg tilstå, at jeg foretrækker, at man ikke overhovedet blander sig i, hvad folk går med, og i hvert fald mener jeg ikke, at det er kommunens opgave at anbefale sine borgere, hvad tøj de kan gå med, det har vi Herremoderådet og lignende organisationer til.

Wallait Khan (U): I Danmark er der demokrati, og i et demokrati er det folket, der styrer. Men majoriteten har regeringsansvar og kan og skal lovgive, men en majoritet skal også tage ansvar for minoriteterne og deres rettigheder.

Vi i Danmark er stolte af vores værdier og vores grundlov, vores historie, men vi har Dansk Folkeparti, som er et stort parti, men blæser på alle danske normer og værdier, når det gælder minoriteter og specielt muslimer. Dansk Folkeparti er antimuslimsk og prædiker kun hetz mod muslimer og vil forbyde alle de ting, som Dansk Folkeparti synes har noget med muslimer at gøre.

Nu handler det om påklædning, og det kan også være skæg, det kan også være halalkyllinger, det er lige meget hvad, hvis det er noget, som de synes har noget med muslimer at gøre, så er det bare farligt, så er det bare forkert, og det skal forbydes. Det prøver de hele tiden i hvert fald, og der er ingen grænser.

Hver gang de foreslår noget mod muslimer, så siger de, at det er vigtigt for at fremme integrationen. Men spørgsmålet er: Vil de have integration? De har jo selv sagt, at de ikke vil have integration.

Der kom en rapport, hvor det viste sig, at vi var meget ... jeg kan ikke huske hvilket nummer, men vi var nedenunder, vi var ikke på toppen af de lande, som har været gode til at integrere indvandrere. Og hvad var det, Dansk Folkeparti sagde, jamen det er godt, vi vil slet ikke have integration, vi skal være nederst på listen. Det betyder, de ikke vil have integration. Men de bruger bare hele tiden den argumentation, at det gør de, fordi de vil fremme integrationen, og det passer ikke.

Nu når de foreslår, at de vil forbyde tørklædet i skolerne, og så henter de en fra Svendborg, en enkelt person, som har sagt noget, at det vil være godt. De glemmer alle de andre, som siger, at vi ikke skal gøre det, og så henter de Tyrkiet frem, og de glemmer alle andre europæere, som ikke vil forbyde det her. Så det er jo bare deres måde at komme med deres version. Men jeg synes, det bare er en del af deres hetz, det er bare en del af en kampagne imod muslimer, og det har ikke noget med integration at gøre.

Så derfor synes jeg, at det her besynderlige forslag skal afvises.

Heidi Wang (V): Jeg har ikke selv oplevet, fordi det er før min tid, men jeg har hørt noget om, at i 70'erne betragtede man bh også som meget undertrykkende. Så jeg tror, min gode ven Carl Christian Ebbesens forslag om at forbyde tørklædet kan sagtens kombineres med, at vi også skal bede de her piger om at brænde deres bh, så vil integrationen gå hurtigere.

I forbindelse med integrationsparameteret har jeg læst mig til, at der bliver lavet en undersøgelse om følelsen af at blive inkluderet i det danske samfund hos de unge. Der var 51 pct. af de unge mellem 18-22 år, som ikke følte sig inkluderet.

Jeg synes ikke, det er hensigtsmæssigt, at vi giver muslimer bolcher i form af integrationsprojekter, uddannelse og jobmulighed og hele tiden i det offentlige rum giver dem lussinger i form af at kritisere deres religion og måde at klæde sig på.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. juni 2008

Venstre er et liberalt parti, vi blander os ikke i, hvad man tror på, hvordan man klæder sig, og hvad man spiser, og det er meget vigtigt for kineserne, fordi vi spiser jo ...

Derfor vil jeg en gang for alle fremhæve, at det her med at bestemme, hvordan man klæder sig, er ikke i tråd med liberale værdier, og vi kan ikke gå med til forslaget.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Vi går til 2. runde.

Carl Christian Ebbesen (O): Jeg kan såmænd godt forstå, at ordførere fra de respektive partier, der har været heroppe, har kunnet misforstå forslaget, jeg har jo sådan selv i min motivering skrevet og også på talerstolen sagt, at jeg sådan set ønskede, at tørklædet ikke skulle være tilladt i et offentligt embede.

Men faktisk synes jeg måske ikke, at det er helt fair så at tage stilling til selve indholdet af forslaget, fordi det handler jo om, om vi som partier eller personer synes, det er i orden, om det er en god ide at bære tørklæde. Det er sådan set det, forslaget handler om.

Der er det i hvert fald fra Dansk Folkepartis synspunkt, at vi synes ikke, at det er særlig godt i det hele taget, hverken for integrationen eller generelt for indvandrere, at man bærer det muslimske tørklæde. Jeg synes, det sender nogle forkerte signaler. Så jeg ønsker at bruge min tale her til at sige, at jeg ikke synes, det er nogen god ide. Egentlig handler forslaget om, at man som parti skal tage stilling til, om man synes, det er en god ide, eller om man ikke gør.

Det er jo også derfor, jeg citerede jo sådan set Medhat Khattab, som jo selv var muslim, for at have de her holdninger omkring, at man blev drillet i skolen. Så jeg er bare blevet inspireret af det og synes, at det er tankevækkende. Jeg synes, det er ærgerligt, at vi ikke er villige til i hvert fald at sige, hvad ens holdning er. Det er der jo flere andre politikere, der har været ude og sige, som også er remset op i motiveringen, også fra de andre politiske partier, om man personligt synes, at det er dumt at gå med tørklæde.

Den tilkendegivelse synes jeg, jeg savner fra de medlemmer, der har været oppe her, og det er jo det, som forslaget handler om, det er nu en gang ikke et forbud, det kunne jeg også have stillet, men jeg valgte sådan set at stille det, fordi jeg ønskede, at de enkelte og specielt Socialdemokraterne havde mulighed for at give udtryk for deres holdning her i Københavns Borgerrepræsentation, om de synes det er en god ide, at muslimske pigebørn bærer tørklæde i folkeskolen.

Men det kan man jo se, når der bliver trykket på knapperne, om man synes, det er en god eller en dårlig ide.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Inden jeg giver Wallait Khan ordet, så vil jeg erindre om, at tiden er ved at gå, klokken er blevet 9, og vi har 13 forslag tilbage på dagsordenen, og jeg går ud fra, at medlemmerne gerne vil afslutte mødet i hvert fald senest kl. 23 i aften. Så det er en påmindelse til dem, der nu beder om ordet i de forskellige sager.

Wallait Khan (U): Det undrer mig, at Carl Christian Ebbesen er inspireret af Khattab fra Svendborg, men han bliver aldrig inspireret af mig. Hvor uheldigt, men jeg kan prøve i hvert fald.

I Danmark, i det danske demokrati har man lov til at spise det, man har lyst til, i det danske demokrati har man lov til at have det tøj på, man selv har lyst til. Så jeg fatter det ikke, at man vil afskaffe den ret, når det gælder indvandrepiger.

Og så siger man, at vi gør det for at fremme integrationen. Den der forskelsbehandling af muslimske piger, at de ikke skal have det, og de skal have det på, det er et forkert signal.

Jeg vil bare sige, træk det tilbage i stedet for, vi stemmer det ned, det er et dårligt forslag.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Vi går til 3. runde.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. juni 2008

Carl Christian Ebbesen (O): Jeg vil sige helt kort til Wallait Khan, at det, man bør svare på her, det er: Synes man, det er en god ide, at muslimske piger går med tørklæde, eller synes man ikke? Det her handler ikke om et forbud – det er til Wallait Khan – det her handler alene om, om man personligt synes, at det er o.k. at gå med tørklæde.

Jeg har sådan set forståelse for, det var lidt det, jeg opfattede Venstres synspunkt, at man siger, at man som udgangspunkt ikke synes, det er særlig godt, men at man ikke har lyst til at gå ind og gøre noget for at stoppe det. Det synspunkt må Venstre jo have.

Men jeg synes, at man bør komme med en tilkendegivelse, om man synes, det er godt, at de går med tørklæde, og der skylder Wallait Khan et svar, i øvrigt også Socialdemokratiet.

Medlemsforslaget blev forkastet med 43 stemmer imod 2.

For stemte: O.

Imod stemte: A, B, C, F, Winnie Larsen-Jensen (løsgænger), Wallait Khan (løsgænger), V og Ø.

=====

60) BR 354/08. Medlemsforslag om klimapolitik

Det foreslås,

1. at Borgerrepræsentationen pålægger Teknik- og Miljøforvaltningen

a. at komme med en plan med konkrete og omkostningseffektive redskaber (indenfor energiproduktion, kommunens eget energiforbrug, energiforbrug i bygninger, transport samt borgernes og virksomhedernes energiforbrug), til at nå målsætningen om en reduktion af CO₂-udslippet på 20 pct. i 2015, herunder forudsætningerne for at dette kan lykkes,

b. at vurdere mulighederne i denne sammenhæng for København som klimaneutral by indenfor 20 år, herunder tidsplan, virkemidler, økonomi og beskrivelse af de nødvendige eksterne partnerskaber og lovgivningsmæssige rammer, samt sikring af høj forsyningsikkerhed og driftsstabilitet, samt

c. at gennemgå kommunens øvrige relevante målsætninger og styringsredskaber på energi- og miljøområdet mhp. at afdække, hvorvidt disse vil være i overensstemmelse med resultatet af nærværende medlemsforslag.

(Stillet af Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti)

Borgmester **Klaus Bondam:** Jeg er blevet bedt af forslagsstillerne om at motivere dette forslag.

Vi besluttede i december 2007 enstemmigt her i Borgerrepræsentationen Miljømetropolen, vores vision 2015. Heri besluttede vi bl.a. at reducere Københavns CO₂-udslip med 20 pct. i 2015 i forhold til i dag. Vi besluttede også, at København i god tid forud for FN's klimakonference COP 15 vil fremlægge en samlet strategi for indsatsen i Miljømetropolen København frem mod 2015.

Vi kan kun leve op til de her ambitiøse mål ved at lave en klimaplan, der sikrer, at CO₂-udslippet falder i København, og at den vedtagne målsætning om 20 pct. reduktion i CO₂-udslippet efterleves.

København skal længere end det. Som centrum for verdens klimapolitik så vil vi vise et nationalt og internationalt lederskab i forhold til klimaudfordringen, og en klimaplan København må derfor også indeholde langsigtede tiltag.

Vi foreslår derfor også, at klimaplanen skal afklare, hvorvidt det er muligt, at København kan blive CO₂-neutralt inden for en længere tidshorisont, inden for de næste 20 år, altså i 2020, 2025.

Målet med klimaplanen er at vise, at København vil reducere CO₂-udslippet her og nu, planen skal være handlingsorienteret og synliggøre de københavnske klimasucceser både indtil i dag og naturligvis også fremadrettet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. juni 2008**

Så skal vores plan vise, at vi har opnået store resultater, og vi vil gøre endnu mere for at nå de nye mål både på den korte bane frem mod 2015 og også på den længere bane frem mod 2025.

Derfor så skal klimaplanen også afklare både de teknologiske og også de økonomiske muligheder og konsekvenser forbundet med vores vision om et CO₂-neutralt København.

Planen skal samtidig sætte rammerne for en ny måde at tænke klimapolitik på, en vision om et CO₂-neutralt København vil skulle realiseres i samspillet mellem det offentlige og det private, mellem kommunen og staten og mellem kommunen og borgerne, mellem kommunen og erhvervslivet.

Jeg tror, at partnerskaber er et nøgleord, som skal sikre samarbejdspartnersnes aktive opbakning til virkeliggørelsen af visionen om et CO₂-neutralt København både politisk og finansielt.

Gennem partnerskaber så vil vi i vores by kunne være en drivkraft i udviklingen af energiforsyning og transportsektoren med fokus på en mere effektiv energiproduktion, energibesparelser og også brugen af en øget andel af vedvarende energi.

Vi skal frem mod klimatopmødet i 2009 vise København frem som en hovedstad og en miljømetropol, som tager en af verdens største udfordringer helt alvorligt, og samtidig tager den op konkret og handlingsorienteret.

Men mindst lige så vigtigt vil dette medlemsforslag, som jeg håber, at forsamlingen vil stemme for, med en ny klimaplan sikre, at vejen er banet for vores bys klimaindsats efter 1. januar 2010, altså efter klimatopmødet. Klimaindsatsen i København stopper naturligvis ikke ved FN's klimatopmøde, tværtimod, det er her, den for alvor begynder.

Tak for ordet.

Lars Dueholm (V): Det er ikke et punkt, jeg ønsker at rejse den store debat omkring, og vi fra Venstre kan også støtte forslaget, som det ligger.

Vi ønsker blot at gøre opmærksom på det arbejde, som der er foregået og fortsat foregår i Københavns Ejendomme, og forslaget, som det ligger, indeholder jo også planer omkring energiforbrug i bygninger. Så vi går ud fra, at forvaltningen og borgmester Klaus Bondam i denne forbindelse naturligvis indgår i et samarbejde med Københavns Ejendomme.

Borgmester Mogens Lønborg: Jeg skal prøve at gøre det lige så kort som den forrige taler. Vi synes også, det er et rigtig godt forslag og ser også frem til, at alle forvaltninger bliver involveret i det her arbejde.

Jeg håber også, at den plan medtager alle forskellige emner, ikke for at vi skal åbne den debat omkring Nørreport Station, men jeg håber i hvert fald meget, at hele det aspekt kommer ind i planen, så skal vi ikke diskutere hvornår osv., men i hvert fald også får den del af problemstillingen med i planen.

Karin Storgaard (O): Jeg skal også nok gøre det rimelig kort.

Dansk Folkeparti vil gerne støtte det her forslag, men jeg kan altså ikke lade være med at komme med nogle enkelte kommentarer, fordi jeg kan da være lidt i tvivl om, om man helhjertet ønsker ned-sættelse af CO₂-udslippet. Jeg vil bare henvise f.eks. den sag, vi vedtog i går med lastbilerne, så der kom flere mindre biler.

Og hver gang vi nedlægger parkeringspladser, så skal bilerne køre mere rundt i kvartererne, og derved slipper der mere CO₂ ud. Og vi har et tomgangscirkulære her i byen, som faktisk aldrig bliver overholdt, og jeg har sagt det før, nu vil jeg lige sige det igen, der er jo 1 minut i det her tomgangscirkulære. Prøv selv at lægge mærke til, hvor mange biler der holder i tomgang rundt omkring, mens førerne læser avisen, spiser deres madpakke, eller hvad søren de gør. Så længe vi ikke gør det, så tror jeg altså ikke, vi helhjertet går ind for, at CO₂-udslippet skal mindskes. Det ser Dansk Folkeparti gerne, at vi mindsker. Derfor mener vi fortsat, at vi skal se på de tre områder, jeg nævnte.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. juni 2008**

Nedsættelse af energiforbruget, det er rigtig godt, det har jeg rejst en forespørgsel om for ikke ret længe siden, så Dansk Folkeparti er mægtig glad for, at vi nu kommer videre med det. Så må vi følge op på, at der virkelig sker noget, fordi vi tror, at der er mange steder også i kommunens ejendomme, hvor der er stort tab af energi, fordi lys og computer og alt muligt andet står og brænder døgnet rundt.

Medlemsforslaget blev vedtaget uden afstemning.

Enhedslisten afgav følgende protokolbemærkning:

"Enhedslisten er glade for at flertallet nu laver en plan for hvordan deres hensigter kan føres ud i livet. Det har Enhedslisten ofte ønsket, så man ikke bare vedtager tomme ord, men også agter at handle."

=====

61) BR 355/08. Medlemsforslag om, at der udarbejdes af redegørelse for danske overenskomster

Det forslås,

1. at Borgerrepræsentationen pålægger Kultur- og Fritidsforvaltningen med inddragelse af de øvrige forvaltninger inden 1. oktober 2008 at forelægge en redegørelse for om danske overenskomster er overholdt i kommunens byggearbejder hos såvel entreprenører som underentreprenører. (Stillet af Socialdemokraterne, Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten).

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard**: København er lige blevet kåret til verdens bedste by at leve i, hvad ingen her har kunnet undgå at bemærke, tror jeg. Det er værd at huske på, når vi behandler den her sag.

Jeg hilser meget velkommen, at dygtige østeuropæiske håndværkere har lyst til at arbejde og opholde sig i København, de er blevet synlige i gadebilledet, og de skal være så hjerteligt velkomne.

Men partierne her bag det her forslag vil være helt sikre på, at gæstehåndværkerne ikke hutler sig igennem for lud og koldt vand, fordi de bliver udnyttet af griske entreprenører og arbejdsgivere, der ikke overholder gældende love og regler. Derfor foreslår vi, at København går foran og laver en redegørelse, der undersøger, om de danske overenskomster er overholdt i kommunens byggearbejder for såvel alle entreprenører som underentreprenører, så vi kan gribe ind, hvis det ikke er tilfældet.

Susan Hedlund (A): Jeg vil da bare sige, at vi i Socialdemokraterne jo er medforslagsstillere, det er vi, fordi vi også i Borgerrepræsentationen har været med til at vedtage, at medarbejderne herinde skal have byens bedste arbejdsplads. Socialdemokraterne mener så også, at det skal det også være for de entreprenører, som leverer til kommunen.

Det er Socialdemokraternes opfattelse, at man igennem den foreslåede redegørelse kan tilse det arbejde, som sker på de kommunale byggepladser, og at det foregår under nogle gode arbejdsvilkår og et godt arbejdsmiljø.

Redegørelsen skal så være det, der danner grundlaget for et yderligere initiativ, og det skal selvfølgelig ske inden for de gældende love og regler.

Borgmester **Pia Allerslev**: Fra Venstres side har vi ikke de store problemer med at pålægge kultur- og fritidsforvaltningen, at man laver en redegørelse for, om danske overenskomster er overholdt i kommunens byggearbejder. Jeg vil bare sådan i al stilfærdighed minde om, at det gør vi faktisk allerede, vi stiller allerede krav om, at alle entreprenører samt deres underentreprenører, der beskæftiger sig

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. juni 2008

med kommunens byggeopgaver, overholder de regler og bestemmelser, der sikrer arbejderne deres arbejdsvilkår.

Det sker bl.a. ved, at entreprenørerne lige så vel som deres underentreprenører kontraktligt bindes op på, at de skal sikre, at arbejdsvilkårene er i overensstemmelse med de gældende regler. Og når man ser på den entreprisekontrakt, som Københavns Ejendomme har, så står der også, at entreprenøren forpligter sig til at sikre, at de ansatte, som entreprenøren eller evt. underentreprenører beskæftiger i Danmark med henblik på opgavens udførelse, har løn- og ansættelsesforhold, der ikke er ugunstigere end de løn- og ansættelsesforhold, der er gældende på den egn, hvor arbejdet udføres.

Så derfor så er det et lidt overflødigt forslag, men vi skal da gerne gå videre med det, og jeg skal meget gerne bede kultur- og fritidsforvaltningen gå videre med det.

Må jeg så ikke bare lige i al stilfærdighed minde om, at den eneste sag, jeg kan huske, hvor byggerier, der er foregået i mere eller mindre kommunalt regi, har haft problemer med overenskomsten, det var en sag, man kunne læse i Berlingske Tidende 9. november 2007, hvor man noterede sig, at 10 estiske håndværkere ikke fik overenskomstmæssig løn i forbindelse med byggeriet af de billige boliger. Så jeg ved ikke, hvad årsagen er til, at man stiller det her forslag, men jeg kan sige, så længe man ikke har helt orden i egen baghave, så var det måske en ide at starte der.

Intentionerne og de kontrakter, der ligger for Københavns Ejendomme, de er i hvert fald efter alle gældende forskrifter og regler. Men vi skal da gerne udarbejde en redegørelse, der viser, at Københavns Ejendomme naturligvis overholder de regler, der gælder.

Borgmester **Klaus Bondam**: Ja tak for det. Jeg vil sådan lægge mig i slipstrømmen af borgmester Pia Allerslev.

Som det skarpsindige øje har set, så er Det Radikale Venstre ikke en af medlemsforslagsstillerne til det her. Nu er det jo ikke en skam at blive væk, når ikke man er inviteret, og det i sig selv er sådan lidt i mine øjne et lidt mærkværdigt forslag, men det er nok, hvad er det, det hedder ovre på venstrefløjen, bevægelsen, tror jeg, der har bedt om, at det bliver stillet. Så meget omgang har jeg dog med den slags, så det har jeg lært, at det hedder det, det er bevægelsen, der har bedt om, at det her blev stillet. Det synes jeg er fint nok.

Altså vi gør jo det her allerede, og det er der en lang række grunde til, fordi ILO-konvention nr. 94 fra 1949 om arbejdsklausuler i offentlige kontrakter slår dette ganske tydeligt fast.

Det er sådan, at en kommune altså ikke kan stille krav om bestemte overenskomster, da det vil blive betragtet som ulige konkurrence, og jeg går ikke ud fra, at nogen her vil begynde at rykke ved det i forhold til lovlighed osv. osv. Der er faktisk netop faldet dom om dette i en tysk sag.

Det er dog lovligt at stille krav i udbuddet om, at den private part som minimum skal give de ansatte løn og arbejdsvilkår, der svarer til gældende overenskomst på området. Det er faktisk det, som ILO-konvention nr. 94, som netop skal sikre mod dumping af priser ved hjælp af arbejdskraft med dårlige arbejdsforhold, der gælder lokalt, slår fast.

Jeg har ligesom borgmester Pia Allerslev en lang række, om ikke byggeopgaver så i hvert fald anlægsopgaver, og der indfører vi det i alle de projekter, hvor det vurderes at gøres generelt. Og i en række af de driftsopgaver, som vi sender i udbud, så kan jeg fortælle, at det helt konkret i udbud af vintertjenesten, der står det meget tydeligt, at en entreprenør skal udføre opgaven i overensstemmelse med gældende forskrifter for miljø, arbejdsmiljø, sundhed og sikkerhed. Entreprenøren skal som minimum yde de arbejdstagere, der er beskæftiget med opgaven løn og herunder særlige ydelser og andre arbejdsvilkår svarende til danske overenskomster for tilsvarende arbejde.

Så med disse ord vil jeg blot meddele, at Det Radikale Venstre gerne stemmer for medlemsforslaget, som er stillet af de gode partier på venstrefløjen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. juni 2008

Jette Gottlieb (Ø): Jamen det synes jeg er rigtig glædeligt, fordi det der er sket er jo, at i de seneste år er byggeaktiviteten i København steget betragteligt, og i lighed med den øvrige byggebranche er der samtidig sket et voldsomt skred i respekten for lige præcis arbejdssikkerhed, arbejdsmiljø og for overenskomsterne i det hele taget.

Derfor er det et helt nødvendigt forslag, det her er i virkeligheden historien om et nødvendigt forslag, der burde have været fremsat for længe siden, for der er huller i de her systemer, der sker uregelmæssigheder på det sæt, selv om det også står i vores udbudsmateriale, så sker det, at der er underentreprenører, der ikke overholder det. Det sker, at det ikke bliver overholdt heller hos de direkte entreprenører.

Så derfor handler det simpelt hen om at tage Københavns ansvar som bygherre alvorligt, og det er jeg da rigtig glad for, at der er meget stor tilslutning til, at det skal vi gøre. Det skal ikke bare være der, hvor København er direkte opdragsgiver, det skal selvfølgelig også gælde der, hvor København har besluttende kompetence, og det vil sige de selskaber, hvor København er repræsenteret.

Så vi ser frem til, at denne her undersøgelse klarlægger, hvor nødvendigt det er at få de her ting på banen, og det tror vi, at der er basis for med de meldinger, der er kommet, at det kan lade sig gøre. Det er en meget glædelig situation. Det er måske her, jeg skal sige til lykke.

Carl Christian Ebbesen (O): Engang imellem bliver jeg faktisk positivt overrasket over, at der er en indgroet fornuft i de tre partier, som har stillet det her forslag. Det er således, at hele diskussionen startede sådan set i forbindelse med optagelsen af de østeuropæiske lande, i EU, og i den forbindelse om man ønskede at benytte sig af den 7-årige overgangsordning, som der var mulighed for, med enten at begrænse eller stille restriktioner i forhold til den frie bevægelighed af arbejdskraft inden for EU.

Dansk Folkeparti var godt klar over, at det ville skabe problemer med østeuropæisk arbejdskraft, som kunne komme ind og underbyde dansk arbejdskraft og lovgivning på området. Derfor gjorde vi jo det i Folketinget, at vi satte pres på regeringen i forhold til at sikre en ordening, som sikrede, at den her dumpning ikke ville finde sted.

Derfor er det utrolig vigtigt, og jeg er faktisk varm om hjertet, når jeg ser de her 3 partier stille det her forslag, fordi det er fuldstændig i forlængelse af de intentioner, som Dansk Folkeparti har været med til at få føjet ind i lovgivningen. Jeg er glad for, at man tager problemerne så alvorligt, at man ligefrem beder om, at det bliver gået igennem, således at vi sikrer, at reglerne bliver overholdt, og at der ikke er nogen, der forsøger at fikle med de her regler.

Jeg er også specielt glad for, at man også kigger på underentreprenørerne, fordi det er typisk her, at der er muligheder for at prøve at omgå reglerne for dansk løn og arbejdsvilkår.

Jeg må sige, at jeg er glad for, at der er bevægelse på det her område. Man kan så sige til de EU-venlige partier, herunder tilsyneladende både Socialistisk Folkeparti og Socialdemokratiet, at det er en 7-årig overgangsordning, vi har med at gøre, og man burde måske have tænkt over det i forbindelse med optagelsen af de østeuropæiske lande, at vi burde måske der have bedt om at få en særordning, således at vi har kunnet fastholde de her regler i al fremtid. Men det kan vi desværre ikke.

Medlemsforslaget blev vedtaget uden afstemning.

=====

62) BR 304/08. Udpegning af suppleant for det socialt sagkyndige medlem af huslejenævne og beboerklagenævnet

Indstilling om,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. juni 2008**

1. Borgerrepræsentationen udpeger Susan Fiil Præstegaard, Socialforvaltningen, som suppleant for det socialt sagkyndige medlem af huslejenævnene og beboerklagenævnet.
(Kultur- og Fritidsforvaltningen)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

63) BR 338/08. Valg til Teknologirådets repræsentantskab

Indstilling om,

1. at Borgerrepræsentationen til Teknologirådets repræsentantskab indstiller chefjurist Vibeke Iversen og kontorchef Stig Lundbeck som Københavns Kommunes repræsentant i Teknologirådet.
(Økonomiforvaltningen)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

64) BR 336/08. Lokale medlemmer til Nørrebro Lokaludvalg

Indstilling om,

1. at Borgerrepræsentationen udpeger de personer, som på et møde i repræsentantskabet for Nørrebro Lokaludvalg den 22. maj 2008 blev indstillet som medlemmer hhv. suppleanter for lokale foreninger, organisationer og brugerbestyrelser til Nørrebro Lokaludvalg for indeværende valgperiode, jf. bilag 1,
2. at overborgmesteren bemyndiges til at modtage navne på eventuelle suppleanter til ubesatte suppleantpladser for de lokale medlemmer af Nørrebro Lokaludvalg, samt
3. at overborgmesteren bemyndiges til at modtage navne fra kandidatlisterne til ubesatte suppleantpladser for de politisk udpegede medlemmer af Nørrebro Lokaludvalg.
(Økonomiforvaltningen)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

65) BR 337/08. Meddelelse om midlertidige valg

Meddelelse fra den store valggruppe om,

1. at Bjarne Nielsen (B) er indtrådt som midlertidigt medlem af Beskæftigelses- og Integrationsudvalget den 3. april 2008 og indtil den 24. april 2008, samt

2. at Bo Normander (B) herefter er indtrådt som midlertidigt medlem af Beskæftigelses- og Integrationsudvalget fra den 25. april 2008 og indtil videre, i forbindelse med Kasper Johansens (B) midlertidige udtræden.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. juni 2008**

66) BR 360/08. Meddelelse om midlertidige valg

Meddelelse fra den store valggruppe om,

1. at Stig Ekman (A) med virkning fra den 12. juni 2008 og til og med den 4. juli 2008 indtræder som medlem af Beskæftigelses- og Integrationsudvalget og som medlem Socialudvalget i forbindelse med Jens Niensens orlov.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.**67) BR 302/08. Rokering i udvalg**

Meddelelse fra den store valggruppe om,

1. at der udpeges en suppleant af R98's repræsentantskab i stedet for Bjarne Fey, der i Borgerrepræsentationens møde den 15. maj 2008 blev valgt som nyt medlem af repræsentantskabet, samt godkendelse af at overborgmesteren får bemyndigelse til at modtage et nyt navn fra den store valggruppe.

Meddelelse fra den lille valggruppe om,

2. at Søren Pind (V) udtræder som delegeret til I/S Amagerforbrændings generalforsamling, samt godkendelse af at overborgmesteren får bemyndigelse til at modtage et nyt navn fra den lille valggruppe.

Meddelelse fra den store valggruppe om,

3. at Jesper Christensen (A) fra den 12. juni 2008 og videre indtræder som midlertidig delegeret til I/S Amagerforbrændings generalforsamling i forbindelse med Hamid El Moustis orlov.

Følgende navn blev modtaget som delegeret til I/S Amagerforbrændings generalforsamling:**Lars Dueholm, V.****Indstillingen blev herefter godkendt uden afstemning.****68) BR 339/08. Rokering i udvalg**

Meddelelse om,

1. at Pia Allerslev (V) udtræder som medlem af Fællesrådet for Folkeskolen og af Valgbestyrelsen for Fællesrådet for Folkeskolen samt som medlem af Skolekommissionen ved Det Kgl. Opfostringshus og Den Thorupske Stiftelse (DKO) fra den 11. juni 2008, samt meddelelse fra den lille valggruppe om, at Jesper Schou Hansen (V) indtræder som nyt medlem af disse hverv fra den 11. juni 2008.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.**69) BR 340/08. Mødeplan for Borgerrepræsentationen i 2009**

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. juni 2008

Overborgmesteren indstiller,

1. at Borgerrepræsentationen i henhold til § 8, stk. 1, i Lov om kommunernes styrelse tiltræder forslag til mødeplan for Borgerrepræsentationens ordinære møder i 2009, samt

2. at de i indstillingen nævnte ansatte eller disses stedfortrædere i henhold til § 1, stk. 7, i Forretningsorden for Borgerrepræsentationen får adgang til at overvære forhandlingerne om en sag, der behandles for lukkede døre.

(Overborgmesteren)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

70) BR 341/08. Sag om berettigelsen af krav om erstatning for tabt arbejdsfortjeneste

Indstilling om

1. at Borgerrepræsentationen beslutter, at medlem af Borgerrepræsentationen Peter Schlüter pålægges at tilbagebetale det beløb, der er udbetalt som erstatning for tabt arbejdsfortjeneste i perioden januar-oktober 2006 i forbindelse med varetagelsen af kommunale hverv, samt

2. at Borgerrepræsentationen bemyndiger Økonomiforvaltningen til at tage stilling til berettigelsen af Peter Schlüters krav om erstatning for tabt arbejdsfortjeneste i perioden november 2006 – december 2007 efter principperne i denne indstilling.

(Økonomiforvaltningen)

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): BR-sekretariatet har vurderet, at Peter Schlüter er inhabil i forhold til denne sag. Er der bemærkninger til det? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet. (*Afbrydelse*: Jeg skal bare lige gøre opmærksom på, at Peter Schlüter er inhabil). Jamen jeg har jo lige tilkendegivet, at BR-sekretariatet har vurderet, at Peter Schlüter er inhabil i forhold til denne sag, og så spørger jeg, om der er bemærkninger til det, og der beder så Martin ... (*Afbrydelse*). O.k., godt.

Jesper Christensen (A): Jeg skal ikke sige så meget, det er klart en ærgerlig sag, som vi gerne havde været foruden, og jeg skal også understrege, at for Socialdemokraterne er det ikke en politisk sag, men en sag, vi som kommunal myndighed er nødt til at træffe beslutning i.

Vi vil støtte den indstilling, der ligger, der ligger en meget klar indstilling fra forvaltningen. Det er en sag, der har været grundigt behandlet gennem et meget langt forløb. Revisionsdirektoratet er fortsat meget klare i deres konklusioner, også efter der har været indhentet yderligere erklæring, og forvaltningens indstilling er meget klar, også på baggrund af den advokatundersøgelse, der er foretaget.

Derfor ser Socialdemokraterne ikke andre muligheder end at følge indstillingen.

Martin Hirsch (V): Jeg skal gøre det kort. Vi i Venstre mener, det er helt uhørt, at den sag er kommet så langt, at vi her politisk skal behandle den. Jeg mindes ikke på noget tidspunkt tidligere at have været ude for, at man har udstillet en politiker til offentlig skue, som man har gjort i den her sag. Den har kørt så lang tid, og det har også af den grund været ganske uacceptabelt.

Så sagen bør slet ikke, burde aldrig nogen sinde være landet her i Borgerrepræsentationen. Den burde være besluttet på et administrativt forvaltningsmæssigt niveau. Det holder vi stadig væk fast i, så Venstre vil i denne sag undlade at stemme, og vi vil fremføre den protokolbemærkning, der hedder:

”Venstre undlader at stemme, da vi ikke mener, at sagen hører hjemme i Borgerrepræsentationen, sagen bør behandles og afgøres på et administrativt forvaltningsniveau.”

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. juni 2008

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Ja, da flere har rejst spørgsmål af lignende art, så har BR-sekretariatet udarbejdet et notat, som ligger rundt omkring på pladserne, og heraf fremgår det, at det som følge af kommunestyrelseslovens regler om erstatning for tabt arbejdsfortjeneste er Borgerrepræsentationen, der træffer afgørelsen, så det kan vi altså ikke unddrage os.

Rikke Lauritzen (Ø): Der er ingen tvivl om, at der ikke er nogen af os, der synes, det er en rar sag, men som overborgmesteren lige har sagt, følger det af loven, at det er os, der skal træffe den her beslutning, og det må vi så leve op til det ansvar. Ellers så deler jeg fuldstændig den socialdemokratiske ordførers betragtninger, så Enhedslisten stemmer for indstillingen.

Borgmester **Mogens Lønborg**: Jeg vil gerne starte med konklusionen for så vidt angår Det Konservative Folkepartis stillingtagen. Vi har valgt som Venstre at undlade at stemme, dels fordi vi principielt, der er vi også på linje med Venstre, mener, at den her sag ikke burde være endt her. Vi mener dybest set ikke, at vi har det fornødne grundlag for at tage stilling til den. De oplysninger, der er forelagt Revisionsdirektoratet eksempelvis er ikke oplysninger, som er tilgængelige for forsamlingen her.

Vi kan også konstatere en åbenlys dissens mellem Revisionsdirektoratet omkring tilbagebetalingsspørgsmålet og så advokatfirmaets holdning desangående.

Så kan det også undre lidt, at den her sag ikke bliver behandlet på en sådan måde, at vi har mulighed for at stille spørgsmål ind til embedsværket, med andre ord der er ikke nogen udvalgsbehandling, den går direkte i Borgerrepræsentationen. Det er dybest set forvaltningen, som vi burde kunne afæske svar på den stribe af spørgsmål, der rejses, når man læser hele materialet igennem. Det har vi ikke mulighed for.

Omvendt vil vi ikke stemme imod. Netop fordi vi vurderer, at det her er i bund og grund en administrativ juridisk sag, så vil vi heller ikke spærre for, at den her sag kan blive prøvet i vores retssystem.

Derfor må Københavns Kommune jo så, som der også lægges op til, og som der formentlig, sådan vurderer jeg det, vil være et flertal for, fremsætte et krav, og så må man jo se, hvordan det krav vil blive mødt. Der har vi heldigvis et retssystem, der i givet fald kan tage sig af det. Der skal da heller ikke være nogen tvivl om, at vi Konservative altid vil respektere de domstolsafgørelser, der måtte blive afsagt i dette land, ifald som sagt at den sag her måtte ende der.

Men jeg kunne alligevel også have lyst til at dvæle lidt ved den her proces. Det er blevet sagt, at det ikke er nogen rar sag for nogen af os, og jeg synes, i procesforløbet er der så mange ting, man kan undre sig over. Der er så mange spørgsmål, som vi allerede har annonceret, jeg gerne ville have haft lejlighed til at få belyst, men den lejlighed gives så ikke.

Men jeg kan i hvert fald lade spørgsmålene fremsætte her, og så kan de ligesom hænge i luften. Skulle der være nogen i salen, der mener at kunne besvare nogle af dem, så er man naturligvis velkommen til det.

Hele sagen starter jo sådan set med, at Peter Schlüter som alle andre, der er interesseret i den her ordning, starter ordningen, vejledningen er mildt sagt ikkeeksisterende med hensyn til, hvad man kan komme ud for med hensyn til dokumentationskravet.

Der hvor sagen jo reelt starter det er ved, at der ved, og jeg skal nok lade være med at sige lækage, men ved en fejl i Borgerrepræsentationens Sekretariat uden samtykke fra Peter Schlüter bliver givet aktindsigt. Det er jo en alvorlig fejl. Jeg tror ikke, der er nogen politikere her, som vil sådan tage det helt let, hvis man udleverer privatøkonomiske oplysninger, uden at de har givet samtykke dertil. Så kender vi alle hele sagsforløbet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. juni 2008

Men jeg vil godt så specielt hæfte mig ved Revisionsdirektoratets undersøgelse, og i den forbindelse også pege på, at det er Peter Schlüter selv, som beder om, at Revisionsdirektoratet kigger på den, det bliver så bakket op, og der bliver rettet henvendelse til Revisionsdirektoratet.

Der synes jeg sådan set, den er måske blevet lidt glemt, den undersøgelse, men i hvert fald bare for at nævne et par ting fra den undersøgelse, så konstaterer Revisionsdirektoratet, at reglerne om erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste er for de selvstændige erhvervsdrivende ikke klare og entydige. Uklarheden drejer sig især omkring det, der vel overalt er det væsentligste begreb i hele den her ordning, nemlig begrebet tab.

Og man peger også på hele problematikken omkring det at løfte dokumentationsbyrden i forhold til tab, netop fordi det modsat en lønmodtager, hvor det er evident, at man kan se forskellen mellem, hvad man skulle have haft ifølge ansættelseskontrakten og så det, man får udbetalt. Sådan er det ikke, når det gælder selvstændige erhvervsdrivende.

Så er der lige præcis det spørgsmål, som vi behandler i dag, tilbagebetalingskravet. Det er interessant at læse, hvad Revisionsdirektoratet har sagt, der kan jeg i den forbindelse godt ikke bare undre mig, men egentlig også beklage, at man i indstillingen sådan set har undladt at trække det frem, altså man henviser alene til Norrbom Vinding omkring tilbagebetalingskravet.

Men Revisionsdirektoratet, som i øvrigt i modsætning til Norrbom Vinding omkring selve spørgsmålet omkring dokumentationen siger, at det ikke kan sandsynliggøres, at der som selvstændig erhvervsdrivende er lidt et tab af en sådan størrelsesorden som udbetalt.

Så kommer det, der for den her sag egentlig er det afgørende, og som måske for nogle er gået lidt i glemmebogen, så derfor vil jeg tillade mig lige kort at citere, hvad Revisionsdirektoratet egentlig sagde:

”Hvorvidt der bør ske en regulering af de udbetalte erstatningsbeløb, det er en administrativ-politisk beslutning. Efter direktoratets opfattelse må følgende kriterier indgå i overvejelserne herom.”

Og så bliver vi altså vejledt af Revisionsdirektoratet om, hvad de mener bør indgå. Der er faktisk 4 punkter, og hvis man sådan sidder og hører dem læst op og tænker, hvad for nogle taler for tilbagebetaling eller ikketilbagebetaling, ja, så vil I kunne konstatere, når I har hørt dem alle sammen, at alt det, der bliver sagt, taler for, at man ikke kan rette et tilbagebetalingskrav.

Punkt 1, siger man, Borgerrepræsentationen har ikke fastsat krav til dokumentationen, og derfor har man heller ikke kunnet vejlede ved starten af ordningen i, hvordan man skulle dokumentere.

Punkt 2, Borgerrepræsentationens Sekretariat har derfor ikke fundet anledning til for selvstændige erhvervsdrivende at fastsætte specifikke krav for som foreskrevet i håndbogen at kunne sandsynliggøre, at deltagelsen i det politiske arbejde har medført et konkret indtægtstab og oplyst herom f.eks. ved valget af erstatningsordning, dokumentationen er således en erklæring fra BR-medlemmet.

For det tredje siger Revisionsdirektoratet, at reglerne for dokumentation for selvstændige erhvervsdrivende ikke er klare og entydige.

Og for det fjerde siger Revisionsdirektoratet, at kommunen som arbejdsgiver er nærmest til at bære udgiften.

Man drager ikke den endelige konklusion alene af den grund, at man har sagt, at det er en administrativ-politisk afgørelse. Men der synes ikke her at være nævnt nogen som helst tvivl om, hvad Revisionsdirektoratets opfattelse er desangående.

Det er jo ikke en hemmelighed, at Revisionsdirektoratet så i øvrigt ganske kort tid efter i realiteten bliver fyret, forstået på den måde, at et flertal her mener, at vi skal have en anden ordning i København med hensyn til revisionsarbejdet, det skal lægges ud. Jeg er ikke i tvivl om, at den her afgørelse, den her undersøgelse af Revisionsdirektoratet har måske også for nogle været med til at give en utilfredshed med Revisionsdirektoratets arbejde.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. juni 2008

I hvert fald så finder man på at bede et advokatfirma, og læg mærke til kommissoriet, om hvorvidt der er belæg for at kræve pengene tilbage. Altså man lægger som præmis ind, at der sådan set er udbetalt for meget, og nu skal man finde belæg for, hvorvidt der skal ske en tilbagebetaling.

Det var sådan set et spørgsmål, Revisionsdirektoratet rimelig klart havde svaret på. Derfor kan det virkelig undre, at lige præcis det spørgsmål bliver lagt over til advokatfirmaet.

Det, der stod tilbage, da vi havde Revisionsdirektoratets undersøgelse, og hvor uklart det var, når man sagde, ikke i den størrelsesorden, så lå det ligesom på læben, jamen hvad så, hvor meget er det så for meget? Det spørgsmål bliver ikke direkte lagt over til advokatfirmaet, men alene tilbagebetalingskravet, som jo Revisionsdirektoratet ganske klart havde udtalt sig om.

Det er heller ikke fremgået rigtigt af indstillingen i dag, hvorfor man har anmodet et advokatfirma, hvad bevæggrundene har været til det.

Efter at advokatfirmaet så kommer med sin undersøgelse, i øvrigt bliver den pudsigt bragt til pressens kendskab sådan lige før et folketingsvalg, bliver sagen sat på dagsordenen igen uden en udvalgsbehandling i december, samtidig med at man, i øvrigt på anbefaling fra Revisionsdirektoratet, samtidig åbner op for, at man kan løfte dokumentationskravet ved en revisorerklæring. Hvilket betyder, at Peter Schlüter indhenter en revisorerklæring og afleverer den på dagen, hvor vi skal behandle sagen sammen med den anden fremadrettede sag om fremover at kunne bruge det som dokumentationsinstrument.

Sagen bliver taget af dagsordenen, og så kommer det, som jeg måske synes er det underligste i denne her sag, nemlig at når man så får den her revisorerklæring, så beder man søreme Revisionsdirektoratet, som man sådan set ikke rigtigt gad lytte til i første ombæring, om nu at vurdere den her revisorerklæring. En instans, man godt kunne tillade sig at kalde en 1. instans, som jo klart havde sagt, hvad de mente, nemlig at der ikke var sandsynliggjort et tab i den størrelsesorden, men i øvrigt også havde sagt noget omkring tilbagebetalingskravet. Nu skal Revisionsdirektoratet ind på et tidspunkt, og i øvrigt, og det er nok lidt væsentligt for at bedømme denne her sag, ikke længere fremover varetage revisionsopgaven i Københavns Kommune.

Jeg bliver nødt til også lige at læse op, hvad Revisionsdirektoratet så skriver, da de får forelagt den her revisorerklæring...

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Vi er nået til 3. runde.

Borgmester **Mogens Lønborg**: Så tager vi hul på 3., det er en væsentlig sag, tror jeg, der er forståelse for, at vi får lejlighed til at redegøre for.

Jeg vil altså godt lige læse op, hvad Revisionsdirektoratet skriver, og det er side 4 i den redegørelse, hvis I følger med:

”Revisionsdirektoratet skal til brug for kommunens videre behandling af sagen fremkomme med følgende synspunkter:” – det er altså ved vurderingen af den først indleverede revisorerklæring – ”Revisionsdirektoratet fastholder den ovenfor angivne konklusion”. Altså det er deres egen konklusion. De har altså ikke lyst til pludselig at sige: Det, vi lavede i 1. instans, det var faktisk noget makværk. De holder fast i, hvad de er nået frem til, der jo altså bygger på foreviste privatøkonomiske oplysninger.

Og så kommer det, jeg synes er det mest tankevækkende: ”Den af Peter Schlüter af egen drift” – jamen efter anbefaling fra Revisionsdirektoratet, bare mit indskud – ”indhentede revisorerklæring opfattes i offentligheden” – opfattes i offentligheden – ”som havende den modsatrettede konklusion” – altså at nu var Peter Schlüter ligesom blevet frikendt sådan i gåseøjne – ”og kan derfor betragtes som en kritik af Revisionsdirektoratets arbejde.”

Der er ingen tvivl om her, at Revisionsdirektoratet føler med denne revisorerklæring og den måde, den er blevet bragt til offentligheden på, at nu er der blevet bragt kritik af Revisionsdirektoratet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. juni 2008

Det var jo også 1. instans. Hvordan forventer man så, at denne instans er uvildig, upartisk? Vil man bede Revisionsdirektoratet om i realiteten at bekræfte, at revisorerklæringen og dermed det arbejde, vi lavede i 1. instans, var noget makværk?

De skriver videre:

”Dette skridt fra Peter Schlüter” – altså det, at han faktisk på Revisionsdirektoratets anbefaling indleverer en revisorerklæring – ”sammenholdt med redegørelsen fra advokatfirmaet Norrbom Vinding giver efter Revisionsdirektoratets opfattelse grundlag for, at Revisionsdirektoratet anser sig berettiget til at videregive de fra Peter Schlüter modtagne oplysninger til rette vedkommende i økonomiforvaltningen.”

Altså nu mener man virkelig, at nu kan man godt have lov til at viderebringe nogle fortrolige oplysninger, måske fordi man føler, at der er rettet en kritik, og så vil man måske gerne renses for den kritik. Man kan ikke påstå, at revisionsdirektoratet i den her sammenhæng er en uvildig instans.

Minsandten ikke, da revisorerklæring nr. 2 kommer, og in mente har Revisionsdirektoratet skrevet de her ting, så bruger man en gang mere Revisionsdirektoratet, en gang mere skal Revisionsdirektoratet vurdere, om de synes, deres første egen konklusion er den rigtige, eller nu revisorerklæringen. Stadig kan man ikke betragte Revisionsdirektoratet som et uafhængigt organ i den her sammenhæng. Det synes jeg faktisk er en problematisk sag, og det er, hvad enten det er Peter Schlüter eller en hvilken som helst anden person, det er ikke en o.k. måde at gribe den her sag an på.

Nu er jeg jo ikke i en situation, hvor jeg kan få svar fra forvaltningen, om der er nogen af dem, der står bag den her indstilling, som vil prøve at redegøre nærmere for det her forløb, det kunne jeg godt tænke mig, jeg synes i hvert fald, det er dybt problematisk den måde, den her sag er kørt på.

Men som sagt for at slutte af med den her, altså med hensyn til afstemningen, så undlader vi at stemme.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Jeg håber, der er forståelse for, at jeg gav Mogens ekstra halvandet minut.

Ninna Thomsen (F): Jeg er enig med flere af de foregående talere i, at denne her sag er rigtig, rigtig dum. Faktisk ville jeg ligesom Venstre og Konservative ønske, at det her alene var en forvaltningsmæssig beslutning.

Men jeg bliver også nødt til at tage hensyn til det notat, som forvaltningen fremlægger, hvor de netop siger, at vi skal tage stilling. Netop derfor så kan jeg ikke forstå, at Venstre overhovedet kan komme med de argumenter, for I er jo netop forpligtet til at tage stilling i den her sag.

Så det holder jo ikke, Martin Hirsch, når du siger, at du mener, du ønsker, du mener af principielle overvejelser, at det burde være en forvaltningsmæssig beslutning. Jeg er enig, men loven siger bare noget andet, og så er vi ligesom på en eller anden måde nødt til at følge loven.

Jeg har selvfølgelig også spurgt mig selv om, hvad ville jeg have gjort i en sag, hvor det havde været en SF'er, der havde været under anklage, og der vil jeg faktisk mene det samme, netop fordi den her sag ikke er politisk, men er forvaltningsmæssig, så skal vi følge den som politikere her i Borgerrepræsentationen.

De Konservative siger, at man respekterer domstolsafgørelser. Jeg synes også, man skulle respektere forvaltningsretlige afgørelser.

Carl Christian Ebbesen (O): Jeg er frygtelig ked af, at vi har en sag, som har trukket så meget ud. Det er således, at da sagen om Peter Schlüters tabt arbejdsfortjeneste bliver lækket til pressen, så sætter man Revisionsdirektoratet til at kigge på sagen. Hvis man kigger på deres konklusioner, så er de sådan set, jeg læser dem lige op, det er her, hvorvidt der bør ske en regulering af de udbetalte erstatningsbeløb:

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. juni 2008

”Det er en administrativ-politisk beslutning. Efter direktoratets opfattelse må følgende kriterier indgå”. Det er så vores overvejelser herom. Borgerrepræsentationen, altså vi har ikke fastsat krav til dokumentation.

Den næste pointe her, som Revisionsdirektoratet siger, er, at Borgerrepræsentationens Sekretariat har derfor ikke fundet anledning til for selvstændige erhvervsdrivende at fastsætte specifikke krav for, som foreskrevet i håndbogen, at kunne sandsynliggøre, at deltagelsen i det politiske arbejde har medført et konkret indtægtstab og oplyst herom, f.eks. ved valget af erstatningsordning. Dokumentationen er således en erklæring fra BR-medlemmet. Det har Peter Schlüter jo afleveret.

Reglerne for dokumentation for selvstændige erhvervsdrivende de er ikke klare og entydige.

Og sidste bullet, og det er sådan set den, jeg vil henholde mig til, det er, at kommunen som arbejdsgiver er nærmest til at bære udgiften.

Det, der undrer mig her, det er, at når man nu har vores Revisionsdirektoratet, som har lavet den her rapport, gennemgået sagen, hvorfor fik vi den så ikke til afgørelse på det tidspunkt? Fordi den er ligetil at gå til, at kommunen som arbejdsgiver er nærmest til at bære udgiften, fordi vi som borgerrepræsentanter ikke har lavet en vejledning for, hvordan man skal dokumentere det her tab.

Det er jo det, som Peter Schlüter er blevet rådgivet om, da han har tilmeldt sig den her ordning, så Peter Schlüter har været i god tro, og han har fulgt de regler og normer, der var på det her område. Derfor er kommunen som arbejdsgiver nærmest til at bære udgiften.

Nu har vi så en indstilling, der siger det stik modsatte. Der står også senere i punkt 36, det er så anbefalingerne, at vi som borgerrepræsentanter skal vedtage, hvordan man så fremadrettet, fordi nu har vi jo anerkendt, nu har vi jo opdaget, at vi har et problem her, hvor vi egentlig som Borgerrepræsentation burde stille strengere krav omkring dokumentation. Det bliver man bekendt med på det her tidspunkt, og derfor kommer der nogle anbefalinger til os, og det er, at man rent faktisk, så kan det her dokumentationskrav opfyldes ved f.eks. at indhente en revisorerklæring parentes fra statsautoriserede eller registrerede revisorer.

Det gør Peter Schlüter så, indhenter den her revisorerklæring. Den er afgivet af en statsautoriseret revisor, præcis som Peter Schlüter er blevet bedt om fremadrettet, og de er blevet anmodet om selv at læse det, men der står her:

”Vi er blevet anmodet om at afgive erklæring om opgørelse af tabt arbejdsfortjeneste ved arbejde for Københavns Kommunes Borgerrepræsentation. Udført arbejde:

Vi har gennemgået forelagt dokumentation i form af lønstatistikker, lønsedler, oversigt over tidsforbrug og honorarspecifikation samt oplæg til beregning af en timeløn på kr.” – den er så streget over – ”for 516,50 time i 2006.” Det er altså det, vi taler om.

”Konklusion:

”Vi kan erklære” – altså revisionen kan erklære – ”at vi ud fra den fremlagte dokumentation kan erklære, at en timeløn på kr.” – som er streget ud – ”og et tidsforbrug på 516,50 time er dokumenteret og sandsynliggjort.”

Det er præcis det, der står i loven, at man skal sandsynliggøre, man skal ikke dokumentere det, man skal sandsynliggøre sit tab, og at der ligger en anbefaling herom, at man fremadrettet beder selvstændige erhvervsdrivende om at få en sådan revisorerklæring. Det har Peter Schlüter så også gjort, og den revisorerklæring indeholder, at det er sandsynliggjort.

Nu har Mogens Lønborg jo redegjort for, hvad der sker herfra, og hvordan sagen er osv., og den ender så med den indstilling, vi står med i dag. Men jeg forstår stadig ikke, hvad det er der gør, at den sag ikke bliver forelagt Borgerrepræsentationen på det tidspunkt i første omgang, hvor Revisionsdirektoratet har været inde over. Det finder jeg underligt, fordi på det tidspunkt ligger sagen jo klar, at det er Borgerrepræsentationen, det er kommunalbestyrelsen, som der står i loven – jeg vil gerne bede om at

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. juni 2008

få taletid overført – der skal vurdere, om det er sandsynliggjort. Det er det, der er vores myndighedsopgave.

Og så undrer det mig, at vi ikke kan få lov til at tage stilling til det på det tidspunkt, men så begynder man for alvor at rode op i sagen og køre hetz mod Peter Schlüter og mere presseomtale. Og nu sidder vi så med den her med en indstilling, hvor det er endt fuldstændig i ragnarok.

Det er simpelt hen ikke fair over for en kollega, som jo egentlig har gjort det, som han er blevet vejledt om, at Revisionsdirektoratet sådan set siger, at det er den vejledning, der er fra sekretariatets side eller fra vores side sådan set, det ansvar må vi jo også påtage os, ikke har været god nok. Og det er derfor, at kommunen er nærmest til at bære tabet, men nu beder vi om det modsatte.

Men vi er dommere i den her sag, det er vi ikke som partier, men som enkeltmedlemmer af Borgerrepræsentationen skal vi tage stilling til det her.

Derfor synes jeg, det er helt urimeligt, hvis den her indstilling bliver vedtaget, som den foreligger, det er, synes jeg helt, helt, helt urimeligt. Der har været et Revisionsdirektorat ind over, som har kigget på det her, som har vejledt. Vi har ikke stillet andre krav, vi har ikke i Borgerrepræsentationen stillet andet krav end det, som Peter Schlüter har afleveret.

Når der så oven i købet kommer en anbefaling om, at en revisorerklæring så kan være det, for jeg synes heller ikke, det er rimeligt, at vi skal rende rundt og snage i hinandens privatøkonomi, men at vi så beder en revisor om at gøre det for os. Den revisorerklæring er kommet tilbage.

Og så tror jeg, at alt det, som Mogens Lønborg har været inde på omkring, hvad der sker derfra, at det er da sandt. Jeg tror da på, det er det, der gør, at der lige pludselig er nogen, der vender op og ned, og der er sikkert også, ja for at sige det ligeud, jeg synes endda, det skinner igennem i den anden udtalelse, som Revisionsdirektoratet kommer med, at de ikke længere har revisionsopgaven i Københavns Kommune.

Jeg vil endda sige, at de er blevet forelagt fortrolige oplysninger af Peter Schlüter igennem den her undersøgelse, at de nu lige pludselig, fordi han laver en revisorerklæring, finder anledning til, at nu vil de så offentliggøre de her ting over for økonomiforvaltningen, selv om Peter Schlüter har afleveret den i fortrolighed. Altså det er, undskyld mig, men hvis det var sådan, at de ikke var fyret, så var det fyringsgrundlag set med mine øjne. Det er simpelt hen ikke en måde at føre den her sag på.

Jeg kan sådan set kun henstille, at man piller sagen af og så får drøftet de helt grundlæggende moralske ting, der ligger i den her sag, og så kommer med en indstilling, som vi alle sammen kan bakke op om. Det er simpelt hen ikke holdbart, at der ligger en indstilling, som vi ikke kan være enige om her i Københavns Borgerrepræsentation.

Derfor vil jeg foreslå, at sagen tilbagevises med mulighed for, at den kan blive drøftet i gruppeformandsforummet, således at der kan komme en indstilling, som vi forhåbentlig alle sammen kan bakke op om.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Ja, det er sådan, at Mogens Lønborg har brugt sin tid. Jeg synes på den anden side, at sagen er af en sådan art, at vi må være lidt mere large, så jeg synes, vi skal give borgmester Mogens Lønborg lov til at få ordet igen. Er der nogen, der protesterer mod det? (*Op- hold*). Det er der ikke.

Borgmester **Mogens Lønborg**: Tak for det, overborgmester, og jeg skal nok bruge det i den ånd, hvori det er givet, Jens Kjær.

Først lige til Ninna Thomsen. Jeg kan love dig, at vi respekterer retsafgørelser. Mig bekendt er der ikke truffet en retsafgørelse. Selvfølgelig respekterer vi det. Jeg prøvede også at sige i mit første indlæg, at selve materien i spørgsmålet, hvorvidt der er tilstrækkelig dokumentation for det her tab, kan vi, mener jeg på det her grundlag, ikke afgøre. Jeg kan ikke, jeg tror ikke, der er nogen af os i for-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. juni 2008

samlingen, der dybest set vil være i stand til at sige, om den her dokumentationsbyrde er løftet eller ej, om det har været berettiget eller ej.

Materien i sagen det mener jeg bør være økonomiforvaltningen, og i sidste instans ville det jo så, hvis der er tvist om det, så må det være en domstols afgørelse, og så må det være det. Det er juridisk ud over alle grænser, der er processuelle ting her, der er dissens mellem Revisionsdirektoratet, som siger, vi kan ikke kræve tilbagebetaling, hvor ... siger: Bare kør løs og kræv det hele tilbage. Det står også og stritter.

Jeg synes, det er betænkeligt, jeg synes, det er kritisabelt vil jeg godt sige, at indstillingen helt glemmer, og jeg erindrer også om, hvad Revisionsdirektoratet sagde med hensyn til det, som hele sagen handler om, nemlig tilbagebetalingen, det overser man i sagsfremstillingen. Det synes jeg bare ikke er i orden.

Jeg vil gerne, som Carl Christian Ebbesen også var inde på, sige, det kan undre, når Revisionsdirektoratet så klart gjorde gældende, at man ikke mente, man konkluderede det ikke endeligt, fordi så ville man modsige sig selv, når man siger, det er en politisk-administrativ afgørelse. Men man gjorde det klart, hvad Revisionsdirektoratets holdning var til tilbagebetalingskravet. Det kan man ikke fremsætte. Så er det klart, så behøver spørgsmålet om, hvor meget er der så ikke dokumenteret af beløbet, fordi der var Revisionsdirektoratet enig i, at det var uklart, fordi de sagde bare af et sådant omfang.

Men når man under alle omstændigheder ikke kan stille krav om tilbagebetaling, så kan det vel være af lidt mindre betydning, om det var 10.000, 15.000 eller 20.000 kr. for meget, når man under ingen omstændigheder kan komme efter det krav.

Jeg håber altså også, når I sidder her i salen og spørger jer selv, er det en fair behandling, Peter Schlüter har været ude for i hele forløbet, er det en rimelig måde, et BR-medlem, og igen understreger jeg, jeg tager ikke stilling til selve substansen i sagen, den vil jeg ikke forholde mig til, for den kan jeg ikke sige noget om, men forløbet, processen synes jeg ikke har været i orden.

Jeg vil sådan set gerne støtte Carl Christian Ebbesens forslag om at få den tilbage i udvalget. Jeg kunne egentlig godt tænke mig, om der er nogen, der kan svare på, hvorfor den her egentlig ikke har været i et udvalg, så vi havde mulighed for at stille alle de spørgsmål til embedsværket, som jo er andyet i nogle af spørgsmålene her.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Jeg bliver heroppe belært om, at det er sådan, at Borgerrepræsentationens sager om egne forhold behandles af Borgerrepræsentationen og kun af den.

Peter Schlüter (C) deltog ikke i sagens behandling på grund af inhabilitet.

Et forslag fra Dansk Folkeparti om at tilbagevise sagen til Økonomiforvaltningen blev forkastet med 33 stemmer imod 10.

For stemte: C, O, Winnie Larsen-Jensen (løsgænger), Wallait Khan (løsgænger) og V.

Imod stemte: A, B, F og Ø.

Indstillingen blev herefter godkendt med 33 stemmer imod 2. 8 undlod.

For stemte: A, B, F og Ø.

Imod stemte: O.

Følgende undlod at stemme: C, Winnie Larsen-Jensen (løsgænger), Wallait Khan (løsgænger) og V.

Dansk Folkeparti afgav følgende protokolbemærkning:

"Dansk Folkeparti stemmer imod indstillingen, da vi er uenige i indstillingens konklusion."

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. juni 2008**

Venstre afgav følgende protokolbemærkning:

"Venstre undlader at stemme, da vi ikke mener, at sagen hører hjemme i Borgerrepræsentationen. Sagen bør behandles og afgøres på et administrativt forvaltningsniveau."

Disse sager blev behandlet for lukkede døre:

71) BR 308/08. Ekspropriationer

=====

72) BR 357/08. Personalesag

=====
